

Οδός Ιάσονος

10 ευρώ το σεξ, 4 το τσίτσι

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ. 14

Οι τηλεοπτικές σειρές που λατρεύουμε

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου, σελ. 16

Η πόλη σε αριθμούς

Της Ελεωνόρας Βερυκοκίδη, σελ. 24

ATHENS voice

Ο Μάκης Παπαδημητρίου μιλάει για το «Suntan»

Του Γιάννη Νένε, σελ. 20

Στα άδυτα του Ωδείου Αθηνών

Της Στέλλας Χαραμή, σελ. 22

Β Α Σ Ι Σ Μ Ε Ν Η Σ Ε Α Λ Η Θ Ι Ν Ε Σ Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ε Σ

Η ONLINE ΣΕΙΡΑ

BUDGET

Stories

«ΧΑΝΕΙ Η ΜΑΝΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΝ ΠΑΝΑ»

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΘΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΜΑΝΑ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΣΟ ΤΟ ΣΠΛΑΧΝΟ ΤΗΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΒΟΛΗ:

ΜΗΝ ΧΑΣΕΙΣ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΗΞΕΙ ΤΟ ΜΗΤΡΙΚΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ.

ΜΠΕΣ ΣΤΟ PIRAEUSBANK.GR/BUDGETSTORIES. ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΒΥΔΓΕΤΙΚΗΣ ΤΡΕΛΑΣ
ΚΑΙ ΜΑΘΕ ΠΩΣ Η PREPAID RELOADABLE ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΩΝ ΣΟΥ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η πρώτη τράπεζα στην Ελλάδα

ΔΩΡΕΑΝ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ

Το πρόγραμμα των δωρεάν ξεναγήσεων, μια περιήγηση στον πολιτιστικό πλούτο και τις ομορφιές της πόλης μας από έμπειρους και εξειδικευμένους ξεναγούς, που προσφέρει ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας του Δήμου σε συνεργασία με το Σωματείο Διπλωματούχων Ξεναγών, έχει ως εξής για το μήνα Απρίλιο.

Επιμέλεια: ΗΡΩ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Πέμπτη 7/4

ΠΝΥΚΑ (Λόφος Νυμφών - Λόφος Μουσών), 16.00

Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Λουμπαρδιάρη, Φιλοπάππου

Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 60 άτομα)*

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, 17.00

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Διονυσίου Αρεοπαγίτου 15

Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50 άτομα)*

Παρασκευή 8/4, 17.00

ΠΝΥΚΑ (Λόφος Νυμφών - Λόφος Μουσών)

Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Λουμπαρδιάρη, Φιλοπάππου

Ξεναγός: *Άννα Μπενάκη (έως 60 άτομα)*

Κυριακή 10/4, 12.00

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ (Βυζαντινές Συλλογές)

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Κουμπάρη 1, Κολωνάκι

Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 35 άτομα)*

Τετάρτη 13/4, 17.00

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ

Σημείο συγκέντρωσης: Έναντι σταθμού ΗΣΑΠ, πλατεία Μοναστηρακίου

Ξεναγός: *Άρτεμις Σκουμπουρδή (έως 80 άτομα)*

Πέμπτη 14/4, 17.00

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ

Σημείο συγκέντρωσης: Έναντι σταθμού ΗΣΑΠ, πλατεία Μοναστηρακίου

Ξεναγός: *Άρτεμις Σκουμπουρδή (έως 80 άτομα)*

Παρασκευή 15/4, 17.00

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Διονυσίου Αρεοπαγίτου 15

Ξεναγός: *Άννα Μπενάκη (έως 50 άτομα)*

Σάββατο 16/4

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ, 10.30

Σημείο συγκέντρωσης: Αδριανού 25, έναντι Ιερού Ναού Αγ. Φιλίππου

Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50 άτομα)*

ΘΩΜΑΝΙΚΑ ΚΤΗΡΙΑ, 10.30

Σημείο συγκέντρωσης: Έναντι σταθμού ΗΣΑΠ, πλατεία Μοναστηρακίου

Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 60 άτομα)*

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, 17.00

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Διονυσίου Αρεοπαγίτου 15

Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 50 άτομα)*

Δευτέρα 18/4, 10.30

ΟΙΚΙΑ ΜΠΕΝΙΖΕΛΩΝ

Σημείο συγκέντρωσης: Αδριανού 96, Πλάκα

Ξεναγός: *Άρτεμις Σκουμπουρδή (έως 50 άτομα)*

Τετάρτη 20/4, 16.30

ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Σημείο συγκέντρωσης: Παρεκκλήσι Αγ. Ελευθερίου, δίπλα στη Μητρόπολη

Ξεναγός: *Άρτεμις Σκουμπουρδή (έως 80 άτομα)*

Πέμπτη 21/4, 17.00

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Διονυσίου Αρεοπαγίτου 15

Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50 άτομα)*

Σάββατο 23/4, 10.30

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του αρχαιολογικού χώρου, Ερμού 148

Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50 άτομα)*

INFO

Για τη συμμετοχή στις ξεναγήσεις είναι απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής στο 210 3313038 (κ. Ε. Βαλκανά, Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων) από Δευτέρα έως Παρασκευή 10.00 - 14.00. Θα τηρηθεί αυστηρά η σειρά προτεραιότητας. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να συμμετέχει σε δύο ξεναγήσεις το τρίμηνο για δύο άτομα ή σε τρεις ξεναγήσεις το τρίμηνο για ένα άτομο. Το εισιτήριο εισόδου στα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους επιβαρύνει τους συμμετέχοντες στην ξενάγηση. Σε περίπτωση κακοκαιρίας οι ξεναγήσεις στους εξωτερικούς χώρους δεν θα πραγματοποιούνται.

ΤΟ ΞΕΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Νίκος Ζήσιμος (@g0rg0g0L). Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Παρακολούθησε μαθήματα ελεύθερου σχεδίου με σκοπό να εισαχθεί στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, αλλά τα εγκατέλειψε για να συνεχίσει τις σπουδές του στη μουσική. Πήρε το Δίπλωμα Πιάνου με Άριστα, με καθηγήτρια τη Νέλλη Σεμιτέκολο. Αυτό το διάστημα ζωγραφίζει και γράφει για τον ιστότοπο amagi.gr. Εργάζεται ως penetration tester.

BORDERLINE festival

Goodiepal
Konrad Becker
Rabih Beaini/Bill Kouligas
Senyawa
Shackleton

ΣΤΕΓΗ
ΙΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ

OPENING EVENT
7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 20:00
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260
ΧΩΡΟΣ Δ

sgt.gr

Εισιτήρια: 5€

«Ελενα Ακρίτα: Ποιους θεωρεί ότι ζουν στην κορμάρα τους;»
(Τίτλος άρθρου σε spam από κουτσομπολίστικο site)

«Εγώ είπα στο δικό μου να πάμε στη Σπάρτη για Προτοχρονιά που είναι ένα χωριό που ζουν όπως στην αρχαία Ελλάδα, χωρίς κινητά και λάπτοπ, αλλά ο ξενέρωτος δεν δέχτηκε γιατί θα φοράγαμε χιτώνες».
(Εύσωμη κοπέλα στον Προαστιακό Κιάτο-Αθήνα, Δευτέρα πρωί)

Σερβιτόρος (με ύφος): Σας έφερα ξινό βούτυρο.
Πελάτισσα (με ύφος): Δηλαδή, beurre au citron.
(Σκηνή σε κοσμικό εστιατόριο της πόλης, Σάββατο βράδυ)

Ο ίδιος σερβιτόρος λίγο αργότερα: Σας έφερα και μπρουσκέτες.
Η ίδια πελάτισσα: Δηλαδή, mouillettes.

«Η μαμά μου δίνει βιταμίνες αρκουδάκια και μουνιέλαιο».
(Τετράχρονο πιτσιρίκι εξηγεί σε άλλα παιδάκια ότι η μαμά του τού δίνει μουρουνέλαιο. Μαρούσι, Δευτέρα μεσημέρι).

«Ρε μπα κι 'σαι πουςες;»
Εθνική οδός
Γραβιάς-Αμφίσης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Φωτογραφία: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΗΣ

Νομίζεις πως μόνο οι Αμερικάνοι έχουν Flat Iron; Κάπου στην οδό Αιόλου υπάρχει και το ελληνικό.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΡΑΧΛΑ

Οι εκδόσεις Καπόν, ο πιο νοήμων και στιλάτος εκδοτικός οίκος της Αθήνας, άνοιξε το πρώτο του βιβλιοπωλείο στο Κολωνάκι. Το είδα στην Πλουτάρχου, ένα ειρηνικό πολύχρωμο καταφύγιο με κόκκινες πολυθρόνες, και μου πήρε την καρδιά.
(Πλουτάρχου 22, 2107241442)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Σκηνοθετεί, παίζει και δείχνει (ευφρόσυνα και με χιούμορ) όλα όσα βγαίνουν όταν στύβεις τα ανθρώπινα υφάσματα. Από τις πιο αξιολογες θεατρικές παραστάσεις της σεζόν. Προλαβαίνετε ακόμα.
(«Ο Θεός της Σφαγής» στο «Αθηνών»)

ΠΑΠΑΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ - ΓΟΥΛΙΩΤΗ

Τι ηθοποιάρες! Τι ταλεντάρες!
(στην ίδια παράσταση)

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Το νέο βιβλίο του διαβάζεται breathless σε δύο ώρες. Μόνο τα κασέρια και τα πόμολα δεν θα το εκτιμήσουν (χρησιμοποίησε την πειραιώτικη αργκό του βιβλίου). Ας διαβάσετε για να μπειτε στο νόημα. («Πειραιώτες», εκδ. Τόπος)

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

-Είσαι σαν το γέρο με τη θάλασσα.
-Όχι, είμαι ο γέρος που τα 'κανε θάλασσα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΚΑΪ

Το πιο βαρετό και αυτιστικό αθλητικό δελτίο του κόσμου. Ποιος είναι αυτός ο Κωντλής, ποιος είναι αυτός ο τύπος, φίλος σας είναι ή γνωστός ή το παιδί σας μήπως;

ΘΛΙΒΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πόσο κοστίζει η ζωή στο κοντινό μας Βέλγιο και πόσο στη Λαχόρη;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΔΑΣ

Η Ειδομένη... ειδομένη αλλιώς.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Να που εξάγουμε και κάτι: αυριανισμό στη Πούτα.

Η ΚΥΡΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ

Ποιος είναι ο ρόλος της τόσους μήνες; Μήπως η περιφέρεια βρίσκεται μεταξύ | ταγιέρ και ντεκαπάζ;

ΝΟΤΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

«Επιτέλους έχουμε το δικό μας σελέμπριτι» μούγκρισαν ανακουφιστικά τα πρωτοπαλικάρα του Μιχαολιάκου.

ΕΛΛΑΣ-ΡΩΣΙΑ 1-0

«Νέες Ελληνίδες προσφέρουν στον όμορφο και διακριτικό χώρο τους διαφόρων ειδών μασάζ».
(μικρή αγγελία)

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΣ

Είμαι μια δυστυχισμένη δίχως σπίτι και δουλειά τι το ήθελα η καμένη κι έγινα Πρωταπριλιά;

Ήταν παλιά συνήθεια κάθε χρόνο μια φορά να μη λένε την αλήθεια αλλά ψέμα με ουρά

Κι έβλεπες τότε στο «Βήμα» κάθε πρώτη του Απριλίου «Εξωγήνοι στη Λίμα!» «Ψάρι με μορφή πουλιού!»

Δημοσίευαν εικόνες από χώρες μακρινές νάνους, γίγαντες, γοργόνες και το τέρας του Λοχνές

Με αυτές τις σαχλαμάρες ξεγελάγαν το κοινό με άρες, μάρες, κουκουναρές είχαν ψέμα απριλιανό

Όμως οι καιροί αλλάζουν κι οι συνήθειες οι παλιές τώρα πια στο Δίκτυο βάζουν παραμύθια και τρολιές

Άφθονο το ψέμα ρέει και τα κάνει όλα κιμά ο Μυνχάουζεν θα κλαίει θα χτυπιέται η Χαλιμά

Ψεύτικες είναι οι σχέσεις ψεύτικη η πολιτική λόγια, ειδήσεις, υποσχέσεις δείκτες οικονομικοί

Έτσι τα έφερε η μοίρα και η τύχη μου η κακιά που στο ψέμα η κακομοίρα έχω γίνει αλλεργικιά

Δεν αντέχω, έχω ζαλάδα βρείτε μου άλλη δουλειά κάθε μέρα στην Ελλάδα είναι πια Πρωταπριλιά

ZONAR'S... ΚΑΙ JOUR FIX

Ένα από τα αξιοθέατα της Αθήνας, όπως τα διάσημα παριζιάνικα καφέ, το «Zonar's» μας γοητεύει επιτέλους. Και πολύ άργησε.

Συναντιόμαστε πότε πότε οι «παλιοί» περιοδικατζήδες, σημερινοί ντεμί-ή-φουλ-πανσιόν καλλιτέχνες, ραδιοφωνικοί παραγωγοί, αστρολόγοι, δημοσιογράφοι, συγγραφείς και dj. Ψήνουμε έναν από μας να γίνει chef pâtisser, μια και το έχει με τα επιδόρπια. Ψήνουμε έναν άλλον να είναι πιο αποφασιστικός, έναν τρίτον να κάτσει στα αυγά του. Αναλύουμε το Προσφυγικό, το Φορολογικό, το Γκομενικό. Οι συναντήσεις μας είναι πάντα στο κέντρο της Αθήνας επειδή (1) το αγαπάμε, (2) το αγαπάμε ακόμα.

Έτσι οργανώθηκε μια συνάντηση στο «Zonar's» – ο Γιώργος Παυριανός έστησε το σόου, στέλνοντας μηνύματα σε όλους, με τη βαθύτερη επιθυμία να θεσμοθετήσουμε μια στάνταρ μέρα κάθε μήνα που θα συναντιόμαστε και θα λέμε αυτά που λέμε συνήθως (άρτα μάρατα). Ήταν ευκαιρία να δοκιμάσουμε κάτι από την κουζίνα του «ιστορικού καφέ-ρεστοράν»... Κοιτάζετε, έχουν γραφτεί τα πάντα για το καινούργιο «Zonar's», το ξέρω, μπήκα στο ίντερνετ και τα διάβασα για να είμαι προετοιμασμένη σε περίπτωση που θέσει ερωτήσεις κανείς ξαφνικά... Μεγάλωσα στην επαρχία, γι' αυτό δεν έχω τρυφερές αναμνήσεις από τον μπαμπά μου που με έφερνε εδώ να φάω παγωτό Σικάγο – δεν με έφερνε και δεν έτρωγα. Στη δεκαετία του '80, όμως, ως δημοσιογράφος στον «Ταχυδρόμο», ερχόμουν στο «Z» να κάνω συνεντεύξεις επειδή ήταν κοντά (στη Χρήστου Λαδά όπου κατοικοέδρευε το έντυπο), είχε ψυχία και ωραία ζεστή σοκολάτα. Είχε και κάτι ακόμα, μια ατμόσφαιρα σοβαρότητας, μια βαρύτητα αραγμένη στους κόκκινους δερμάτινους καναπέδες, μια εγγλέζικη ευθύτητα ράχης στις ασήκωτες μαύρες καρέκλες. Τα γκαρσόνια φορούσαν γιλέκο και αναγνώριζαν τους πελάτες από τη δεύτερη επίσκεψη. Περπατούσαν βιαστικά με σκεπτικό ύφος και ενώ περίμενες ότι θα είχαν ένα μολύβι πίσω από το αυτί, δεν είχαν. Λοιπόν το περίεργο είναι ότι το σημερινό «Z», ανακαινισμένο και αλλαγμένο μέσα-έξω, με αναπαυτικά καθίσματα, καναπέδες, καρέκλες και σκαμπό, με τις τεράστιες τζαμαρίες της Πανεπιστημίου σαν σκηνή αστικού θεάτρου και γυαλιστερά πατώματα έτοιμα να χορέψουν κλακέτες αν χόρευες, με ξύλινες επενδύσεις παντού και μια μοντέρνα σίξτις-σέβεντις αισθητική... το σημερινό «Z» έχει ακόμα αυτή την απροσδιόριστη ατμόσφαιρα. «Απροσδιόριστη» γιατί σε κάνει να φέρεις ευγενικά, να κάθεσαι λίγο πιο σπτητά, να ξεδιπλώνεις τη λευκή πετσέτα σου σχεδόν με χάρη – κι όλα αυτά χωρίς να το καταλαβαίνεις.

Το φαγητό είναι καταπληκτικό, ό,τι παραγγείλαμε, το σκίσαμε. Λιγγκουίνι, λαχανοντολμάδες, ένα ψάρι με κρούστα σουσαμιού, ευφάνταστες σαλάτες, γλυκά παραδοσιακά και μη... η πάστα αμυγδαλού σε απογειώνει και το παγωτό Σικάγο είναι πραγματικά σαν να τρως όλο το Σικάγο αλλά με πολλή σοκολάτα μέσα. Ο εμπνευστής και πρώτος ιδιοκτήτης **Κάρολος Ζωναράς** είχε ζήσει χρόνια στην Αμερική πριν από τον Πόλεμο και σκάρωσε το παγωτό αυτό σαν φόρο τιμής ή από νοσταλγία για το οριζιναλ Σικάγο, στο οποίο υποθέτω ότι έβγαλε και τα λεφτά του.

Zonar's café bar restaurant, Πανεπιστημίου & Βουκουρεστίου 9, 2103251430. Ανοιχτό 8.00 π.μ. - 2.00 (το πρωί).

Οι τιμές είναι οκέι για το είδος του μαγαζιού, για την πολυτέλεια δηλαδή, για το σημείο του κέντρου, όπως και για την ποιότητα φαγητού και σέρβις: έχει πιάτα από 10 ως 18 και 22 ευρώ, αλλά ο μουσακάς π.χ. (με κιμά κοτόπουλου) που σερβίρεται σε πυρεξάκι, στην ουσία είναι για δύο άτομα και μάλιστα πεινασμένα. Τους λαχανοντολμάδες τους φιλοτεχνεί μια **πολύ ταλαντούχα κυρία** και όλα τα άλλα ο στάνταρ σεφ του ιδιοκτήτη **Χρυσάνθου Πανά**, ο **Νίκος Σκλήρας**, που δουλεύει μαζί του εδώ και χίλια χρόνια. Το εξαιρετικό σουσί υπογράφει η **Άννα Σαντασέντο**, η οποία ήταν σεφ στο Λονδίνο σε διάσημο εστιατόριο. Οι μερίδες είναι μεγάλες και τα παιδιά που σερβίρουν, εκτός που είναι πολύ καλά στη δουλειά τους, είναι από νόστιμα έως κουκλιά. Η πελατεία είναι 25-30 χρονών και πάνω, ακόμα και πάνω-πάνω-πάνω, με κάμποσους επώνυμους – όπως στα σίξτις ερχόταν εδώ ο **Γκάτσος**, ο **Ελύτης** και ο **Τσαρούχης**, έτσι σήμερα έρχονται ηθοποιοί και γενικότεροι καλλιτέχνες. Χαζεύεις δηλαδή – και οι επώνυμοι, μη νομίζετε, χαζεύουν πιο πολύ από όλους. Απλώς κάνουν ότι και καλά δεν κοιτάνε γύρω τους, ότι έχουν πολλά στο μυαλό τους, άσε που φοράνε γυαλιά ηλίου και δυσκολεύονται. Βγάλαμε σέλφις, εννοείται, αφού φωτογραφίσαμε όλα τα πιάτα. Πάνω από το κεφάλι μου κρεμόταν ωραιότατο έργο του Πικάσο του ίδιου, δανεικό στο «Z» από κάποιον ανώνυμο συλλέκτη. Είπαμε αστεία, ιστορικά ανέκδοτα από την εποχή της ακμής των περιοδικών, τα σχέδιά μας, τον πόνο μας και τέτοια, όπως κάνουμε συνήθως. Αποφασίσαμε να κλείσουμε μια «στάνταρ μέρα», δηλαδή το προαναφερθέν «jour fix», και να συναντιόμαστε για φαγητό ή καφέ/ποτό στη γωνία μέσα στο «Z», όπως έκαναν οι παλιές Αθηναίες... κάποιες από τις οποίες καθόντουσαν στο διπλανό τραπέζι και περνούσαν υπέροχα. Αντάλλαζαν ιστορικά ανέκδοτα, τα σχέδιά τους, τον πόνο τους και τέτοια... απλώς είχαν πιο καλοχτενισμένα μαλλιά από μας και καλύτερα μπιζού. Αλλά, όπως έχουμε ξαναπεί, κανείς δεν είναι τέλειος, πόσο μάλλον οι περιοδικατζήδες... **A**

Τα 7 καλύτερα καφέ για διάβασμα

Η **Samsung** παρουσιάζει τα **Galaxy S7 edge | S7**, τα καλύτερα Samsung Galaxy της αγοράς. Η Athens Voice σου προτείνει τα 7 καλύτερα στέκια για διάβασμα. Συνδύασε τη μαγεία των βιβλίων με μία καθηλωτική εμπειρία θέασης στο αγαπημένο σου smartphone και άσε τη φαντασία σου να ταξιδέψει.

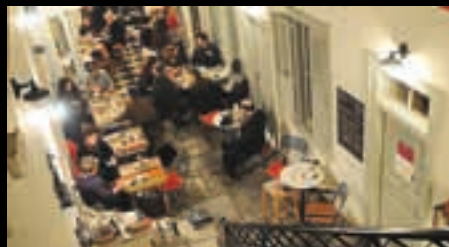

#Poems and Crimes

Θα χορτάσεις μελέτη, ψυχία και φαγητό. Στο πατάρι θα βρεις τις εκδόσεις Γαβριηλίδης κι αν έχει καλή μέρα θα τη βγάλεις στη μυστική πίσω αυλή.

#Booktalks

Εδώ το βιβλίο είναι πρωταγωνιστής, το λέει και τ' όνομα. Επιλογή στα νότια, θα νιώσεις σαν στο σπίτι σου. Φεύγοντας ζήτη να σου προτείνουν βιβλία για την επόμενη φορά.

#Πολυχώρος Άγκυρα - Ρότα Art Coffee Community

Σ' ένα νεοκλασικό σπίτι του 1890 στο Κέντρο υπάρχει βιβλιοπωλείο, καφέ-μπαρ και φωτεινή αυλή. Ιδανικό για διάβασμα και χαλάρωση με γευστικά διαλλείματα.

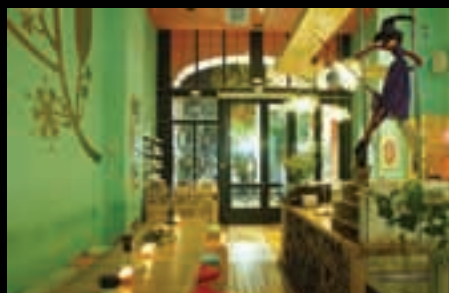
#Συλλαβή

Ένα τόσο δα καφέ-βιβλιοπωλείο στο Παγκράτι, που σερβίρει γκουρμέ βιβλία και κρασιά.

#Odeon Cafe-Bar

Πάρε το βιβλίο σου, πιάσε μια γωνίτσα, χάιδεψ την εμβληματική γάτα τους και όταν κουρασθείς κοιτά έξω σε μια από τις ωραιότερες γειτονιές της Αθήνας.

#Pure bliss

Για πνευματική και σωματική διαύγεια σε φωτεινό, ζεν χώρο με βιολογικά ροφήματα για ό,τι λείπουν οι βιταμίνες του χυμού της μαμάς.

#Έναστρον

Πιο κουλτουρέ κατάσταση με live συνοδεία πιάνου. Ανέβα στο πατάρι για ψυχία και στο διάλλειμα χάζεψε στο βιβλιοπωλείο.

SAMSUNG
Galaxy S7 edge | S7

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για να ανακοινώνονται τα πιάτα ημέρας στα εστιατόρια κατά τη διανομή των καταλόγων και όχι την ώρα της παραγγελίας)

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΔΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΣΥΡΙΟ ΠΡΟΣΦΥΓΑ ΕΠΕΝΔΥΤΗ!

Με υπερηφάνεια ο υφυπουργός Εξωτερικών αποστομώνει όσους τον λοιδόρρησαν για την αναφορά του στους πλούσιους πρόσφυγες που περιμένουν την κατάλληλη συγκυρία για να επενδύσουν στη χώρα μας. Σύμφωνα με τον ίδιο τον Δημήτρη Μάρδα ο συγκεκριμένος επενδυτής τον βρήκε μέσω Google. Πρόκειται για τον άνθρωπο που εκπροσωπεί τα συμφέροντα ενός ομίλου με προσφυγικά funds, καθώς οι πρόσφυγες που συμμετέχουν σε αυτόν επιθυμούν να παραμείνουν ανώνυμοι για να μην τους κοιτάζουν περιέργα οι υπόλοιποι στα hot-spots. Ο εν λόγω εκπρόσωπος μάλιστα υποσχέθηκε ότι μέσα στην επόμενη εβδομάδα θα κατατεθούν στον τραπεζικό λογαριασμό της Ελλάδας τα χρήματα των προσφύγων ώστε να ξεκινήσουν οι διαδικασίες και να τους δοθεί η ιθαγένεια.

Το άκρον άωτον του κακού timing: Να μαθαίνεις ότι ύστερα από έξι ολόκληρα χρόνια κανείς δεν γνωρίζει πόσοι είναι στην πραγματικότητα οι οργανισμοί του δημοσίου γιατί δεν έχουν καταγραφεί ακόμα...

● ...την ίδια στιγμή που πληροφορείσαι τα νέα εισπρακτικά/φορολογικά μέτρα για να ανακαλυφθούν οι μαύρες τρύπες των δημοσίων εσόδων.

● Είναι σα να έρχεται ο λογαριασμός στο εστιατόριο και ο ιδιοκτήτης να σου λέει ότι διπλασιάστηκαν οι τιμές επειδή «δεν βγαίνει»...

● ...και στη συνέχεια να διαπιστώνεις ότι αυτός που κάνει το delivery οδηγεί αντί για παπάκι μια Harley Davidson.

Η κυβέρνηση, που επιδιώκει να συζητήσει για τη διαπλοκή μπροστά στο κοινό της που μοιάζει δυσαρεστημένο από την πολιτική της, δεν θυμίζει λίγο τύπο που οργανώνει για

τη γυναίκα του ένα δεύτερο μήνα του μέλιτος προκειμένου να ξαναθυμηθούν αυτά που τους έφεραν κοντά;

● Και η αντιπολίτευση, που φωνάζει ότι «έχουμε τόσα προβλήματα για να ασχολούμαστε με τη διαφθορά και τη διαπλοκή», δεν θυμίζει τύπο που ενώ έχει πιστεί να οδηγήσει μεθυσμένος, διαμαρτύρεται γιατί η αστυνομία δεν κυνηγάει τους ληστές αντί να κάνει τον καιρό της με αθώους οδηγούς;

Βέγγος ο νέος διευθυντής του Φεστιβάλ Αθηνών, Γιαν Φαμπρ. Βέγγος και ο ανταποδοτικός πρόεδρος της Επιτροπής για το Δημόσιο Χρέος, Ερίκ Τουσσόν.

● Είναι προφανές ότι στον ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει συνιστώσα Βελγίου.

Οι φανατικοί ορθόδοξοι ρασοφόροι θεωρούν ότι ήταν θέλημα Θεού να κατακτηθούμε από τους Οθωμανούς, προκειμένου να σωθούμε

από τον καταστροφικό, για τη θρησκεία μας, ορθολογισμό της Δύσης και από τον «επάρατο Διαφωτισμό».

● Αλλά τότε γιατί αντιδρούν επειδή η χώρα γεμίζει πρόσφυγες τους οποίους μάλιστα αποκαλούν μουσουλμάνους εποίκους που αλλοιώνουν τον εθνικό μας χαρακτήρα;

● Λογικά δεν θα έπρεπε να χαιρόνται που θα μας προφυλάξουν από την επιρροή της Δύσης και της Νέας Τάξης γενικότερα, που θεωρούν ότι είναι οι πραγματικοί εχθροί του Ελληνισμού;

Το παράδοξο της καταμέτρησης των Προσφύγων: Κάθε μέρα καταμετρώνται οι πρόσφυγες που βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια.

● Μόνο που κάθε μέρα έχουμε διαφορά (συν ή πλην) μερικές χιλιάδες, χωρίς «θεωρητικά» να έχει φύγει κανείς.

● Και η επίσημη εξήγηση είναι ότι η μέθοδος της

καταμέτρησης έχει κάποια προβλήματα. Αλλά παρ' όλα αυτά κανείς δεν αλλάζει τη μέθοδο.

● Που σημαίνει ότι είτε γίνεται καταμέτρηση είτε όχι, δεν έχει σημασία, αφού το αποτέλεσμα θα είναι πάντα λάθος.

● Και όλα αυτά φαίνονται λογικά...

Πάντως δεν είναι και τόσο δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι οι πρόσφυγες είναι στην πραγματικότητα επενδυτές.

● Εδώ δεν είχαν πρόβλημα να πιστέψουν ότι ο Αρτέμις Σώρρας που, αφού τελείωνε τις συνεντεύξεις του στα κανάλια έβγαине στο δρόμο για να βρει ταξί, είχε 600 δις περιουσία...

Και μια νοσταλγική αναφορά για τα επαγγέλματα που χάνονται: Τι θα απογίνουν οι δημοσιογράφοι που ενημερώνουν «πού πέρασε και τι έκανε το τριήμερο ο Κώστας Καραμανλής»; **A**

ΑΠΑΘΡΟΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αεροσυνοδός Αιγυπτιακών αερογραμμών

ΑΠΑΘΡΟΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Δικηγόρος προσώπων που αναφέρθηκαν στη συζήτηση για τη διαφθορά

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Παναγιώτης Λαφαζάνης

(Ο Τσίπρας) έχει καταντήσει ο ιδανικός εκφραστής των διαφορών Σάιλοκ του Σημιτισμού και της χειρότερης μορφής «πασοκοποίησης»

Μετάφραση

Σε λίγο θα μου τελειώσουν οι αρνητικοί χαρακτηρισμοί!

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Λογικά, αυτοί που αρνούνται οποιαδήποτε περικοπή στις κρατικές δαπάνες δεν είναι οι πραγματικά μνημονιακοί, δεδομένου ότι όσο δεν μειώνουμε τα έξοδα δεν περισσότερη ανάγκη έχουμε τους δανειστές;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Εντάξει, μάθαμε πόσες μουσουλμάνες μαθήτριες παρέλασαν με μαντίλα. Αλλά πριν απελπιστούμε δεν θα έπρεπε να μάθουμε και πόσες, αν και μουσουλμάνες, προτίμησαν να ΜΗΝ παρελάσουν με μαντίλα;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N03

Sorry, αλλά κανονικά η αντίδραση της αντιπολίτευσης στις απειλές της κυβέρνησης, ότι θα κάνει αποκαλύψεις για τη διαφθορά αντί να την κατηγορεί ότι «πετάει την μπάλα στη εξέδρα», δεν θα έπρεπε επικοινωνιακά τουλάχιστον να είναι «ανυπομονούμε γιατί δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα»;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Θερνωροσιχτήρισμα»: Η αντίδραση όσων πρέπει να ξυπνήσουν πρωί την Κυριακή μετά την αλλαγή της ώρας και δεν είναι σίγουροι ότι το κινητό τους ενημερώνεται αυτόματα, οπότε αναγκάζονται να βάλουν το ξυπνητήρι μια ώρα πριν από το κανονικό για να είναι σίγουροι.

G-Star Elwood. The Original 3D Denim.

G-STAR RAW

G-STAR RAW STORE THE MALL ATHENS

G-STAR RAW SHOP-IN-SHOP: Attica, Athens | Notos Galleries, Thessaloniki
Hionidis Mankind, Thessaloniki | Jeanious, Patra | G-Room, Larisa

Το νέο σύστημα του Αλέξη

Κεντροαριστερό πάρτι και οι προσκεκλημένοι του Μαξίμου. Οικοδεσπότης ο Σουλτς. Ο Καμμένος τρώει πόρτα.

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Τη Δευτέρα που μας πέρασε ο γενικός εισαγγελέας της Κύπρου εξέδιδε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά του Έλληνα επιχειρηματία Λεωνίδα Μπόμπολα, επικεφαλής της εταιρείας Hellactor, θυγατρικής της Ellaktor στην Κύπρο. Κατηγορείται για μίζες προς Κύπριους ανώτερους αξιωματούχους, δημάρχους κ.λπ. για την ανάληψη κατασκευής έργων διαχείρισης σκουπιδιών. Σε δηλώσεις του ο γενικός εισαγγελέας της Κύπρου ξεκαθάρισε πως εάν συλληφθεί ο Λεωνίδας Μπόμπολας θα προφυλακιστεί πάραυτα.

Τρίαεικοσιεπτάωρα πριν η εφημερίδα «Εθνος», που ανήκει στο μιντιακό όμιλο Μπόμπολα, με επικεφαλής τον Φώτη Μπόμπολα, αδελφό του Λεωνίδα, με δημοσίευσμά του αποκάλυπτε αμαρτωλές κατά τους ισχυρισμούς του συντάκτη σχέσεις του ήδη προφυλακισμένου για εκβιασμούς δημοσιογράφου Μουσαά με το βουλευτή και εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κουμουτσάκο. Μία εβδομάδα νωρίτερα στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρέθηκε το θέμα του τηλεοπτικού σταθμού «MEGA», με την ηχηρή παραίτηση του διευθύνοντος συμβούλου του και τα ρεπορτάζ να φέρουν τους κ.κ. Βαρδινγιάννη και Μπόμπολα, κύριους μετόχους, να μεθοδεύουν τον εξοστρακισμό του τρίτου μετόχου Σταύρου Ψυχάρη διά της μεθόδου της αυθόρμητης κεφαλαιού. Έναν περίπου μήνα πριν ο Σταύρος Ψυχάρης ιδιοχείρως απεκάλυπτε τα τέσσερα μυστικά ραντεβού του με τον Αλέξη Τσίπρα πριν από τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015.

Στο μεσοδιάστημα ο άμεσος συνεργάτης του πρωθυπουργού Νίκος Παππάς προέβαινε στις γνωστές «πρωτοβουλίες» του περί των τηλεοπτικών αδειών στη Βουλή, ενώ την ίδια περίπου περίοδο «έσκασε» και η υπόθεση Βγενόπουλου στην οποία ενεπλάκη ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπαγγελόπουλος κατόπιν καταγγελιών εισαγγελέως για παρέμβαση του στο έργο της Δικαιοσύνης.

Αυτές οι γραμμές γράφονται λίγες ώρες πριν την έναρξη της προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή για θέματα Δικαιοσύνης και κατ' επέκταση διαπλοκής και διαφθοράς. Το σκηνικό περιμετρικά του οποίου έχει στηθεί η περιβόητη συζήτηση στη Βουλή έχει προφανώς «στηθεί» εξ όσων προκύπτει από τα ανωτέρω. Το περιοχόμενο ωστόσο της συζήτησης προφανώς

αφορά κάτι σημαντικότερο. Την έναρξη αλλαγής των συσχετισμών μεταξύ της πρώην και της επόμενης καθεστωτικής επιχειρηματικής νομενκλατούρας. Στους πρωταγωνιστές καθώς και στη σύνθεση του χορού σε αυτή την παράσταση συμπεριλαμβάνονται οι «πρώην», οι «νυν» και προφανώς θα παρακολουθούν οι «επόμενοι». Είναι κάτι σαν τις ερωμένες ή τις παλλακίδες, όταν αλλάζει η σύνθεση στην Αυλή του Μονάρχη. Στην παράσταση φέρονται να απουσιάζουν δύο ηχηρά ονόματα. Αυτό του Αντώνη Σαμαρά και εκείνο του Κώστα Καραμανλή. Ο δεύτερος, αν και εφόσον επιμένει στην απουσία του, προφανώς επιβαρύνεται με την υποψία ότι καλύπτει τον πρώην συνεργάτη του, νεοδημοκράτη στο παρελθόν, πρώην λειτουργό της Δικαιοσύνης και πρώην διοικητή της ΕΥΠ, νυν υπουργό και έμπιστο του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα. Πρόκειται για τον κ. Παπαγγελόπουλο. Υφίσταται λοιπόν εκ των πραγμάτων υπόγεια πολιτική σύγκλιση Καραμανλισμού - σημερινού Μαξίμου;

Η «βάσανος» της Σοσιαλδημοκρατίας

Το ξεκαθάρισμα του εσωτερικού καθεστωτικού τοπίου με αναπροσαρμογές προσώπων, ανακατατάξεις συμφερόντων και στοίχιση πίσω από το Μαξίμου μιας νέας νομενκλατούρας, θεσμικής και επιχειρηματικής, προϋποθέτει και την ανάδειξη μιας νέας πολιτικής αρχιτεκτονικής της νυν και της επόμενης εξουσίας. Αν η «νυν» ανεδείχθη από μία αριστερή και άκρως συγκυριακή δυναμική με την ενσωμάτωση του μεγαλύτερου μέρους του παλαιού

ΠΑΣΟΚ και την εκμετάλλευση αριστερών κοινωνικών ανακλαστικών λόγω μνημονιακής απόγνωσης, η «επόμενη» για να επιβιώσει οφείλει να τοποθετηθεί χωροταξικά σε μία νέα πολιτική κλίμακα προκειμένου να διασφαλίσει την οικονομική και πολιτική στήριξη των κέντρων εξουσίας στην Ευρώπη και την Αμερική. Η «αριστεροσύνη» διασφάλισε την αναρρίχηση στην εξουσία, η δεξιά στροφή θα διασφαλίσει το οδοιπορικό στην εξουσία και οι νέες συμμαχίες τη μακροήμερευση της εξουσίας.

Η αρχή έγινε εδώ και καιρό με «κλεφτές» ματιές και ντροπαλό «φλερτ» με χτυπήματα των ποδιών κάτω από το τραπέζι και σκουνητήματα στους διαδρόμους. Τότε το ρεπορτάζ ανακάλυψε τις επαφές του Αλέξη με τη Φώφη, οι κακεντρεχείς ήδη μιλούσαν για «παρεμβάσεις» ισχυρού επιχειρηματία, τότε μίλησαν κάποιοι για τις προσδοκίες των Ευρωπαίων σε μία ένταξη του Σταύρου Θεοδωράκη στη σοσιαλδημοκρατική δυναμική, τότε έγιναν όλα αυτά. Επήλθε η ψύχραση των δύο κυβερνητικών εταίρων λόγω Μουζάλα, «Μακεδονικού», «Συνωστισμού», του «Νέου Έθνους» του Νίκου Φίλη και πάλι του «Μακεδονικού» του κ. Μπαλαούρα. Το Μαξίμου προφανώς επείγεται να διαμορφώσει τους νέους πολιτικούς συσχετισμούς. Το «Κοινοβούλιο του Κέντρου» του Σταύρου Θεοδωράκη αποτελεί την αρχή, οι ασπασμοί Αλέξη και Φώφης στη σύνοδο των Ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών αποτελούν τη συνέχεια του ειδυλλίου.

Αυτή τη δυναμική στηρίζει αναφανδόν ο Γιώργος Παπανδρέου και το παράλυτο ΚΙΔΗΣΟ. Σε αυτή την κίνηση εντάσσονται βουλευτές και στελέχη της Χαριλάου Τρικούπη εκτός Βενιζέλου και του κύκλου του. Έχουμε και λέμε. Αναδιάρθρωση του επιχειρηματικού κατεστημένου, υπόγεια συνεννόηση Μαξίμου - Καραμανλή, φλερτ Τσίπρα με την εγχώρια Σοσιαλδημοκρατία, αποστάσεις Αλέξη από τον Καμμένο και το αντίθετο. Δεν φθάνουν όμως όλα αυτά.

Ο Σουλτς, το ραντεβού και τα γερμανικά ΜΜΕ

Η πρόσκληση προς τον Αλέξη Τσίπρα από τον Φρανσουά Ολάντ προ εβδομάδων να παρευρεθεί στη σύναξη προοδευτικών ηγετών της Ευρώπης στο Παρίσι έδωσε νέα ώθηση στους επεξεργαστές πληροφοριών σχετικά με την πολιτική στρατηγική του Μαξίμου. Η πρόσκληση Σουλτς προς τον Αλέξη να παρευρεθεί στη σύνοδο Ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών στις Βρυξέλλες ενίσχυσε

τη θεωρία των πολιτικών παπαράτσι περί των προσεχών ελιγμών του Μαξίμου.

Το ιδιωτικό ωστόσο ραντεβού στο Μαξίμου της Δευτέρας που μας πέρασε, όπου οι κ.κ. Σουλτς και Τσίπρας τα είπαν για μερικές ώρες χωρίς επίσημη ατζέντα, πρόσφερε στην πολιτική θεωρία περί δυναμικής μετάλλαξης του Μαξίμου επί το σοσιαλδημοκρατικότερον ισχυρότατα επιχειρήματα. Το χρήμα, ο βίχας και ο έρωτας δεν κρύβονται. Ούτε καν στους κήπους του Μαξίμου. Αμέσως μετά το ραντεβού του με τον Αλέξη, ο ηγέτης της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας κ. Σουλτς συνάντησε τη Φώφη και τον Σταύρο. Μόνο αυτούς. Ακόμη και σε αρραβώνες χρειάζονται κουμπάροι.

Εδώ και δύο εβδομάδες ο γερμανικός Τύπος, εκείνος ο συντηρητικός, μοχθηρός και εσαεί ανθελληνικός, βριθεί θετικών δημοσιευμάτων για το πρόσωπο του Αλέξη Τσίπρα. Ο ίδιος ο κ. Σόιμπλε αισθάνθηκε την ανάγκη να εξομολογηθεί «γιατί πείστηκε από τον Τσίπρα». Ο γερμανός ΥΠΕΞ αναφωνεί ύμνους για την Ελλάδα και κατακεραυνώνει όσους της επιτίθενται για το προσφυγικό ζήτημα. Η Ουάσινγκτον δεν χάνει ευκαιρία να «στηρίξει την Αθήνα». Η γαλλική «Le Monde» διερωτάται για το τι κρύβεται πίσω από αυτές τις αλλαγές συμπεριφοράς. Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Επικροτείται ο «συστημικός Τσίπρας» και χειροκροτείται η «συστημοποίηση του Μαξίμου».

Μην αιφνιδιάζεστε. Κάθε τι χρειάζεται τον Γερμανό, τον Αμερικανό και τον Γάλλο του. Ακόμη και ο Καμμένος το κατάλαβε. Φαντάσου! **Α**

Φεύγεις αλλά αφήνεις πίσω σου συντρίμια

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Πριν ένα χρόνο λιάζονταν στην Ομόνοια και μετά εξαφανίζονταν. Τώρα σαπίζουν στη λάσπη, ξεροσταλιάζουν στα «κέντρα υποδοχής» ή οδηγούνται σιδηροδέσμοι σε Αμυγδαλέζες που έκλεισαν. Πενήντα χιλιάδες μέτοικοι αλλά κανείς δεν θέλει να μετοικήσει στην Ελλάδα. Αύριο θα αγριέψουν και ποιος τους κρατά. Άλλοι περιμένουν το νόμπελ Ειρήνης, άλλοι πετάνε γουρουνοκεφαλές, ενώ «αλληλέγγυοι» ταλαιπωρούν το επαναστατικό υποκείμενο της φαντασίας τους. Ποιος τους το επιτρέπει; Η ανεκτικότητα και η πολυπολιτισμικότητα μετατρέπονται σε κενά πολιτικά παιχνίδια εντυπώσεων. Πάνω σε ένα κορίτσι με μαντίλα που παρελαύνει. Ευρώπη, Ασία, Αφρική ματώνουν από τις επιθέσεις του Ισλαμικού Κράτους. Εδώ χαλαρώνουμε γιατί δεν έχουμε «προϊστορία αποικιοκρατίας».

Η φτώχεια προελαύνει, τοιμπάει άλλο ένα 8% και πάει. Ο υπουργός περιμένει πρόσφυγες-επενδυτές με 250 χιλ. ευρώ για να τους δώσει την πράσινη κάρτα. Στο νέο Νταβός της Εύβοιας. Προσέξτε μη χαθεί η μάχη του κλεισίματος των ιδιωτικών σχολείων. Όσοι περιμέναν αύξηση συντάξεων και μειωμένο ΕΝΦΙΑ, μάλλον θα πάρουν το ακριβώς αντίθετο. Υποσχέσεις διορισμών σφυρίζουν στον αέρα ενώ η ανεργία καλπάζει. Στην κεντροαριστερά τσακώνονται μεταξύ τους. Ποιος είναι νέος και ποιος παλιός; Η ακροδεξιά ετοιμάζει νέο κόμμα με σύνθημα «καθαρό DNA και δραχμή». Στη χώρα του «ό,τι να 'ναι» τίποτα δεν είναι ό,τι να 'ναι. Είναι όλα επικίνδυνα.

Η επένδυση στον εθνολαϊκισμό σου απέδωσε σημαντικά οφέλη. Εξουσία και βόλεψη. Αν είχες διαβάσει Ιστορία θα 'ξερες ότι τέτοια χαρτιά τα ξεφορτώνεσαι στα γρήγορα γιατί διαφορετικά θα βρεθείς χρεωμένος. Κοίτα στη Νότιο Αμερική των ονείρων σου πώς τρέχουν οι χτεσινοί σου ήρωες. Το θέμα μας όμως δεν είναι εσύ, είναι το σύνολο. Γιατί και αυτό επένδυσε πάνω στις δικές σου «αριστερές μετοχές» και τώρα κατρακυλά σε ένα χάος που μάλλον δεν έχει ξαναδει. Ανίκανοι το κυβερνούν, λαοπλάνοι το παραμυθιάζουν, αρχομανείς το κυνηγάνε, αφελείς του υπόσχο-νται και όλοι μαζί του βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη. Για να 'χουν να συντηρούν την Πραιτωριανή φρουρά. Χτες σε ψήφισε για να μην τον αξιολογήσουν. Σήμερα είναι φτωχότερος και θυμωμένος. Αύριο που θα αδειάσουν τα στρώματα, τι;

Μέσα στην έξαψη της προσδοκίας είπες να παίξεις και το χαρτί της πολιτικής βίας. Είναι η φυλή που έναν τσαμπουκά τον γουστάρει, θα σκέφτηκες. Όχι τίποτα σκληρά πράγματα. Αντισυγκεντρώσεις, γιούχα, ροχάλες, γιαουρτάκια, σπρωξίδια, αναπτήρες και καρέκλες. Ακόμα και στις παρελάσεις. Μέχρι εκεί, για να 'χουν το βράδυ τα δελτία να δείχνουν. Τους αγανακτισμένους πολίτες να κυνηγούν τους μερκελιστές. Σήμερα, πολλοί από αυτούς στρέφονται εναντίον σου με τα ίδια ακριβώς μέσα. Δεν τολμάς να ξεμυτίσεις. Και οι χτεσινοί σου σύντροφοι, σημερινοί εχθροί, με το ίδιο νόμισμα σε πληρώνουν. Η μετοχή που έπαιξες σου αφαιρεί τώρα πολιτικό κεφάλαιο. Εγκλωβισμός.

Γιατί, η σύμπλευση με την αγανακτισμένη ριζοσπαστική ακροδεξιά ήταν η ιδεολογική σου ατμομηχανή. Ήταν το όχημα για διείσο-δυση σε άλλα, ευρύτερα ακροατήρια. Μάζευε και ας είναι ρώ-γες. Μόνο που αυτοί που τσιμπήσες από ξένα καλάθια δεν είναι φίλοι αλλά εχθροί σου. Δεν σε αγάπησαν στα ξαφνικά, ήρθαν κοντά σου γιατί τους υποσχέθηκες. Και νιώθουν προδομένοι. Στην αρχή τους αρκούσε ότι προσπάθησες να ταπεινώσεις την Ευρώπη. Σήμερα που τα μετρούν και δεν τους βγαίνουν, την κάνουν για άλλα χαρτοφυλάκια. Βίαια, βρώμικα και κακά. Σύ-ντομα θα ξαναβρούν τους μέντορές τους, που είδαν το κενό και συσπειρώθηκαν. Πήραν το μήνυμα. Για όλα φταίει ο φιλελευ-θερισμός. Ο ολοκληρωτισμός του μέλλοντός μας είναι εδώ. Η Ιστορία θα γράψει ότι ένα αγκωνάρι το έβαλες και συ. **Α**

ΟΙ ΔΕΙΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Κάθε μέρα η κατάσταση στη χώρα χειροτερεύει. Το κόστος της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το πληρώνουν οι πολίτες με την επιστροφή στην ύφεση, τους νέους φόρους, τη χαοτική κατάσταση στο προσφυγικό και το μεταναστευτικό πρόβλημα, τη θεσμική ολίσθηση σε ένα νέο αυταρχισμό.

Μέσα σε αυτό το τοπίο καταστροφής, ακούσαμε την Φώφη Γεννηματά να λέει ότι «ο κ. Τσίπρας έχει γίνει το μακρύ χέρι των Ευρωπαίων στη χώρα μας». Η πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, με την τοποθέτησή της αυτή, ρίχνει την κύρια ευθύνη για όσα μας συμβαίνουν στους «κακούς ξένους» και αθώνει την κυβέρνηση επειδή απλώς εφαρμόζει τις εντολές τους. Προηγούμενως η ίδια έχει καταγγείλει το νεοφιλελευθερισμό σαν το φταίχτη για τα βάσανα που μας έχουν βρει. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε σωστά δήλωνε ότι «μας χωρίζει άβυσσος» με τον Κυριάκο Μητσοτάκη.

Τις ίδιες μέρες, είδαμε τον Πύργο Παπανδρέου να προτείνει στο τραπέζι για την ανασυγκρότηση της κεντροαριστεράς να καθίσει «νομοτελειακά και ο ΣΥΡΙΖΑ». Ας ξεπεράσουμε τη χρήση της λέξης «νομοτελειακά» και ας δούμε την ουσία. Αν ο πρώην πρωθυπουργός βλέπει θετικά την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να αποκηρύξει μεγάλο μέρος όσων υποστήριξε για χρόνια και ολόκληρη την κυβερνητική του πολιτική. Εκτός και αν κι εκείνος πιστεύει ότι για την κατάντια της χώρας μας φταίνε οι ξένοι, οι ίδιοι «κακοί ξένοι» που υποτίθεται δεν τον άφησαν να ασκήσει την πολιτική παροχών και κρατικοποιήσεων που υποσχόταν προεκλογικά. Αν είναι έτσι, τότε πράγματι... νομοτελειακά θα πρέπει να βρεθούν στο ίδιο τραπέζι με τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος επίσης ισχυρίζεται ότι έπαθε τα ίδια.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ακούσαμε και τον ευρωβουλευτή του Ποταμιού Πύργο Γραμματικάκη να λέει για το διπλό τρομοκρατικό χτύπημα στις Βρυξέλλες: «Πρέπει η Ευρώπη να ξαναγυρίσει στις αξίες της», συμπληρώνοντας μάλιστα ότι «δεν βοηθάνε τα περισσότερα μέτρα ασφαλείας, δεν εμποδίζουν αυτά τα τρομοκρατικά χτυπήματα, (...) χρειάζεται μια αντιμετώπιση πιο βαθιά, μόνιμη, πιο πολιτισμένη». Ο ίδιος εκτίμησε ότι είναι «καλή η συγκυρία της διαχείρισης του προσφυγικού από μία κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ». Ας παραβλέψουμε ότι ο ευρωβουλευτής αποδίδει στην Ευρώπη την ευθύνη για την τρομοκρατία, και ας αναλογιστούμε πόσο μακριά από την πραγματικότητα μπορεί να βρίσκεται κάποιος όταν είναι ορατά τα τραγικά αποτελέσματα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ στο μεταναστευτικό.

Τα παραπάνω φαινόμενα δεν είναι μεμονωμένα, αλλά είναι ενδεικτικά για τη σύγχυση που υπάρχει στο χώρο της κεντροαριστεράς. Πριν συνομιλήσουν οι εμπλεκόμενοι για την ανασυγκρότησή της, θα πρέπει να εξακριβώσουν αν βλέπουν την ίδια πραγματικότητα. Η κριτική στην Ευρώπη και οι κατάρες στο νεοφιλελευθερισμό δεν είναι παρά το κλείσιμο του ματιού στον ΣΥΡΙΖΑ και στις δοξασίες που υποστηρίζει.

Για να μην μπορούμε σε μία απεραντολογία, ας αναγνωρίσουμε το νεοφιλελευθερισμό στις πολιτικές εκείνες που προβλέπουν δραστικό

περιορισμό του δημόσιου τομέα με περιστολή των δαπανών του και μείωση των εργαζομένων σε αυτόν. Πολιτικές που πάνε πακέτο με τη μείωση των φόρων, την απελευθέρωση των επαγγελματιών και το άνοιγμα των αγορών. Όμως στην Ελλάδα τα χρόνια πριν την κρίση είχαμε δεκάδες χιλιάδες διορισμούς, οι δαπάνες του κράτους διπλασιάστηκαν –χωρίς βέβαια να βελτιωθούν οι υπηρεσίες– και τα επαγγέλματα παρέμεναν κλειστά.

Όσοι νομίζουν ότι η ελληνική κρίση είναι αποτέλεσμα του νεοφιλελευθερισμού, όντως θα πρέπει να συνομιλήσουν με τον ΣΥΡΙΖΑ για να τον καταπολεμήσουν από κοινού. Όσοι πιστεύουν ότι η ελληνική κρίση είναι αποτέλεσμα του πελατειακού κρατισμού –που καταχρέωσε τη χώρα για να μπορέσει να επιβιώσει– και πιστεύουν επίσης ότι η κρίση υποτροπίασε με τη διακυβέρνηση Τσίπρα, δεν έχουν παρά να προσανατολιστούν στο πώς θα απαλλαγούμε από τα αίτια της κρίσης και από όλα εκείνα που μας εμποδίζουν να ξεφύγουμε από αυτή.

Οι ιδεολογικές διαφορές και η κριτική στο νεοφιλελευθερισμό μπορεί να έχουν ουσία σε άλλες κοινωνίες, αλλά όχι στην Ελλάδα που βλέπει όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης να ξεπερνούν την κρίση και να επιστρέφουν στην ανάπτυξη και η ίδια αρνείται να κάνει μεταρρυθμίσεις που μπορούν να φέρουν επενδύσεις

και να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας.

Στην Ελλάδα σήμερα η μόνη πραγματική διαχωριστική γραμμή είναι ανάμεσα στον ακραίο συντηρητισμό του πελατειακού κρατισμού από τη μία πλευρά και τις δυνάμεις των παραγωγικών Ελλήνων που ασφυκτιούν από την καθυστέρηση. Ο πελατειακός κρατισμός μέσα από το λαϊκισμό και τη δημαγωγία καθλώνει τη χώρα για να διατηρηθούν σκανδαλώδη προνόμια των ευνοημένων του συστήματος, που τα πληρώνουν οι απέξω με φόρους

και φτώχεια.

Οι δυνάμεις της καθυστέρησης έχουν την τύχη να μην έχουν απέναντί τους ένα συμπαγές μέτωπο των μεταρρυθμιστών. Η πορεία της κρίσης έδειξε ότι οι δυνάμεις που μπορούν να εκφράσουν τις μεταρρυθμίσεις είναι διασκορπισμένες και αδύναμες. Την ίδια περίοδο τα κόμματα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δεν έδειξαν αποφασιστικότητα για να προωθήσουν και να ολοκληρώσουν αλλαγές που ήταν απαραίτητες.

Σε αυτή την κρίσιμη καμπή που αποκαλύπτει το μέγεθος της απάτης που οργάνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ και μεγαλώνει συνεχώς η ζημιά για τη χώρα, εμφανίζεται ένας νέος καιροσκοπισμός που ευδοκίμει στο χώρο της κεντροαριστεράς. Ενώ η ΝΔ μετά από περιπέτειες και παρά τα βάρη και τα βαρίδια της, δείχνει να προσανατολίζεται στο κέντρο, οι ηγεσίες του ενδιάμεσου χώρου δείχνουν ζαλισμένες και προσπαθούν να διασωθούν μέσα από φλερτ είτε άμεσα με τον ΣΥΡΙΖΑ, είτε με τους ψεύτικους ισχυρισμούς του. Δεν βλέπουν το Ποτάμι, που πλήρωσε το παράθυρο που άφησε μισάνοιχτο.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε τρικυμία και οι δειλοί σκέφτονται όχι πώς θα σωθεί η χώρα, αλλά πώς θα διασωθούν τον εαυτό τους. Όμως έχουν ποντάρει σε καμένο χαρτί και έχουν ελάχιστες πιθανότητες να πετύχουν το σκοπό τους. **Α**

**Η ΚΡΙΤΙΚΗ
ΣΤΟ ΝΕΟΦΙΛΕΛΥ-
ΘΕΡΙΣΜΟ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΕΧΕΙ ΟΥΣΙΑ ΣΕ
ΑΛΛΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ,
ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ**

NEON + ΜΑΙ

7 εβδομάδες αφιερωμένες
στην performance μακράς διάρκειας
και στη Μέθοδο Αβραμονίτς

10 Μαρτίου – 24 Απριλίου 2016
Μουσείο Μπενάκη (κτίριο Πειραιώς)

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΟΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
Τρίτη – Τετάρτη – Πέμπτη – Σάββατο: 12.00 – 20.00
Παρασκευή: 12.00 – 22.00
Κυριακή: 11.00 – 19.00
Δευτέρα Κλειστά

neon.org.gr

mai-hudson.org

benaki.gr

Looking of the Color's (Red). Photo by Peter Greig. Image Courtesy of Marina Abramović Institute and Kaldor Public Art Projects

ONLY
THE STRONG
SURVIVE.

NIKE

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΙΔΟΜΕΝΗ

Ανύπαρκτος για μια μέρα

Κείμενο - Φωτό: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

80 λεπτά χαλαρής οδήγησης από το κέντρο της Θεσσαλονίκης, εκεί που τα κορίτσια δοκιμάζουν τα νέα αρώματα της άνοιξης και τα αγόρια κυκλοφορούν με το παντελόνι να τελειώνει με λάστιχο και τον αστράγαλο γυμνό, φόρα παρτίδα, όπως προστάζει η νέα τάση. Κι όμως, μοιάζει σαν να προσσεληνωθήκαμε σε έναν πλανήτη που απέχει έτη φωτός από την ευδαιμονική Τσιμισκή. Μυρίζει καμένο λάστιχο και σαπισμένα σκουπίδια, μυρίζει απελπισία, απόγνωση, ανυπαρξία και όποια άλλη λέξη με στερητικό άλφα μπορείς να φανταστείς.

Η τηλεόραση κάθε βράδυ με τις ζωντανές συνδέσεις το περιγράφει μέσα από ανθρώπινες ιστορίες πόνου και εγκατάλειψης. Εγκατάλειψη, η λέξη-κλειδί. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πεταμένοι και παρατημένοι. Στο έλεος του καιρού και της πλημμύρας, μιας και μέχρι χθες έβρεχε κατακλυσμαία. Κάνει ήλιο σήμερα, όμως αναρωτιέμαι: τι θα συμβεί όταν σφίξουν οι ζέστες και οι μύγες πάνω από τα σκουπίδια και τα περιττώματα θα είναι παχιές;

Αποσβολωμένος. Άλλη μια λέξη από άλφα που περιγράφει πώς αισθάνομαι με αυτό που αντικρίζω. Καντίνα που πουλάει το ψωμί 0,60 με την παραδίπλα της να το ανεβάζει στο 0,80. Μικροπωλητές που εμπορεύονται τσιγάρα, ντρέπομαι όταν ένας Ιρακινός μου ζητάει τσιγάρο και του χαρίζω όλο το πακέτο μου, δεν ρωτώ πόσο πουλάνε τα πακέτα, φοβάμαι πως θα συγχυστώ και θα έχουμε άλλα. Προτιμώ να περιφέρομαι βουβά, να παρατηρώ και να ρωτώ μόνο για τα απαραίτητα τη συνοδό μου, συνάδελφο Θεοδώρα Καραγκιουλάχ. Είναι η ξεναγός μου σε αυτή την ιδιότυπη καταραμένη και παρατημένη φαβέλα. Οι καθημερινές ανταποκρίσεις της, ένα μήνα τώρα, για το Ράδιο Θεσσαλονίκη αποτελούν δείγμα ψυχραιμίας καταγραφής και ανθρωπιάς.

Ανθρωπιά, η λέξη που λείπει. Όσο κι αν φροντίζουν να την αναπληρώσουν εθελοντές και ιδιώτες, η απουσία του επίσημου κράτους, που προφανώς επικεντρώνει στα hot spots, είναι κραυγαλέα. Εδώ δεν υπάρχει κανένας εκπρόσωπος πέραν κάποιων σκόρπιων περιπολικών. *«Οι Γιατροί του Κόσμου και οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα εναλλάσσονται με βάρδιες, ώστε να υπάρχει συνεχής ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Κάποιες ανθρωπιστικές οργανώσεις μαγειρεύουν, μα είναι αδύνατον να σιτιστούν τόσοι άνθρωποι επαρκώς. Για αυτό και βλέπεις εικόνες με πλιάτσικο κάθε φορά που έρχεται ένα φιλόanthρωπο κομβόι».*

Αντίσκηνα ατομικά αλλά και μεγάλες τέντες. Αυτή είναι η κυρίαρχη εικόνα της Ειδομένης, το βλέμμα όσο κι αν προσπαθήσει να βρει ορίζοντα δεν το καταφέρνει. Πιτσιρικάκια περιφέρονται ή παίζουν μπάλα όπου βρουν. Στις γραμμές του τρένου, δίπλα στις τουαλέτες, που όμως κι αυτές είναι λίγες και δεν επαρκούν. Μαγκώνεται η καρδιά μου. Στη θέα κάποιων πανέμορφων κοριτσιών, που παρά τη δυστυχία προσπαθούν να περισώσουν ό,τι τους απέμεινε από την παλιά τους ζωή και αξιοπρέπεια βάζοντας αϊλάινερ στα μάτια και κραγιόν στα χείλια. Λες και δεν βρίσκονται στη μέση αυτού του ιδιότυπου πουθενά, λες και σε λίγο όλα θα τελειώσουν και η κανονική ζωή θα ξαναπάρει μπροστά. Κι όλα αυτά συμβαίνουν δίπλα στο φράχτη με τους Σκοπιανούς φρουρούς απέναντι και τα εκπαιδευμένα σκυλιά τους να επιστατούν αλαζονικά.

Θέλω να ουρλιάξω ένα μεγαλοπρεπές «γαμώ το κέρατό μου γαμώ». Με το ζόρι συγκρατιέμαι. Μια κυρία κάνει μπάνιο το μικρό της, που κλαίει και τραντάζεται – το νερό είναι κρύο. *«Είναι στο έλεος του Θεού αλλά και των φημών. Σχεδόν κάθε μέρα κάποιιοι φροντίζουν να διαδώσουν ανυπόστατα περί ανοίγματος των συνόρων»* λέει η Θεοδώρα Καραγκιουλάχ, που με αφήνει γιατί πρέπει να επισκεφτεί δυο οικογένειες που μεσολάβησε ώστε να φιλοξενηθούν από ντόπιους. *«Κέρδισα την εμπιστοσύνη και των μεν και των δε. Σήμερα “οι δικοί μου” Σύριοι θα αναχωρήσουν για το hot spot της Βέροιας, όπου οι συνθήκες είναι πιο ανθρώπινες».*

Απληροφόρητοι άνθρωποι. Έρμαια του κάθε «αλληλέγγυου» και επιτήδειου, που πάνω τους κάνει ασκήσεις no border φαντασιώσεων και παγκόσμιας επανάστασης. Βλέπω ένα συνάδελφο και καλό φίλο που επίσης καλύπτει καθημερινά την Ειδομένη για μεγάλο πανελλαδικό κανάλι. Για πες. *«Αναζητούμε ιστορίες. Από αυτές τις κλισιές, που με κοροϊδεύεις, για παιδικές ψυχούλες και απορημένα μάτια. Μόνο όμως έτσι το θέμα παραμένει στην επικαιρότητα. Έστω κι έτσι δεν αφήνεται να ξεχαστεί αυτή η μαύρη τρύπα στη σύγχρονη ιστορία του ευρωπαϊκού ανθρωπισμού».*

80 λεπτά οδήγησης πίσω για τη Θεσσαλονίκη. Το ραδιόφωνο αναμεταδίδει τις δηλώσεις Μάρδα για πρόσφυγες-επενδυτές άνω των 250.000 ευρώ. Ανάθεμα αν εκεί που ήμουν λίγο πριν, ένιωσα πως είδα έστω και έναν. Κάτι πάει λάθος.

Απληροφόρητοι άνθρωποι. Έρμαια του κάθε «αλληλέγγυου» και επιτήδειου, που πάνω τους κάνει ασκήσεις no border φαντασιώσεων και παγκόσμιας επανάστασης.

Είναι τα hot spots κλειστά κέντρα;

Η Κατερίνα Κιτίδη, μέλος του Τομέα Ενημέρωσης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, υπογραμμίζει τη διαφωνία της οργάνωσης με την αναγκαστική και οριζόντια κράτηση των αιτούντων άσυλο και εξηγεί γιατί ανέστειλε κάποιες από τις δραστηριότητές της

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΣΑΦΕΣ ΠΩΣ Η ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΙΣΧΥΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ -ΟΠΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΜΩΝ ΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ-ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ «ΚΡΙΣΗ» ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΑΠΕΙ ΣΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

Ανσυχία για την πορεία εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας για το προσφυγικό εκφράζει η Κατερίνα Κιτίδη, καθώς, όπως λέει, προς το παρόν η Ελλάδα δεν έχει επαρκή ικανότητα στα νησιά για την αξιολόγηση αιτημάτων ασύλου, ούτε διαθέτει τις κατάλληλες συνθήκες για τη στέγαση των ανθρώπων με αξιοπρέπεια και ασφάλεια ώσπου να εξεταστεί το αίτημά τους. Επίσης, με αφορμή τις πρόσφατες επιθέσεις στις Βρυξέλλες, τονίζει ότι οι πρόσφυγες δεν θα πρέπει να γίνουν αποδιοπομπαίοι τράγοι για επιθέσεις που διαπράττονται από ανθρώπους των οποίων και οι ίδιοι είναι θύματα.

Η Ύπατη Αρμοστεία ανακοίνωσε την αναστολή μέρους των δραστηριοτήτων της στα ελληνικά νησιά, λόγω της μετατροπής κάποιων hot spots σε κλειστά κέντρα κράτησης. Τι άλλαξε από τη συμφωνία μεταξύ Ε.Ε. και Τουρκίας και σε τι διαφωνεί η Ύπατη Αρμοστεία; Μέχρι τη συμφωνία της 18ης Μαρτίου τα hot spots λειτουργούσαν ως de facto ανοικτά κέντρα, παρόλο που οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις προέβλεπαν τον προσωρινό περιορισμό της ελευθερίας εντός τους, για το σκοπό της καταγραφής. Από αυτή την κατάσταση φαίνεται ότι περνάμε σε μια λειτουργία τους ως κλειστά κέντρα. Εκεί φαίνεται πως θα τίθενται αυτομάτως υπό κράτηση και αιτούντες άσυλο. Το γεγονός αυτό έρχεται σε διαφωνία με την πάγια θέση της Ύπατης Αρμοστείας ενάντια στην αναγκαστική και οριζόντια κράτηση των αιτούντων άσυλο. Για εμάς αυτό οφείλει να είναι ένα εξαιρετικό μέτρο και να επιβάλλεται εφόσον εξαντληθούν άλλες εναλλακτικές. Σε αυτό το πλαίσιο αποφασίστηκε η αναστολή κάποιων δραστηριοτήτων μας, όπως για παράδειγμα η μεταφορά από τα σημεία άφιξης μέχρι τα hot spots. Συνεχίζουμε ωστόσο να παρέχουμε ενημέρωση εντός τους, να εντοπίζουμε ευάλωτες περιπτώσεις και να τις παραπέμπουμε στις αρχές, αλλά και να διατηρούμε ένα γενικότερο εποπτικό ρόλο, σύμφωνα με την εντολή μας. Παράλληλα, συνεχίζουμε τις δράσεις μας και εκτός των hotspots, τόσο στα νησιά όσο και στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Πώς αποτιμάτε τη συμφωνία Ε.Ε. και Τουρκίας και ποιες είναι οι μεγαλύτερες προκλήσεις που θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ώστε να μπορέσει να εφαρμοστεί; Οι εγγυήσεις για το άσυλο θα πρέπει να υπερσχύουν κατά την υλοποίηση της συμφωνίας. Το κείμενό της ορίζει ότι οι άνθρωποι που αναζητούν διεθνή προστασία θα περνούν από ατομική συνέντευξη για το κατά πόσον το αίτημά τους μπορεί να αξιολογηθεί στην Ελλάδα, ενώ θα έχουν το δικαίωμα προσφυγής πριν από οποιαδήποτε διαδικασία επανεισδοχής στην Τουρκία. Επίσης, η συμφωνία προβλέπει ότι, εφόσον επιστραφούν, όσοι χρήζουν διεθνούς προστασίας θα έχουν την ευκαιρία να την αναζητήσουν στην Τουρκία. Πολλές από αυτές τις εγγυήσεις σήμερα δεν υπάρχουν, γεγονός που ανησυχεί ιδιαίτερα την Ύπατη Αρμοστεία. Προς το παρόν, η Ελλάδα δεν έχει επαρκή ικανότητα στα νησιά για την αξιολόγηση αιτημάτων ασύλου, ούτε διαθέτει τις κατάλληλες συνθήκες για τη στέγαση των ανθρώπων με αξιοπρέπεια και ασφάλεια ώσπου να εξεταστεί το αίτημά τους.

Με την Ειδομένη τι θα πρέπει να γίνει; Η κυβέρνηση αναφέρει ότι χωρίς τη χρήση βίας και μέσα από την ενημέρωση των προσφύγων και των μεταναστών ο καταυλισμός θα έχει αδειάσει στον επόμενο μήνα. Ποια είναι η εκτίμησή σας; Η κατάσταση στην Ειδομένη είναι αρκετά περίπλοκη και απαιτεί δύο ταυτόχρονες ενέργειες: Αφενός την επίλυση των ανθρωπιστικών αναγκών που προκύπτουν επιτόπου. Αφετέρου μια προσπάθεια ώστε να πειστούν οι άνθρωποι που βρίσκονται εκεί να εγκαταλείψουν την περιοχή για καλύτερους χώρους που μπορεί να προσφερθούν από τις ελληνικές αρχές. Σημαντικό ρόλο σε αυτή την απόπειρα παίζει η ενημέρωση. Και, όντως, τον τελευταίο καιρό οι αρχές έχουν εντατικοποιήσει τις δράσεις τους, ώστε να προσφέρουν αδιαμεσολάβητη ενημέρωση στη γλώσσα των προσφύγων. Αυτό εν μέρει γίνεται και ως αντίδραση σε φαινόμενα παραπληροφόρησης και διασποράς φημών στην περιοχή. Η Ύπατη Αρμοστεία βρίσκεται στη διάθεση των αρχών να στηρίξει αυτή την επικοινωνιακή προσπάθεια, τόσο με το μηχανισμό όσο και με την τεχνογνωσία που

έχει αναπτύξει, μέσα από την πολυετή παροχή πληροφοριών σε νεοεισερχόμενους σχετικά με τις διαδικασίες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους στην Ελλάδα.

Πώς αποτιμάτε γενικότερα τη μέχρι σήμερα αντιμετώπιση του προσφυγικού - μεταναστευτικού θέματος από την ελληνική κυβέρνηση και πώς από την Ευρώπη; Είναι γνωστό πως το 2015 πάνω από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες και μετανάστες πέρασαν στην ευρωπαϊκή Ήπειρο. Η αντιμετώπιση αυτής της νέας πραγματικότητας απαιτούσε την επείγουσα προσαρμογή των πολιτικών και ανθρωπιστικών προτεραιοτήτων. Ωστόσο, βλέπουμε πως, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, ακόμα εκκρεμεί να υλοποιηθούν πλήρως αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί για την αποτελεσματικότερη διαχείριση της κατάστασης, με συμμετοχή όλων και πραγματικό επιμερισμό της ευθύνης. Εξού και η Ύπατη Αρμοστεία επιμένει, λόγω χάρη, στην ταχύτερη εφαρμογή μέτρων όπως η μετεγκατάσταση.

Σας ανησυχούν οι εκτιμήσεις ότι μετά και τις επιθέσεις στις Βρυξέλλες η Ευρώπη θα περιχαρακωθεί ακόμη περισσότερο; Οι πρόσφυγες δεν θα πρέπει να γίνουν αποδιοπομπαίοι τράγοι για επιθέσεις που διαπράττονται από ανθρώπους των οποίων και οι ίδιοι είναι θύματα. Δυστυχώς, όμως, τέτοιες αποτρόπαιες ενέργειες μπορεί να αποτελέσουν αφορμή για ένα κλίμα φόβου, για υπεραπλουστεύσεις κι εύκολη συνθηματολογία. Ήδη πριν από τις επιθέσεις στις Βρυξέλλες, οι ξενοφοβικές αφηγήσεις, η ρητορική του μίσους και οι εμπρηστικές δημόσιες τοποθετήσεις έμοιαζαν αυξημένες στην Ευρώπη, θέτοντας σε κίνδυνο το θεσμό του ασύλου και φτάνοντας μέχρι την άσκηση λεκτικής ή ακόμη και σωματικής βίας κατά των προσφύγων. Η επαγρύπνηση απέναντι σε τέτοια φαινόμενα είναι καθήκον όλων. Τα κράτη της Ευρώπης, ειδικότερα, οφείλουν να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν ώστε να θέσουν στις σωστές τους διαστάσεις τις προκλήσεις στην προστασία των προσφύγων. Παράλληλα, είναι σημαντικό να αναπτύξουν ένα ξεκάθαρο πλαίσιο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων για τους αιτούντες άσυλο και τους πρόσφυγες, ώστε να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών. Ας σημειωθεί ότι η Ύπατη Αρμοστεία υποστηρίζει την πλήρη καταγραφή όλων των νεοεισερχόμενων, η οποία θα συμβάλει άλλωστε και στην καλύτερη κάλυψη των αναγκών τους.

Ποια εκτιμάτε πως θα είναι η επόμενη ημέρα του προσφυγικού; Από τι θα εξαρτηθεί η κατάσταση που θα επικρατεί σε 3 ή σε 5 μήνες από σήμερα; Ποιο είναι το καλύτερο και ποιο το χειρότερο σενάριο; Σήμερα, η Ύπατη Αρμοστεία και πολλές ακόμη οργανώσεις βοηθούν τα κράτη να βελτιώσουν τις συνθήκες υποδοχής και να προσφέρουν βοήθεια στους πρόσφυγες. Ωστόσο, είναι σαφές πως η ανθρωπιστική ανταπόκριση από μόνη της δεν αρκεί. Χρειάζεται ισχυρή πολιτική βούληση και συγκεκριμένες δεσμεύσεις -όπως για την αύξηση των νόμιμων οδών προς την ασφάλεια- προκειμένου το προσφυγικό να σταματήσει να αποτελεί «κρίση» και να μετατραπεί σε διαχειρίσιμη κατάσταση. Και φυσικά, χρειάζονται εντατικές προσπάθειες να αντιμετωπιστούν τα αίτια του εκτοπισμού, όπως ο πόλεμος στη Συρία. Η αδράνεια σε αυτά τα δύο μέτωπα θα αποτελούσε το χειρότερο σενάριο για την ευημερία των προσφύγων. **A**

«Προς το πίσω μέρος του κτιρίου, τρεις αίθουσες στέγαζαν τεχνουργήματα της Στάζι σε γυάλινες προθήκες: ένα κουτί με ψεύτικα μουστάκια και περούκες, μαζί με τα απαραίτητα σωληνάρια κόλλας γυναικείες πλαστικές τσάντες με ενσωματωμένα μικρόφωνα κρυμμένα στα πέταλα ενός διακοσμητικού λουλουδιού από χάντρες κοριοί τοποθετημένοι στους τοίχους διαμερισμάτων και μια στοιβα επιστολών που δεν έφτασαν ποτέ στη Δύση».

Anna Funder, «Stasiland - Ιστορίες πίσω από το τείχος του Βερολίνου», εκδ. Οκτώ

Κινητά, εκβιασμοί και υποκλοπές

Εντολή πρωθυπουργού, να παραδώσετε τα κινητά σας... Με αφορμή την υπόθεση Γ. Κουμουτσάκου μιλήσαμε με υψηλόβαθμο στέλεχος υπηρεσιών ειδικευμένο στη χρήση κινητών από μυστικές υπηρεσίες

Του ΚΩΣΤΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ηταν πριν από τέσσερις μέρες, απόγευμα, σε ένα καφέ κοντά στη Νομική που δεν έχουν απαγορεύσει το κάπνισμα. Η πηγή μας υπήρξε υψηλόβαθμο στέλεχος υπηρεσιών, και έχει πολλά χρόνια, τώρα, ειδικευτεί στα κινητά τηλέφωνα και τη χρήση τους από μυστικές υπηρεσίες. Όσες φορές και αν είχαμε συναντηθεί στο παρελθόν, ήταν από τα πρώτα πράγματα που παρατηρούσε, δίνοντας την εντύπωση ότι είναι καθυστερημένος. Το ίδιο έκανε και τώρα, πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι. Αντί να κοιτάζει τον άλλον στο πρόσωπο τον κοιτάζει στο κινητό ψάχνοντας να βρει πού το έχει, πώς το κρατά, πού κοιτά η οθόνη, πού το μικρόφωνο, πού το ακουστικό, πού η κάμερα, αν έχει και δεύτερη κάμερα. Κουραστικός τύπος, αλλά τι να κάνεις... «Έτσι είναι αυτοί» σκέφτεσαι και συνεχίζεις τη συζήτηση μαζί του. Αλλιώς δεν αντέχονται. Και αξίζει τον κόπο γιατί, τουλάχιστον ο συγκεκριμένος, είναι ένας από τους πιο έξυπνους ανθρώπους ή, αλλιώς, η χαρά του δημοσιογράφου. Έχει «ακούσει» κι έχει «ακούσει» στη ζωή του... Και ένα από τα πειράγματα που μπορεί να του κάνει κάποιος είναι να του στείλει στη γιορτή του εντομοκτόνο ειδικό για κοριοίς...

«Πλάκα-πλάκα, εσύ συμβούλευσες τον πρωθυπουργό να μαζέψει τα κινητά τηλέφωνα από τα μέλη του υπουργικού συμβουλίου τις προάλλες;» ρώτησα αστεειεύμενος. Αλλά αυτός το σοβάρεψε κατ' ευθείαν: «Κοίτα να δεις, δεν ξέρω ποιοι τον συμβουλευουν αλλά μάλλον τον έχουν τρομάξει. Αλλιώς δεν εξηγούνται, όπως μαθαίνω, οι τόσες πολλές παραγγελίες, πάνω και κάτω από το τραπέζι, για παρακολούθησεις κινητών προς την ΕΥΠ. Δεν ξέρω να σου πω αριθμούς, αλλά η υπόθεση με τους εκβιασμούς αυτών των τύπων που λέγανε ότι είναι δημοσιογράφοι, άνοιξε πολύ την όρεξη σε διαφόρους που ζητούν όχι απευθείας να παρακολουθηθεί κάποιο κινητό γιατί ξέρουν ότι χωρίς άρση απορρήτου δεν γίνεται αλλά διερευνούν αν μπορούν να ζητήσουν την άρση βάσει του τάδε ή του δείνα άρθρου του νόμου. Ξέρουν, όμως, ότι ο νόμος είναι συγκεκριμένος».

Στην ουσία, αυτό που προκύπτει από τη συζήτηση με τον ειδικό είναι ότι υπάρχει μια ολοένα και αυξα-

νόμενη τάση, σε καμία περίπτωση επίσημη και να είναι σαφές αυτό, από διάφορους που με τον έναν ή άλλον τρόπο σχετίζονται ή λένε ότι σχετίζονται με κυβερνητικά στελέχη, να ψάχνουν πληροφορίες για παρακολουθήσεις κινητών. «Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο» θα πει ο συνομιλητής μας. «Κάθε φορά που υπάρχει στην επικαιρότητα θέμα διαπλεκόμενων, πραγματικών ή όχι, και κανείς δεν μπορεί να βγάλει άκρη, η ζήτηση για παρακολουθήσεις αυξάνεται. Και δεν έχει συμβεί μόνο με αυτή την κυβέρνηση. Απλώς, είναι ζήτημα εμπειρίας και τακτ, όποιος δεν έχει το ένα δεν έχει και το άλλο. Αυτή τη φορά, λένε κάποιες πηγές, η αναζήτηση τρόπων παρακολούθησης κινητών γίνεται άγαρμπα...»

Στις 3 Μαρτίου 2016 συνεδρίαζε το υπουργικό συμβούλιο. Είχε προηγηθεί εκείνο το δημοσίευμα του «Βήματος» για τη συνάντηση του Αλ. Τσίπρα με τον Στ. Ψυχάρη ενώ παράλληλα, χωρίς καμία σχέση η μία υπόθεση με την άλλη, βρισκόταν σε εξέλιξη η επιχείρηση παρακολούθησης των διαλόγων του κυκλώματος των «δημοσιογράφων» εκβιαστών. Είχαν κυκλοφορήσει πολλές φήμες ότι η προεκλογική συνάντηση του πρωθυπουργού με τον εκδότη του «Βήματος» δεν είχε αποτυπωθεί μόνο στους εγκεφάλους των δύο αντρών, άντε και στον εγκέφαλο της γάτας Ιμαλαΐων που ήταν αυτόπτης μάρτυρας, σύμφωνα με το δημοσίευμα. Οι φήμες έλεγαν –και συνεχίζουν να λένε και στις μέρες μας– ότι «υπήρχαν αποσπάσματα της συνομιλίας των δύο σε κινητό τηλέφωνο». Άγνωστο πού, άγνωστο πώς, άγνωστο τι...

Πριν οι υπουργοί μπουν στην αίθουσα του υπουργικού συμβουλίου στο κτίριο της Βουλής, είδαν κάποιους υπαλλήλους με σακουλάκια και κάτι ταμπελίτσες στα χέρια, σαν να έπαιζαν σε κάποιο επεισόδιο του CSI. «Εντολή πρωθυπουργού, να παραδώσετε τα κινητά σας, θα τα πάρετε μετά» άκουσαν να τους λένε. Επικράτησε ένα σχετικό σούσουρο αλλά δεν είχαν επιλογή. Κάποιοι είπαν ότι «και άλλες φορές έχουμε πάει σε υπουργικό συμβούλιο και με τα κινητά ανοιχτά». Η απάντηση ήταν ίδια για όλους: «Εντολή πρωθυ-

πουργού». Ήταν σαφές ότι εκείνη η φορά δεν ήταν ίδια με τις άλλες. Και όχι για αυτά που ειπώθηκαν, αν δούμε την ειδησεογραφία που προέκυψε. Αυτό που έκανε εντύπωση ήταν ότι η διαδικασία αυτή δεν έγινε εν κρυπτώ αλλά παρουσία δημοσιογράφων και υπό καθεστώς, σχεδόν, υποχρεωτικής φωτογράφισης. Κάτι δεν πήγαινε καλά. Κάτι δεν έβγαζε νόημα.

Εκτός από τη σκέψη ότι ο πρωθυπουργός είχε στόχο να μεταδώσει, όχι μόνο στην κοινή γνώμη, το ακόλουθο: «Έχω παντού εχθρούς, δεν μπορώ ούτε τους υπουργούς μου να εμπιστευθώ και παίρνω τα μέτρα μου». Ούτε, όμως, και κάποιος από το υπουργικό συμβούλιο φάνηκε να θίγεται από μια τέτοια κίνηση που, αν μη τι άλλο, συμβόλιζε τουλάχιστον την έλλειψη εμπιστοσύνης του πρωθυπουργού στους υπουργούς του. Από την άλλη, υπάρχει ακόμα ένα στοιχείο που οδηγεί στην επικοινωνιακή οδό του πρωθυπουργού και τη μετάδοση μηνύματος στην κοινή γνώμη για δική του χρήση. Ήδη από τον Ιανουάριο του 2002 και με πρωτοβουλία του τότε προέδρου της Βουλής Απόστολου Κακλαμάνη είχε τοποθετηθεί στη Βουλή ειδικό μηχανήμα που δεν επιτρέπει τη λειτουργία των κινητών τηλεφώνων. Κάποια δημοσιεύματα της εποχής ανέφεραν ότι προβλεπόταν διακοπή της λειτουργίας των κινητών μόνο στην αίθουσα του Κοινοβουλίου αλλά οι δυνατότητες του μηχανήματος ήταν τέτοιες που μπορούσε να αποκλείσει κάθε επικοινωνία με κινητό ακόμα και στο πιο απομακρυσμένο σημείο στο κτίριο της Βουλής. Αν κρίνουμε, βεβαίως, από την παρατήρηση που έκανε τον Νοέμβριο του 2015 ο Κυρ. Μητσοτάκης σε υπουργούς της κυβέρνησης που μιλούσαν στα κινητά τους την ώρα που εκείνος μιλούσε στο Σώμα, διαπιστώνουμε ότι το μηχανήμα είναι σε πλήρη αχρηστία. Το βεβαιώνουν και οι επ' αυτοφώρω φωτογραφίες διαφόρων υπουργών και βουλευτών που επιδίδονται μετά μανίας στο άθλημα των SMS. Το επιχείρημα, πάντως, ότι «δεν χρειαζόταν ο πρωθυπουργός να κάνει κάτι τέτοιο αφού ούτως ή άλλως τα υπουργικά συμβούλια ηχογραφούνται» δεν στέκει για έναν απλό λόγο. Ο κάτοχος ή οι κάτοχοι των αρχείων ελέγχονται αποτελεσματικότερα. Όπως και τα πρακτικά, βεβαίως... Πάντως, η πιο... κυβερνητική εξήγηση που δόθηκε σε αυτή την κίνηση ήταν ότι το χορό της χρήσης κινητών, για να «κρατάει» ο ένας τον άλλον για διάφορα που είπε, είχε ανοίξει ο Γ. Βαρουφάκης, όταν τον Μάιο του 2015 είχε αποκαλύψει στο «The New York Magazine» ότι ένα μήνα πριν είχε ηχογραφήσει με το κινητό του το Eurogroup της Ρίγας αλλά δεν είχε δημοσιοποιήσει το περιεχόμενο της ηχογράφησης γιατί δεσμευόταν από «κανόνες εμπιστευτικότητας». Βέβαια, ένας άνθρωπος σαν τον Γ. Βαρουφάκη δεν θα σταματούσε εύκολα μπροστά σε μερικούς κανόνες εμπιστευτικότητας εκτός και αν αυτοί προφύλασσαν τον ίδιο και την αστραφτερή του παρουσία...

Η συζήτηση για τις παρακολουθήσεις των κινητών δεν θα κλείσει εύκολα, όπως δεν έκλεισε και παλαιότερα με άλλες κυβερνήσεις. Ποιος δεν θυμάται την ιστορία με τις υποκλοπές που άνοιξε η αυτοκτονία του Κώστα Τσαλικίδη το 2005; «Θα έχετε συνεχώς δουλειά με αυτή την ιστορία» λέει η πηγή μας. Και μάλλον δεν έχει άδικο, όπως δείχνει η τελευταία ιστορία με τις δημοσιοποιημένες συνομιλίες ενός δημοσιογράφου από το κύκλωμα των εκβιαστών με τον Γ. Κουμουτσάκο. Τις οποίες υποκλοπές υιοθέτησε πάραυτα η κυβερνητική εκπρόσωπος και κατέθεσε ερώτηση προς τον εκπρόσωπο της Ν.Δ. Κι εκείνος κατέθεσε μήνυση. Το σίγουρο είναι ότι οι υποκλοπές δεν γίνονται πια με το περίφημο «βαλιτσάκι της ΕΥΠ», όπως μας διαβεβαιώνει η πηγή μας. Αλλά αυτή βαλίτσα θα πάει μακριά... **Α**

Σκηνή από την ταινία «Οι Ζωές των Άλλων»

Πριν οι υπουργοί μπουν στην αίθουσα του υπουργικού συμβουλίου στο κτίριο της Βουλής, είδαν κάποιους υπαλλήλους με σακουλάκια και κάτι ταμπελίτσες στα χέρια, σαν να έπαιζαν σε κάποιο επεισόδιο του CSI

ΤΟ ΤΡΑΦΙΚΙΝΓΚ ΕΙΝΑΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΣΚΟΤΕΙΝΑ
ΚΑΙ «ΑΟΡΑΤΑ»
ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ, ΜΕ ΤΙΣ
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙ-
ΚΕΣ ΝΑ ΕΚΤΙΜΟΥΝ
ΟΤΙ ΜΟΛΙΣ ΤΟ 1% ΜΕ
2% ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΑΣΩΖΟΝΤΑΙ

ΟΔΟΣ ΙΑΣΩΝΟΣ

Στον πεζόδρομο που απέχει πέντε λεπτά από το μετρό Μεταξουργείο και άλλα τόσα από τα μπαράκια του Κεραμεικού, με δεκάδες νεοκλασικά και διατηρητέα, μάλλον δεν θέλεις να μένεις.

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ένας οίκος ανοχής στην Ιάσωνος έμοιαζε με παλιό χωριατόσπιτο. Είχε ένα μεγάλο μακρόστενο εξωτερικό διάδρομο στο τέρμα του οποίου άπλωνε ρούχα ένας τύπος γύρω στα 60. «Γεια σου, φίλε», «Γεια σου. Μπες να δεις το κορίτσι». «Δημοσιογράφος είμαι, να σε ρωτήσω δυο πράγματα;» Ο τύπος εκνευρίστηκε. «Απατά, να φύγεις. Μια φορά είχανε έρθει από την τηλεόραση με κρυφή κάμερα και είχανε φέρει και την ασφάλεια μαζί τους. Τραβούσε η αστυνομία την κοπέλα μέχρι έξω στο δρόμο γυμνή και μετά τη δείχνανε και στην τηλεόραση. Δείχνανε και μένα κι έγραφε κάτω στην οθόνη "η ώρα της σύλληψης". Ξέρεις να μου πεις γιατί μας ξεφτιλίσανε έτσι και κάτι άλλους που σκοτώνουνε τους φοράνε κουκούλες για να μη φαίνονται;»

Σπρώχνω μια πόρτα που τρίζει και κάθομαι σε ένα σκοτεινό σαλονάκι που μύριζε φτηνό αποσμητικό χώρου. Τα πόστερ στους τοίχους με τις ημίγυμνες γυναίκες θυμίζουν την εφηβεία του '80. Σε δυο λεπτά το σαλονάκι έχει γεμίσει κόσμο και μετά από λίγο ήχος από τακούνια και μια πολύ όμορφη κοπέλα που πάει να χαμογελάσει. Είχε ίσια μαύρα μαλλιά κάτω από τους ώμους, φορούσε ψηλά παπούτσια, ήταν γυμνόσπηκη κι έδειχνε μέχρι 25. Τη συνόδευε μια γυναίκα γύρω στα 50: «Περάστε παιδιά, η κοπέλα είναι καινούργια στη δουλειά και πολύ καλή. Ελεύθερο στοματικό, όλες οι στάσεις, ελεύθερα πιασίματα. Ελάτε, θα περάσετε ωραία».

Ο πεζόδρομος των νεοκλασικών

Η Ιάσωνος είναι ένας δρόμος γεμάτος ερειπωμένα και μισογκρεμισμένα νεοκλασικά. Τα περισσότερα είναι κλειδωμένα με λουκέτα, αλυσίδες και καρφωμένα παράθυρα μην μπει κάνας άστεγος, χρήστης ή άστεγος χρήστης να κοιμηθεί και πείσει ότι έχει απομείνει πάνω του. Κάποια άλλα είναι οίκοι ανοχής και το ενοικίο τους φτάνει και τις 2.000 ευρώ το μήνα.

Στο νούμερο 18 μια ανακοίνωση της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού αναγράφει ότι το κτίριο κηρύχθηκε διατηρητέο το 1992, ότι ο χρόνος κατασκευής τοποθετείται στις αρχές του 20ού αιώνα και ότι «το μέγεθός του διευκολύνει επενδυτικά την όποια προσπάθεια επαναφοράς σε χρήση». Λίγο παρακάτω, στο 26, το κτίριο επίσης διατηρητέο από το 1992 και μοιάζει έτοιμο να πείσει από μέρα σε μέρα. Κάθομαι να διαβάσω τι λέει κι ένας τύπος έρχεται δίπλα και κατουράει. «Κρύβει μια αυλή με ολόκληρο συγκρότημα επιμέρους κτισμάτων, χαρακτηριστικό δείγμα λαϊκής οικοδομής της περιοχής, η οποία "ντύθηκε" νεοκλασικό στα τέλη του 19ου αιώνα». Πιο πέρα ένα άλλο ερείπιο έχει ταμπέλα «Πωλείται». «Είναι 200 τ.μ., χτίστηκε τέλος του 19ου αιώνα, η πρόσοψη είναι διατηρητέα αλλά παραμέσα μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις». «Πόσο;» «150.000 ευρώ» λέει με θάρρος.

Απέναντι από το κινεζικό εστιατόριο της γειτονιάς (Fulihua), που βρίσκεται εκεί 10 χρόνια, ένα μαγαζάκι έχει στην πρόχειρη βιτρίνα του διάφορα καθαριστικά προϊόντα και δουλεύει αποκλειστικά με τα «σπίτια», πουλώντας «προφυλακτικά ποιότητας, από τους καλύτερους οίκους της Ευρώπης», προς 15 ευρώ τα 145 τεμάχια. Πουλιάει, επίσης, φθηνά χαρτιά υγιείας και κουζίνας και λιπαντικά για τα γυναικεία γεννητικά όργανα: είναι συνθισμένη εικόνα η κοπέλα να παρυσιάζεται στους πελάτες και να κρατάει μια τέτοια αλοιφή στο χέρι, αφού μπορεί να έχει βγει μόλις από κάποιο «δωμάτιο». Σε ένα φόρουμ για τον αγοραίο έρωτα ένας τύπος γράφει «με το που δω την άλλη να κρατάει αλοιφή κάνω μεταβολή, τρώει κι». Τη θέλει και στενή.

10 ευρώ το σεξ

Στο σκαλάκι ενός «σπιτιού» έχει βγει μια γυναίκα που δουλεύει ως «υπηρεσία», γύρω στα 55, με ανατολικοευρωπαϊκά χαρακτηριστικά. Στο πόδι μού λέει ότι κάποιοι από τους οίκους ανοχής δουλεύουν 24ωρο και η τιμή είναι στάνταρ 10 ευρώ. Τα 5 για την κοπέλα, τα 3 για το «σπίτι» και τα 2 για την υπηρεσία και ότι η επίσκεψη κρατάει 7-8 λεπτά. Λέει ότι οι πελάτες είναι μισοί Έλληνες και μισοί ξένοι, όλων των ηλικιών, πολλές φορές και παντρεμένοι, ότι κάποιοι ζητούν από τις κοπέλες σεξ χωρίς προφύλαξη, ότι οι κοπέλες είναι κυρίως από τα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη.

«Το μεγαλύτερο μέρος των γυναικών που εκδίδονται είναι θύματα τράφικινγκ, καταναγκασμένες να το κάνουν αυτό» λέει η Σίσυ Βωβού, μέλος της φεμινιστικής συλλογικότητας «Το Μωβ» (www.tomov.gr), ενώ προσθέτει ότι «η πορνεία στην ουσία είναι ένας πληρωμένος βιασμός, γιατί καμία γυναίκα δεν εκδίδεται από ευχαρίστηση». Για τους άντρες που επιλέγουν την πορνεία ότι «δυστυχώς είναι πάρα πολλοί και σήμερα το κάνουν από μόδα, βλέπουν την εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος ως μια άλλης μορφής εμπορευματοποίηση, το βρίσκουν ως διασκέδαση, θεωρούν ότι ξεφεύγουν από την καθημερινότητα και κάνουν με την εκδιδομένη γυναίκα κάτι διαφορετικό

από αυτό που κάνουν με τη φίλη τους ή τη σύζυγό τους. Το σίγουρο είναι ότι γυρίζουν χειρότεροι στο σπίτι τους, με περισσότερη περιφρόνηση για τις γυναίκες».

«Παρότι η πορνεία είναι γενικώς απαράδεκτη», αναφέρει η Σίσυ Βωβού, «πιστεύω ότι δεν θα πρέπει να είναι απαγορευμένη, γιατί σε μια κοινωνία με ταξικές αντιθέσεις είναι άδικο και άδικο να διώκεις την πορνεία του δρόμου και όχι την άλλη πορνεία που δεν μπορείς να αποδείξεις, εκείνη που έχει ως αντίτιμο την επαγγελματική ή κοινωνική άνοδο. Γιατί το αν θα πουλήσει κάποια το σώμα της για μία ώρα, για μία νύχτα ή για μία ζωή είναι δευτερεύον».

Το επικερδές τράφικινγκ

«Το τράφικινγκ αναπτύσσεται στην Ελλάδα και παγκοσμίως με ραγδαίους ρυθμούς και έχει κατακτήσει τη δεύτερη θέση στις πιο επικερδείς μορφές οργανωμένου εγκλήματος. Σήμερα στην Ελλάδα συναντάμε το τράφικινγκ και τον εξαναγκασμό γυναικών και κοριτσιών σε κάθε μορφή και υπηρεσία της σεξουαλικής βιομηχανίας» λέει ο Άρης Καρδασιλάρης, εκπρόσωπος της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Α21», η οποία δραστηριοποιείται στο θέμα και μεταξύ άλλων λειτουργεί την 24ωρη και 7ήμερη γραμμή καταγγελιών 1109.

«Δεχόμαστε καταγγελίες για παράνομους οίκους ανοχής σε διαμερίσματα, για κοπέλες που φωνάζουν για βοήθεια, για ύποπτα μαγαζιά που διακινούν και εκμεταλλεύονται αλλοδαπές γυναίκες, για κορίτσια σε νόμιμους οίκους ανοχής που φορούν ένα ψεύτικο χαμόγελο αλλά φαίνονται κλαμένες και χτυπημένες. Συνήθως αυτές οι καταγγελίες γίνονται είτε από πελάτες ευαισθητοποιημένους είτε από γείτονες που βλέπουν και ακούνε. Οι καταγγελίες αυξάνονται σταθερά τα τελευταία 2 χρόνια. Το τράφικινγκ είναι από τα πιο σκοτεινά και "αόρατα" εγκλήματα, με τις διεθνείς στατιστικές να εκτιμούν ότι μόλις το 1% με 2% των θυμάτων διασώζονται».

Τάι, από ηρωίνη και οπιοειδή

Από τη γωνία με την Κεραμεικού και πάνω, προς την Πειραιώς, βρίσκονται μόνο εγκαταλειμμένα σπίτια, οίκοι ανοχής και τοξικοεξαρτημένοι που κάνουν χρήση επιτόπου. Ο Νίκος είναι ένας ψηλός τύπος γύρω στα 30 που κάνει χρήση 15 χρόνια και τους τελευταίους 3 μήνες κοιμάται σε ένα εγκαταλειμμένο στην Ιάσωνος. Μπαινοβγαίνει από μια τρύπα στη μάντρα. Οι χρήστες συγκεντρώνονται εδώ γιατί νωρίς το μεσημέρι έχει πιάτσα πίσω από την Ιάσωνος και το απόγευμα από την άλλη μεριά, οπότε ψωνίζουν και μετά Ιάσωνος για «σουτάρισμα». Η Κυριακή Δημητρακοπούλου είναι ψυχολόγος και μέλος της ομάδας «Street Work» του ΚΕΘΕΑ. Λέει ότι οι περισσότεροι εκεί πίνουν τάι, μια πρόσμιξη από ηρωίνη και οπιοειδή, που όπως μας λέει ο Νίκος κάνει 4 ευρώ η δόση.

Το «Street Work» του ΚΕΘΕΑ έρχεται στην Ιάσωνος τα τελευταία 4 χρόνια. «Σκοπός μας είναι η ανταλλαγή συριγγών και αυτό γίνεται προκειμένου να προστατεύονται οι ίδιοι οι τοξικοεξαρτημένοι από τη μετάδοση μολυσματικών ασθενειών (συχνή η ηπατίτιδα C και η οροθετικότητα στους χρήστες) που μπορεί να προκληθεί από την κοινή χρήση της σύριγγας, όσο και για τη δημόσια υγεία – να μην υπάρχουν δηλαδή πεταμένες βελόνες στη δρόμο» λέει η Κυριακή. Η ανταλλαγή γίνεται ως εξής: Δίνεις μία χρησιμοποιημένη σύριγγα και παίρνεις ένα σετ από «σέα», που περιλαμβάνει όλα τα σύνεργα για μια ασφαλή χρήση. Με δύο σύριγγες παίρνεις δύο «σέα» κ.λπ. Κάποιος μπορεί να πάρει μέχρι 6 «σέα» αν δώσει 6 χρησιμοποιημένες σύριγγες ή μόνο ένα αν δεν έχει να δώσει καμία. Κάθε μέρα μοιράζονται 180-200 «σέα» στα περίπου 70 άτομα που περνούν από το βανάκι, όπου με την ευκαιρία ενημερώνονται για δομές στις οποίες μπορούν να φάνε και να κάνουν μπάνιο, για τη διασύνδεσή τους με νοσοκομεία αν χρειάζεται κ.λπ. «Οι περισσότεροι είναι Έλληνες και Γεωργιανοί, τους οποίους δεν τους βλέπουμε σε καμία άλλη πιάτσα» λέει η Κυριακή. «Στην αρχή είχαμε πρόβλημα και με τη γειτονιά, αλλά τώρα μας συνηθίσανε. Νόμιζαν ότι εμείς μαζεύαμε την πιάτσα, ενώ εμείς ακολουθούμε την πιάτσα. Τα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός των χρηστών είναι πολύ επιβαρυνμένος, λόγω των ασθενειών, των προσμειξιών στις ουσίες, του γεγονότος ότι αρκετοί είναι άστεγοι. Γιατί και η οικογένεια, πλέον, δείχνει μικρότερη ανοχή. Μια οικογένεια που ζει με τη σύνταξη της γιαγιάς θα βγάλει το χρήστη πιο εύκολα από το σπίτι».

Ήταν μια ωραία, πλιόλουστη μέρα κι έκατσα σε ένα καφενείο που είχε ενάμισι ευρώ ο φραπέ. Απέναντι, τρεις τέσσερις γυναίκες «υπηρεσίες» από αντικριστά «σπίτια» είχαν βγει κι έκαναν γειτονιά και πιο μετά μια μικροκαμωμένη γλυκιά κοπέλα ήρθε στο καφενείο και τρελάθηκε από τη χαρά της με ένα κοριτσάκι 10 χρονών. Την αγκάλιαζε, τη φίλαγε, τη ρώταγε τι κάνουν η μαμά και η γιαγιά, της έλεγε ότι μετά θα ξαναπεράσει να τη δει και να παίξουν. Πέντε λεπτά έκασε, μετά έφυγε και μπήκε σε ένα «σπίτι». **A**

Στην Ελβετία ο Ζαν Λυκ Γκοντάρ απολαμβάνει τα ήσυχα γεράματά του. Οι ασπρόμαυρες μέρες και νύχτες της νουβέλ βαγκ, χρονομετρικά, ανήκουν στον περασμένο αιώνα. Όπως και τα αντάρτικα αποφθέγματα του για την κοινωνία του θεάματος: παράμετρος τηλεόραση vs σινεμά, τσιτάρω: «Ποτέ δεν θα έβλεπα μια καλή ταινία για πρώτη φορά στην τηλεόραση. Η τηλεόραση παράγει τη λήθη, ο κινηματογράφος παράγει αναμνήσεις». Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλες κουβέντες μόνο μην πεις, γιατί ο καιρός αλλάζει δίχως να κοιτάζει τη δική σου... τεχνολογική μελαγχολία! Ή και πόσο ιντριγκαδόρικο θα ήταν αν μπορούσα να δω παρέα με το «Θεό» Ζαν Λυκ έναν οποιονδήποτε κύκλο του «True Detective» ή του «House of Cards», σε οθόνη μεγάλης ευκρίνειας, καθισμένοι αναπαυτικά στον καναπέ μας, χωρίς δίπλα μας αφιονισμένα δεκαπεντάχρονα να μασουλάνε τσιπς σαν βροντόσαυροι, ή κυρίες με μαλλί φουσκωμένα κομμωτηριακό σαν ντοπαρισμένο λάχανο από την μπροστινή σειρά να μας κρύβουν τη θέα. Και προπάντων χωρίς διάλειμμα, αλλά και –γιατί όχι–, με όσα διαλείμματα θέλουμε και ό,τι ώρα θέλουμε.

Γιατί η νέα τηλεόραση και οι σειρές της, που είναι πλέον γυρισμένες με κινηματογραφικούς όρους, αποτελεί σήμερα το απόλυτο φρετίχ. Και ύστερα να τον ρωτήσω, με αγάπη και σέβας εννοείται, για πες μου, Ζαν Λυκ, με την καρδιά σ' εκείνον τον Μάιο κι όχι στο φρετίχ, που όλοι θα βλέπουν «Game of Thrones», τηλεοπτικός σοσιαλισμός ή κινηματογραφική βαρβαρότητα; Ακόμα τα πιστεύεις τα τότε σου; Ακόμα και τώρα που η τηλεόραση απέκτησε γιγάντια διάσταση σχεδόν ημισιενικά ως προς τον όγκο και που το HBO και το Netflix προβάλλουν επεισόδια και κύκλους που με το ένα χέρι πυροβολούν το Χόλιγουντ «σκοτώνοντας» την αμερικανιά και με το άλλο, καλλιτεχνικά, σεναριακά, τεχνικά και πρωτοποριακά, στήνουν μια λαϊκή παγκόσμια νουβέλ βαγκ χωρίς σύνορα;

Πρόσβαση άπλετη, από παντού, σε κάθε σπίτι, σε κάθε οθόνη γίγα λάπτοπ ή μεγακινητού; Ρητορικής φύσης ερωτήσεις, δικανικές απαντήσεις, εν είδει προλόγου για ένα θέμα που έχει να κάνει με τη διαπλανητική κουλτούρα των ημερών και το μέλλον της ψυχαγωγίας ολιστικά: οι νέες τηλεοπτικές σειρές, καλωδιακές ή transmitted ακόμα και από τα μαζικής εμβέλειας εθνικά δίκτυα, ασχέτως αν οι δεύτεροι απέχουν μερικούς κύκλους πίσω, αλλάζουν άρδην το τοπίο και κατέχουν το keyword των ηθών μα και των καιρών. Κάννες, Σάνταν, Χόλιγουντ, Μπόλιγουντ, Βενετία... is where my home is. Ζαν Λυκ, παραδέξου το: «Breathless» πάντα

Το σπίτι σου είναι το **ΝΕΟ** σινεμά!

Η τηλεόραση είναι το νέο σινεμά, το HBO η νέα Metro Goldwyn Meyers και το Fox η νέα Paramount. Η Καλίσσι του «Game of Thrones» είναι η νέα Μέριλιν και ο Τζάστιν Θερού του «The Leftovers» ο νέος επιθεωρητής Χάρι στο πιο μεταφυσικό. Μπερδευτήκατε; Δεν πρέπει. Δείτε.

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

«Homeland»

«House of Cards»

«Wayward Pines»

«Vinyl»

ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΔΩ

«Game of Thrones»
6ος κύκλος: Πρεμιέρα στις 24 Απριλίου ταυτόχρονα με την Αμερική, στο Novacinema 1 & Novacinema 1HD

«Vinyl»
Κάθε Κυριακή στις 04.00 ταυτόχρονα με την Αμερική και κάθε Δευτέρα στις 22.10 στο Novacinema 1 & Novacinema 1HD.

«House of Cards»
Κάθε Πέμπτη και Παρασκευή στο Mega στις 23.10. Ο 4ος κύκλος της σειράς κάθε Σάββατο στις 22.00 στο ΟΤΕ CINEMA 4HD

«Walking Dead»
Ο 6ος κύκλος προβάλλεται στο FOX κάθε Δευτέρα στις 22.45

«Wayward Pines»
Κάθε Τρίτη στο FOX στις 18.40

«24»
Καθημερινά στο FOX στις 18.20

«X-Files»
Κάθε Τρίτη στο FOX στις 21.50

«Newsroom»
Κάθε Παρασκευή στην ΕΡΤ 3 στις 23.00

«Sex & the City»
Τρίτη-Πέμπτη στο Μακεδονία TV στις 22.00 και Παρασκευή στις 22.30

«The Knick», όποτε θες, στο Nova On demand

«True Detective», όποτε θες, στο Nova On demand

θα σημαίνει «με κομμένη την ανάσα». Μόνο που τώρα η τηλεόραση και τα νέα σίριαλ έχουν και το καρπούζι και το μαχαίρι. Και η νέα Άννα Καρίνα, γιατί μην κοιτάς που στο «Game of Thrones» την έχουν μεταμορφώσει σε ξανθιά, αφού κουκλίτσα μελαχρινή τυγχάνει στο φυσικό της, είναι η Καλίσι.

«Παλιά, όταν όλοι πίστευαν πως ο κόσμος θα κρατήσει για πάντα, κανένας δεν είχε χρόνο για τίποτα».

«The Leftovers»

Τραυματικά παιδικά χρόνια, αυτό είναι το κλειδί και το εύρημα που πάνω του οι σεναριογράφοι ξετυλίγουν τον καμβά της ψυχοσύνθεσης θηλυκών και αρσενικών ηρώων, για να προχωρήσει η δράση. Το εξώφυλλο του «Time», καθώς αποχαιρέτουσε τον **Ντον Ντρέιπερ** του «Mad Men», ήταν προφητικό: «It made television history, by making history into television». Και ο λόγος στον **Ρίτσι Φινέστρα** του «Vinyl», που μοιάζει να θέτει το απόλυτο υπαρξιακό ερώτημα για τους άρρενες τηλεθεατές του

«Η εξουσία είναι η τροφή μου. Η μάχη είναι ο ύπνος μου. Το αίμα είναι το οξυγόνο μου. Η πολιτική είναι το αίμα μου. Ο ύπνος είναι εχθρός μου. Οι εχθροί είναι η τροφή μου».

Φρανκ Άντεργουοντ, «House of Cards»

Οι σεναριογράφοι του «Homeland» γράφουν πιο ιντριγκαδόρικα και από Τζον Λε Καρέ, η πρωταγωνίστρια Κέρι Μάθισον (**Κλερ Ντέινς**) είναι σαν πρακτοράκι της C.I.A. το ίδιο πονηρή όπως ο Σμάιλι. Αλλά και αρκούντως ραγισμένη και σάικο, όπως η αστυνομικός-παρτενέρ του **Φάρελ** στο «True Detective». Η Αντιγόνη Μπεζερίντες (**Ρέιτσελ ΜακΆνταμς**) τις νύχτες σερφάρει σε ταινίες σκληρού πορνό, κατάλοιπο τραυματισμένης παιδικής ηλικίας, δίπλα σε πατέρα χίπη. Τα άνωθεν δύο κορίτσια συμπυκνώνουν επίσης μερικά από τα στοιχεία της νέας τηλεόρασης: βαρύ, δύσκολο, ζορικό παρελθόν, τίγκα στα ψυχολογικά θέματα, προκληθέντα είτε από ανατροφή που ανατέθηκε σε χίπηδες πατεράδες-φρικιά είτε από χρόνια χρήση αντικαταθλιπτικών ψυχοφαρμάκων. Οι νέες «Μέριλιν» δεν λάμπουν στο φακό ραγίζοντας στα παρασκήνια, μα το ανάποδο. Όπως και η συνάδελφος ντετέκτιβ Σόνια Κρος του «The Bridge» (**Νταϊάν Κρούγκερ**), έχουν «τα θεματάκια» τους, με αντίκτυπο όχι μόνο στη σκέψη, τη δράση και τα πιστολιόδια των δρόμων, αλλά και στο κρεβάτι, όπου στο σεξ είναι μαγκιόρικα φλογόβολα. Οι παλιοί, συμβατικοί κανόνες, είτε της old school τηλεόρασης είτε του βαμπ σινεμά με τις άμωμες ηρωίδες στα όρια της μωσοπαρθενίας, καταρρέουν εκκωφαντικά. Οι νέες ηρωίδες μας εκγυμνάζουν πεισματικά σε αυτό που συμβαίνει και στην πραγματική ζωή: καλό κρεβάτι κάνουν οι τζαζεμένες. Όχι πως τα αγόρια έχουν λιγότερα ψυχολογικά! Από τον ψυχάκια πρόεδρο Φρανκ Άντεργουοντ (**Κέβιν Σπέισι**), πρίγκιπα της ίντριγκας και των σκοτεινότερων ενστίκτων, έτσι όπως στήνει διαπλοκές και ξεκοιλιάζει ατσαλάκωτα τους πολιτικούς του αντιπάλους, έως τον πεζοναύτη Μπρόντι και τον θεσμικό C.I.A. δολοφόνο με αγγελικό πρόσωπο, πράκτορα Πίτερ Κουίν, στα «Homeland» και «House of Cards», οι ήρωες μοιάζει να απέχουν έτη φωτός από τα Χόλιγουντ αρσενικά icons με το κολγκέιτ χαμόγελο και τη λυγρή κορμωστασιά. Οι κακοί ξαναγίνονται σέξι. Όπως και οι «ξενέρωτοι» τύπου **Τζεφ Ντάνιελς** στο «Newsroom», που όμως διδάσκει δημοσιογραφία και μαγκιά εκεί που χρειάζεται, παρότι ρεμπουμπλικάνος κι όχι ταγμένος δημοκρατικός, όπως ο Ρέντφορντ στο «Όλοι οι άνθρωποι του προέδρου». Περιστεροφόμενες είτε γύρω από το νουάρ είτε γύρω από τα ζόμπι θρίλερ, όπως στα «Walking Dead» και «Strain», οι νέες σειρές αναθεωρούν τα αντρικά πρότυπα κάνοντας την παράνοια το νέο cool και τον παροξυσμό το νέο πρότυπο του σεξ. Κι αν στον παλιό κόσμο της τηλεόρασης, ειδικά στην Αμερική, λίγοι μόνο χολιγουντιανοί υπερήρωες τολμούσαν να παίξουν σε σειρές, βλέπε Τσάρλι Σιν ή Άστον Κούτσερ στο «Two and a Half Men», ή Κίφερ Σάδερλαντ στο «24 hours», τώρα, να, που οι κανόνες έχουν αλλάξει. Επικρατεί συνωστισμός: ο **Κλάιβ Όουεν**, χειρουργικό πιστόλι στο «ιατρικό» «The Knick», τέρμα κοκάκιας, παλεύει με τα πάθη του και τις πληγές των άλλων, μιλία μακριά από τις παλαιότερες συνταγές ανάλογων σειρών, βλέπε **Κλουβεί** στην «Εντατική».

«The Leftovers»

«Walking Dead»

«Girls»

«The Bridge»

«Game of Thrones»

«Ήθελα να γίνω αστροναύτης, αλλά οι αστροναύτες δεν πάνε πα στο φεγγάρι».

Ρέι -Κόλιν Φάρελ- Βελκόρο, «True Detective 2»

πλανήτη: μπορείς να παραμείνεις ένας άντρας με τιμή και να διατηρήσεις τα αγνά σου όνειρα σε έναν κόσμο διεφθαρμένο ως το μεδούλι; «*I still want to believe*» απαντά είκοσι χρόνια μετά τα πρώτα «X-Files» ο πράκτορας Μόλντερ. Μόνο που, προσοχή! Αν είκοσι χρόνια πριν οι θεωρίες συνωμοσίας περί σκοτεινών κέντρων που ελέγχουν τον κόσμο έμοιαζε να διηγούνται παραμύθια ενός απώτερου μέλλοντος, είκοσι χρόνια μετά, κανένας δεν ξέρει τι θα συμβεί με τη ζωή του Τζούλιαν Wikileaks Ασάντζ ή τι πραγματικά συμβαίνει με τους χρηματοδότες του Isis, την ώρα που μυστικές μη επανδρωμένες πτήσεις δολοφονικών drones σαρώνουν τη νύχτα πάνω από το Χαλέπι, εκτελώντας το σχέδιο κατά γράμμα.

Άλλο ένα συμπέρασμα επομένως, προκειμένου να εξηγηθεί η επιτυχία των νέων τηλεοπτικών σειρών: η συνωμοσία τύπου ταινίας «*Syriana*», το ανεξήγητο, το πολύπλοκο, που όμως, αν ακολουθήσεις από την αρχή την άκρη του νήματος-νοήματος, θα δεις πως είναι πολύ εύκολο και να το εκλογικεύσεις, και να το ερμηνεύσεις, πέρασε πλέον μέσω τηλεόρασης στις παγκόσμιες μάζες, που δείχνουν ενθουσιασμένες: οι σειρές πέραν της ψυχαγωγικής εσάνς, διαθέτουν και μια «εκπαιδευτική» χροιά και ανάλυση. Πέραν της ελοχίμιας και νεφελίμιας λιακοπουλικής σκέψης, στο «*The Leftovers*», που μοιάζει με συνέχεια του «*Lost*», εκατό σαράντα εκατομμύρια άνθρωποι εξαφανίζονται. Θα τα καταφέρει ο αστυνόμος Κέβιν Γκάρβει- Τζάστιν Θερού να δώσει απαντήσεις; Παρεμπιπτόντως στο δεύτερο κύκλο της σειράς δεν χρειάζεται να έχεις διδακτορικό στην κοινωνιολογία ή την κυβερνητική και την ψυχολογία της μάζας, για να καταλάβεις τι συμβαίνει με την Αμερική του Ντόναλντ Τραμπ και τους οπαδούς του. Είναι ολόιδιοι με τη φυλή των «άσπρων» που έβαλαν σκοπό να ανατινάξουν κάθε έννοια ορθού λόγου με μέσο την αφοριστική, βίαιη και ανταριασμένη προσέγγιση επί οποιουδήποτε δεν μανιχαίσει και δεν ασπάζεται την «ερμηνεία» τους. Εύφημος μνεία και στο «*Wayward Pines*» με τον **Ματ Ντίλον** σε σκηνοθεσία του μεγάλου **Νάιτ Σιάμαλαν**. Με προδιαγραφές «*Σκοτεινού χωριού*», ακτινογραφούνται και αναλύονται όλες οι παθογένειες της κλειστής

Το «*Sex and the City*» και το «*The Wire*» ήταν το πρώτο σπάραγμα, τότε που κάτι μέσα μου έκανε μπόινγκ, που για πρώτη φορά ένιωσα ή μάλλον παραδέχτηκα πως μπορεί και το σινεμά να μη με ιντριγκάρει τόσο πολύ. Αγωνιούσα περισσότερο αν η Κάρι Μπράντσο στον τελευταίο κύκλο θα διαλέξει τον Παρίσι Μπαρίονικοφ από τον κουλαριστό Νεοϋορκέζο Μίστερ Μπιγκ ή αν στον τέταρτο κύκλο του μαύρου χρονικού της Βαλτιμόρης ο βρόμικος ντετέκτιβ ΜακΝάλτι θα αποσυρθεί από το παιχνίδι προκειμένου ο Καρκέτι να βγει δήμαρχος. Αγωνιούσα περισσότερο από το να πάω στην πρεμιέρα της νέας ταινίας του Φίντσερ, ακόμα κι αν οι κριτικές τού έδιναν ονόμεγαλύτερο κι από τις μέρες του «*Fight Club*». Πατί όλοι θυμόμαστε την πρώτη φορά: είδα και τις δυο παραπάνω σειρές κομπλέ και back to back, αφού δηλαδή είχαν τελειώσει. Δεν υπήρχε λόγος να ξεροσταλιάζω κάθε εβδομάδα για τη συνέχεια. Προφανώς σε αυτή μου την επιθυμία-αδημονία, πάτησε το ελληνάκι Τέντ Σαράντος και σήμερα το Netflix παίρνει κεφάλια: «*Δώσε στον κόσμο αυτό που θέλει, χωρίς χρονοτριβή. Αυτή θα είναι η τηλεόραση του μέλλοντος*». Και κάπου εδώ κρύβεται και ο αλγόριθμος του ανθρώπινου γούστου, ως διατείνεται ο ίδιος. Ο Δημήτρης Καραθάνος, στο άρθρο του για το φαινόμενο του νέου χρυσού αιώνα της τηλεόρασης, γράφει σε ένα παλαιότερο τεύχος του SOUL: «*Τα σίριαλ διαθέτουν πλέον μυθιστορηματική ανάπτυξη, κινηματογραφικά μπάζετ, δημιουργικό αλισβερίσι με τις τέχνες, από ντιζάιν και μόδα έως μουσική και αρχιτεκτονική, και αναπτύσσονται πέρα από τα συνηθισμένα της τηλεόρασης: αναζητούν αισθητικές και υπαρξιακές παραμέτρους επιστρατεύοντας ότι εκλεκτότερο από το παλμαρέ του σινεμά, της τεχνολογίας και της λογοτεχνίας*».

Όταν ο **Σκορτσέζε** κάνει το «*Vinyl*» και οι **ΜακΚόναχι**, **Χάρελσον** και **Φάρελ** παίζουν τους «*Αθλητικούς ντετέκτιβ*», το «*Grease*» με τον Τραβόλτα και η «*China Town*» του Πολάνσκι ακούγονται όπως ο Φράνκι Βάλι και οι μπαλάντες του **Λέοναρντ Κοέν**. Παλιός κόσμος. Αν και ο τελευταίος συγχρωτίστηκε με το πνεύμα των καιρών. Μια νέα γενιά ακροατών έμαθε τον **Λέοναρντ** μέσα από το μουσικό θέμα του «*True Detective*», «*It's alright*». Οντως, είναι εντάξει. Το ίδιο μουσικά συμβαίνει και με τους **Bellamy Brothers**, κάουντρι ξεχασμένοι ήρωες της δεκαετίας του '70, που σκόραραν όμως στο δεύτερο επεισόδιο του δεύτερου κύκλου του «*The Leftovers*» με το «*Let your Love Flow*». Και για να επιστρέψω στο «*Vinyl*», ίσως οι **New York Dolls** και το «*Personality Crisis*», που διάλεξαν ο Σκορτσέζε και ο συμπαραγωγός **Τζάγκερ**, τώρα να ακούγονται περισσότερο από την εποχή τους, μιας και τότε τους πήραν χαμπάρι μόνο οι τρελοί, ενώ τώρα τους τραγουδάει και ο πιο μέσος των μέσων νέων τηλεθεατών. Το τραγουδάκι οπείσια αφιερωμένο, που θα έλεγαν και οι παλιοί ραδιοπειρατές, «*Στο Χόλιγουντ που ζει ίσως τη μεγαλύτερη υπαρξιακή και οικονομική κρίση της ζωής του, καθώς ότι δεν κατάφερε να κάνει κάποτε ο γερουσιαστής Μακάθρι δείχνει να το κάνει κάθε χρονιά-κύκλος του "The Walking Dead": αργά, βασανιστικά, ο παλιός παραδοσιακός κινηματογράφος βλέπει τα έσοδα να κατρακυλούν*».

αμερικάνικης κοινωνίας. Αποφώνηση: εξαιρετική κινηματογραφική τεχνικά αφήγηση, σκοτεινές ιστορίες με ταραγμένα ψυχολογικά προφίλ, σεξ, ίντριγκα, αντιήρωες οι καινούργιοι ήρωες, απίστευτα σάουντρακ και να η νέα τηλεόραση, με τις σειρές της να προάγουν την κινηματογραφική νοημοσύνη του Μέσου, που κανένας πλέον δεν μπορεί να το κατηγορήσει για φθηνία ή προχειρότητα. Βέβαια, εδώ είναι Ελλάδα, δεν είναι παιξε γέλασε. Θέλω να πω πως όλα τα παραπάνω συμβαίνουν κάπου αλλού, μακριά από τούτη τη χώρα όπου σκοράρουν σε τηλεθέαση οι «*Συμμαθητές*» ή το «*Μηρούσφο*» και οι ήρωες, σεβάρια και δράση υπακούουν ακόμα στις προαιώνιες prime time συνταγές «για όλη την οικογένεια». Η **Λένα Ντάναμ** και οι ηρωίδες του «*Girls*» δεν θα είχαν καμία τύχη όχι γιατί είναι σεξομανιακά τσουλάκια, αλλά γιατί δεν είναι κορμάρες όπως τις προτιμά ο Έλληνας τηλεθεατής. Δεν παραπονιέμαι, απλή παρατήρηση ήταν που μαρτυρά το gar της ελληνικής τηλεόρασης με την παγκόσμια τάση. Όμως είναι αδύνατον πέραν της καθυστέρησης στην οικονομία και τη συνεχή πεισματική αντιμεταρρυθμιστική εμμονή να μην παρατηρήσεις και την αντίστοιχη εγχώρια τηλεοπτική στασιμότητα. Δεν πειράζει! Το μοναστήρι, το κατεβαστήρι και τα συνδρομητικά να είναι καλά και για όλους έχει ο Θεός. Τι λες, Ζαν Λυκ Γκοντάρ; **■**

Πώς είναι όταν το καλοκαίρι μπαίνει απότομα

Ο πρωταγωνιστής του «Suntan» μιλάει για την ταινία που θα συζητηθεί

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Συναντιόμαστε στη γειτονιά του, στη Φωκίωνος Νέγρη, «Στου Στράτου».

«Κυψελάρα, φοβερή» μου λέει. «Εδώ μένω 8 χρόνια. Αν και γεννήθηκα Κυψέλη, στην Αιγίνης, όταν ήμουνα 2 χρονών πήγαμε στην Ηλιούπολη και έμεινα εκεί μέχρι τα 30 μου. Στην καταγωγή νιώθω περισσότερο Ηλιουπολίτης, αλλά τώρα Κυψελιώτης. Εννοείται. Οι αναμνήσεις και οι εμπειρίες οι πιο έντονες είναι στην Ηλιούπολη γιατί εκεί μεγάλωσα. Εκεί έχω πολλούς συγγενείς. Πήγαμε στο Πολυκλαδικό, το στέκι μας ήταν η πάνω πλατεία, η κεντρική. Εδώ στην Κυψέλη το στέκι μου είναι "Στου Στράτου", πάω επίσης στο "Abreuvoir" καμιά φορά, πλατεία του Αν Γιώργη... Είναι και καλλιτεχνική γειτονιά, εμείς στο σπίτι έχουμε τέσσερα θέατρα δίπλα μας».

Ο Μάκης Παπαδημητρίου λύνει τον Κύβο του Ρούμπικ σε 15 δευτερόλεπτα. Σε κοιτάει με ένα βλέμμα σαν να σου λέει «έτοιμο, φέρε κι άλλα». Το έκανε στο πρόσφατο «Chevalier» της Αθηνάς Ραχήλ Τσαγγάρη και δημιούργησε έναν από τους ωραιότερους τύπους του νεότερου ελληνικού κινηματογράφου. Ανάμεσα σε πολλούς άλλους βέβαια, γιατί κάθε του εμφάνιση δημιουργεί ένα παρόμοιο, λίγο πολύ, αντίκτυπο. Είτε ψευδίζοντας, είτε παίζοντας τάβλι, είτε κοιτάζοντας με ερωτική επιθυμία ένα πιτόγυρο, είτε απλώς κοιτάζοντας. Και τώρα σαν τον τύπο που περνάει απότομα από το χειμώνα της καρδιάς του σε ένα ανελέητο, σκληρό, φωτεινό καλοκαίρι. Καύσωνα. Και κάνει τον έλεγχο. Αυτός είναι ο πρωταγωνιστικός ρόλος στο «Suntan», τη νέα ταινία του Αργύρη Παπαδημητρίου που ήδη συζητείται κι έχει δημιουργήσει την ευχάριστη αδημονία σαν να περιμένεις την πρώτη μέρα του καλοκαιριού. Η αναμονή λοιπόν τελείωσε – η ταινία βγαίνει αυτή την Πέμπτη, 31/3, στους κινηματογράφους.

Ο Αργύρης Παπαδημητρίου, μετά το «Bank Bang» και το «Wasted Youth», γράφει μαζί με τον Σύλλα Τζουμέρκα και σκηνοθετεί το «Suntan», μία ταινία χωρίς αντιλακό για τη συναρπαστική εκείνη μέρα που βγαίνεις στο φως και σιγά-σιγά αυτό σε καίει ενώ εσύ αφήνεσαι στη δίνη του καλοκαιριού. Ο Μάκης Παπαδημητρίου υποδύεται ένα μοναχικό γιατρό που αναλαμβάνει, χειμωνιάτικα, την τοπική κλινική στην Αντίπαρο. Ζει ήρεμα και σιωπηλά όταν ξαφνικά μουκάρει στη ζωή του το άγριο ελληνικό καλοκαίρι, οι τουρίστες, το φως, τα πανηγύρια, τα καμάκια, οι γυμνές παραλίες, μία παρέα που ζουν το ιδανικό καλοκαίρι της απελευθέρωσης και της ηλικίας τους. Ο Κωστής, «ο γιατρούλης» όπως τον αποκαλούν στην παρέα, θα βγει μαζί τους έξω, με τις δικές τους ταχύτητες και με όρους που δεν τους γνωρίζει.

Η ταινία έχει προβληθεί στο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Ρότερνταμ και στο South By Southwest στο Όστιν του Τέξας, ενώ ετοιμάζεται για το φεστιβάλ της Κορέας στο τέλος Απριλίου και η διαδρομή προβλέπεται μεγάλη και ενδιαφέρουσα. Στα φεστιβάλ αλλά και στη διανομή σε περισσότερες από 10 χώρες που ήδη την έχουν ζητήσει. «Ήμουν πολύ τυχερός ώστε να πάω και στα δύο πρώτα φεστιβάλ» λέει ο Μάκης Παπαδημητρίου. «Η προβολή στο Ρότερνταμ ήταν πολύ ζεστή, ο κόσμος συμμετείχε πάρα πολύ, ήταν μικρή αίθουσα με πολλούς ανθρώπους μέσα και ήταν πολύ ωραία. Στην Αμερική ήταν άλλη φάση, δεν μπορώ να καταλάβω καλά την αντιμετώπιση του κόσμου γιατί ήταν μία πολύ μεγάλη αίθουσα, μπορούσες να φας μέσα και τέτοια».

Τον ρωτάω πώς θα διηγιόταν σαν ηθοποιός το στόρι της ταινίας κι αν πιστεύει ότι είναι μία ταινία για όλη αυτή την περιβόητη φιάσα του ελληνικού καλοκαιριού. Τι ρόλο παίζει το location; «Είναι μία ταινία ενηλικίωσης και όχι μόνο, όπως την περιγράφει ο Αργύρης. Ένα ερωτικό θρίλερ, κάπως, για έναν άνθρωπο ο οποίος νομίζει ή προσπαθεί τέλος πάντων να ξαναζήσει την ηλικία των 20. Νομίζω ότι η ελληνικότητα του θέματος έγκειται στο ότι είναι μία ελληνική ταινία και έχει γυριστεί στην Αντίπαρο. Κατά τα άλλα είναι κάτι που μπορεί να συμβεί οπουδήποτε, σε όλους, ο έρωτας δεν είναι ελληνικό φαινόμενο» λέει γελώντας. «Η ταινία, με τα καμάκια κ.λπ. στίνει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο συνέβη αυτό το ερωτικό θρίλερ. Ενδεχομένως αν ήταν τοποθετημένη σε άλλο νησί ή άλλες συνθήκες δεν θα είχε αυτή την ένταση. Αλλά σαν γεγονός, είναι αυτό. Καλοκαίρι, νεαρή ηλικία, το αίμα βράζει. Και δεν είναι μόνο στην Ελλάδα αυτό, είναι παντού».

Γελάει προσπαθώντας να συγκρίνει τις εντάσεις της συγκεκριμένης παρέας με εκείνες της δικής του παρέας όταν ήταν πιτσιρικάς –εντάξει, ναι, αλλά όχι σε αυτή την ένταση–, αλλά και του Κωστή. Αναπόφευκτα η συζήτηση φτάνει στην «κρίση των 40».

«Δεν νομίζω ότι έτσι συμβαίνει στους σαραντάρηδες» λέει ο Μάκης. «Εξαρτάται από τον καθένα. Άμα σου τύχει, σου τυχαίνει. Όχι μόνο στα 40, αλλά και στα 50 και στα 60. Γεγονός είναι ότι στην ηλικία αυτή μεγάλο ποσοστό των αντρών έχουν κάνει οικογένεια, έχουν σταθερή σχέση, παιδιά, οπότε είναι πολύ λιγότερα τα περιστατικά αυτά. Όταν είσαι 20 χρονών, ελεύθερος και παρτάρεις όλη μέρα, τότε –ξέρεις– πας γυρεύοντας».

Αυτή την πρώτη κρίση της μέσης ηλικίας την έχεις ζήσει καθόλου; Την έχεις νιώσει; Σε πλησιάζει; Την έχεις φανταστεί; Είμαι ακόμα στην αρχή. Είμαι 40. Αλλά, ξέρεις, από ένα σημείο και μετά, τι 40 είσαι, τι 38, τι 42, αρχίζεις και σκέφτεσαι ότι είσαι με το ένα πόδι «μετά». Έχεις περάσει την κορυφή και κατεβαίνεις το βουνό. Οκεί, αυτό. Δεν μπορώ να πω ότι με στεναχωρεί και με θλίβει, το βλέπω σαν μια φυσική διαδικασία. Το νιώθω περισσότερο σαν εμπειρία και λιγότερο σαν απογοήτευση. Κάθε ηλικία έχει διαφορετικές εμπειρίες και άλλης ποιότητας. Και σε άλλους τομείς ενδεχομένως.

Στην προσωπική σου ζωή και στην ηλικία που είσαι, ποιες είναι οι εμπειρίες που εκτιμάς; Μ'αρέσει να βλέπω το γιο μου να μεγαλώνει, που

είναι πολύ σπουδαίο, όπως για όλους τους γονείς φαντάζομαι. Ο γιος μου είναι τώρα 6μισι χρονών. Είναι σε μία ηλικία που μέρα με τη μέρα αρχίζουμε και επικοινωνούμε όλο και περισσότερο. Και μετά, είναι όλα αυτά τα κλισέ – ξέρεις: η οικογένεια, οι φίλοι μου, οι συνεργάτες στη δουλειά, η δουλειά η ίδια, το σινεμά που είναι η πιο αγαπημένη από όλες τις δραστηριότητές μου. Τα τελευταία δύο χρόνια έχω κάνει πολύ ωραίες συνεργασίες στο σινεμά. Μακάρι να μπορούσα να κάνω μόνο σινεμά. Το λατρεύω.

Εσύ πώς τον προσέγγισες αυτόν τον ήρωα του «Suntan»; Έκανες κάποιου είδους μελέτη; Όχι, όχι. Συζητάγαμε με τον Αργύρη (σ.σ. Παπαδημητρίου), κάναμε πρόβες με τα παιδιά, ευτυχώς είχαμε αρκετό καιρό και πήγαμε στο χώρο

πριν ξεκινήσουμε τα γυρίσματα, καμιά βδομάδα νωρίτερα, και είδαμε σε πραγματικές συνθήκες πού θα είμαστε, πού θα πάμε, πώς θα το πούμε. Επίσης ο Αργύρης είναι ένας άνθρωπος που δίνει πολλή ελευθερία και ξέρει να χειρίζεται πολύ καλά το υλικό που έχει – κι αυτό δεν το λέω για μένα, το λέω και για τα παιδιά, γιατί υπήρχαν και κάποια που ήταν άπειρα.

Οι συνθήκες στα γυρίσματα του «Suntan» πώς ήταν; Φαίνεται αυτό το υπέροχο σκηνικό του νησιού αλλά... Ναι, ήταν δύσκολα. Καλοκαίρι σε ελληνικό νησί να κάνεις γύρισμα σε παραλία. Είχαμε πάει Ιούνιο-Ιούλιο. Και δεν είναι μόνο ότι είχε κόσμος, είναι και η ζέστη, λιπούρι, για όλο το συνεργείο δηλαδή. Εγώ δεν έπρεπε να μαυρίσω καθόλου, ήμουν συνέχεια κάτω από μία ομπρέλα, δεν έκανα ούτε ένα μπάνιο εκείνη την περίοδο. Και τα παιδιά ήταν όλη μέρα μέσα στο νερό, βουτάγαμε και τσαλαβουτάγαμε. Το βράδυ είχαμε άλλα. Τα νυχτερινά γυρίσματα στο «La Luna» ήταν τα πιο δύσκολα γυρίσματα της ταινίας. Υπήρχε κόσμος που διασκεδάζει κι εμείς γυρίζαμε ταινία. Ενημερώναμε τον κόσμο που ήθελε να μπει μέσα ότι γίνεται γύρισμα αλλά, τώρα, 5 η ώρα το πρωί, να πίνει ο άλλος ποτά και να του λες, ξέρεις, κάνε λίγο πιο κει και κάνε λίγο το ένα και κάνε λίγο το άλλο, ήταν κάπως δύσκολο.

Μια και ήσουνα σε πραγματικές συνθήκες, ένιωσες αυτή τη διαφορά φωτός-σκότους που θέλει να δώσει η ταινία; Το πόσο απότομα μπαίνει στη μοναχική ζωή του Κωστή το φως και η ζωντάνια; Επειδή η ταινία γυριζόταν με μερδεμένη χρονική σειρά, δεν το ένιωσα τότε. Αλλά το ένιωσα όταν την είδα. Και δεν το ένιωσα τόσο στην αλλαγή της ταινίας από μέρα σε νύχτα, όσο στην αλλαγή από χειμώνα σε καλοκαίρι. Αυτή η έντονη διαφορά από το μοναχικό, ξαφνικά να μπαίνει το πανηγύρι του καλοκαιριού. Αυτό είναι που θα έλεγα και για τον Κωστή. Είναι ένας άνθρωπος που έχει χειμώνα στην καρδιά του και ξαφνικά καλοκαιριάζει, ανθίζει. Και δεν καταλαβαίνει τι πρέπει να κάνει, πώς να κινηθεί. Δεν υπάρχει «πρέπει» αλλά αυτή η κατάσταση τον πιάνει από τα μούτρα. Το κέρδος της ταινίας είναι ότι έχει ένα πολύ καλό σενάριο που φωτογραφίζει αυτό που συμβαίνει στο νησί, είναι το ίδιο με αυτό που συμβαίνει και σε αυτό τον άνθρωπο. Είναι κέντα. Ήρθε κι έκατσε.

Στην προβολή της ταινίας, του λέω, ένιωσα ότι το δυνατό, έντονο φως και η σκληρότητα του καλοκαιριού γοητεύει και «καίει» έτσι κατάφωρα, σχεδόν όλους. Οι άνθρωποι των μεγάλων πόλεων, η σκοτεινή Αθήνα από τη μια και το ολόγυμνο καλοκαίρι από την άλλη. Μετά την προβολή όσοι άνθρωποι παρακολουθούσαμε την ταινία ήμασταν σαν μουδιασμένοι, ήταν πολύ δυνατό συναίσθημα. Χωρίς να θέλουμε να κάνουμε σπόιλερ, ρωτάω τον Μάκη πώς βλέπει το φινάλε του «Suntan». «Το βλέπω θετικά, ότι κλείνει ένας κύκλος. Υπάρχει μια συνειδητοποίηση εκεί» απαντάει, και βλέπω στο βλέμμα του πάλι λίγο από εκείνη την παινευμένη διάθεση.

Τον θυμάμαι στο «Chevalier» και δεν μπορώ να μην αναρωτηθώ πόσο διασκεδαστικό ήταν να ερμηνεύσει εκείνον τον εξτράβαγκαντ τύπο και αν εκείνος είχε κάποια σχέση με τον καταπιεσμένο Κωστή του «Suntan». Μπορούν να συγκριθούν αυτοί οι δύο; (σκέφτεται) «...Όχι, δεν νομίζω. Ο ρόλος στο «Chevalier» ήταν πολύ διασκεδαστικός και νομίζω είχε περισσότερα στοιχεία από την προσωπικότητά μου απ' ό,τι ο ρόλος του Κωστή στο «Suntan»... (σ.σ. ελπίζω!) Η Αθηνά Ραχήλ Τσαγγάρη δούλεψε με έναν τρόπο αρκετά

INFO

Στο «Suntan» του Αργύρη Παπαδημητρίου πρωταγωνιστούν: Μάκης Παπαδημητρίου, Έλλη Τρίγγου, Χαρά Κότσαλη, Ντίμι Χατζ, Μάρκος Κόλεν, Μιλού Βαν Γκρέσεν κ.ά. Η ταινία θα προβάλεται στους κινηματογράφους από 31/3.

Ο Μάκης Παπαδημητρίου εμφανίζεται στο θέατρο Μουσούρη, στο «Τάβλι» του Δημήτρη Κεχαϊδη, μαζί με τον Νίκο Κουρή. Η παράσταση θα παίζεται μέχρι το Πάσχα.

ελεύθερο. Ζήτησε απ' όλους μας, και τους έξι, να βρούμε στοιχεία δικά μας... Ο Δημήτρης, αυτός που ερμηνεύω στο "Chevalier", είναι ένας άνθρωπος που έχει αργήσει να μεγαλώσει. Κάτι τον διακατέχει, είναι συναισθηματικά πολύ ντροπαλός, ανώριμος. Γοητεύεται πάρα πολύ από τον Γιώργο, αυτός είναι ο Πάνος ο Κορώνης, που προτείνει στους υπόλοιπους το παιχνίδι που θα παίξουν, "ποιος είναι ο καλύτερος γενικά". Ο ρόλος έχει ένα πολύ ιδιαίτερο χιούμορ, όπως και όλο το σενάριο που έχει γράψει ο Ευθύμης Φιλίππου. Σαν χαρακτήρας μου άρεσε πολύ, γελάω μαζί του. Με τον Δημήτρη, νιώθω να έχω περισσότερα χαρακτηριστικά, αν και με τον Κωστή, του "Suntan", αυτά που έχω κοινά νομίζω είναι πιο σοβαρά. Ίσως επειδή είναι πιο νατουραλιστικός ο ρόλος».

Εκεί ήταν που έλυνες και τον κύβο του Ρούμπικ. (γέλια) Τι είναι αυτή η ιστορία με τον κύβο; Μπορείς να μου την εξηγήσεις; Τίποτα. Ξεκίνησα να τον λύνω πριν 6-7 χρόνια, τον έμαθα και σε ένα φίλο, τον Δημήτρη Πασσά τον ηθοποιό. Μάλιστα έχουμε και ημερίδα τώρα, θα πάμε στην πρεσβεία της Ουγγαρίας να τον διδάξουμε σε παιδάκια. Ξέρεις, το είδαμε και λίγο ανταγωνιστικά με τον άλλον και διαβάσαμε και λύναμε μαζί. Μελέτη κανονικά. Έχει διάφορες μεθόδους και η μελέτη που κάνεις είναι αλγόριθμοι, τεχνικές, έχει πολλή θεωρία.

Δηλαδή ο χρόνος σου εσένα ποιος είναι; Δεν κάνω πολλή προπόνηση τελευταία. Κάνω γύρω στα 15-16 δευτερόλεπτα για να τον λύσω, ενώ ο Δημήτρης κάνει γύρω στα 12-13.

Μιλώντας για παιχνίδι, έχω την αίσθηση ότι προσεγγίζεις τους ρόλους σου, ακόμα και τους πιο «σοβαρούς», σαν ένα παιχνίδι. Είναι αυτό μία τεχντροπία ή μία ενστικτώδης διάθεση; Δεν ξέρω να σου απαντήσω. Θεωρώ ότι η δουλειά που κάνουμε δεν είναι μόνο προσωπική. Δεν είναι μόνο το τι σου εμπνέουν οι άλλοι συνεργάτες αλλά και οι σκηνοθέτες πάνω απ' όλα. Το αποτέλεσμα που βλέπεις στην ταινία δεν είναι μόνο δική μου επιθυμία να βγει έτσι. Που και να είναι δική μου επιθυμία, κάποιος το υπογράφει. Αν σου πει ο άλλος, «ξέρεις, δεν είναι αυτό», τι θα κάνεις, δεν μπορείς να κάνεις το δικό σου. Πάντα είναι αποτέλεσμα συνεργασίας αυτό που βγαίνει, γι' αυτό και δεν καταλαβαίνω κάποιες αφελείς κριτικές του τύπου «ωραία σκηνοθεσία αλλά κακός αυτός ο ηθοποιός... καλός ηθοποιός αλλά κακή σκηνοθεσία». Μα πρόκειται για συνεργασία, πώς μπορείς να πεις αυτό; Είναι σαν να λες, πολύ ωραίο το σπίτι σου αλλά το σαλόνι σκατά. Ε, όχι ρε φίλε.

Εσύ την τέχνη της υποκριτικής την αντιμετωπίζεις τεχνικά ή έχει και κάποια συναισθηματική συμμετοχή; Είναι μία ωραία άσκηση όπως, ας πούμε, ο κύβος του Ρούμπικ; Κοίτα, η συμμετοχή, η εμπλοκή, είναι το ζητούμενο. Δεν μπορείς να είσαι «απών». Αυτό που θα έλεγα εγώ σαν ταλέντο, είναι η διάθεση που έχει κάποιος άνθρωπος για να δουλέψει, να συνεργαστεί, να δημιουργήσει, να επικοινωνήσει το έργο του κ.λπ. Τώρα, από εκεί και πέρα, τρόποι υπάρχουν διάφοροι και το αποτέλεσμα δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να είναι καθολικά αποδεκτό. Επειδή πρόκειται για ένα έργο τέχνης. Το πόσο σοβαρά το αντιμετωπίζεις δεν έχει να κάνει ούτε με το αν θα έχει κόσμος, ούτε αν ο κόσμος πει ότι είναι καλό ή κακό. Έχει να κάνει με σένα – πόσο ειλικρινής είσαι με τον εαυτό σου και πόσο το πιστεύεις και προχωράς. Αν φτάσεις στο σημείο να κάνεις θέατρο για να ικανοποιήσεις μία μερίδα κόσμου ή για να σου πούνε μπράβο, τότε το έχεις χάσει το παιχνίδι.

Θα έβαζες στον εαυτό σου την ταμπέλα του κωμικού; Και είναι ευθύνη αυτό; Επειδή λίγο πολύ έχεις αυτόν το χαρακτηρισμό τώρα. Βασικά δεν θα είχα ανάγκη ποτέ να χαρακτηρίσω τον εαυτό μου κάπως. Τώρα όμως, επειδή η δύναμη της τηλεόρασης είναι αρκετά μεγάλη και επειδή στην τηλεόραση έχω κάνει μόνο κωμωδίες, στο ευρύ κοινό περνάω ως κωμικός. Δεν με ενοχλεί καθόλου, ίσα-ίσα μου αρέσει πάρα πολύ και με τιμά το γεγονός ότι μου λένε «μπράβο, μας άρεσες» κ.λπ. Ως αποσυμπίεση όμως, στο θέατρο, υπάρχουν και ρόλοι που έχω κάνει, καθόλου κωμικοί, που τους έχω απολαύσει. Ή όπως και στο «Suntan» τώρα, που δεν είναι κωμική ταινία. Ή και στο «Chevalier» που, ενώ είναι κωμική ταινία, βγάζει κάτι πιο σκοτεινό. **A**

ΣΤΑ ΑΝΔΡΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Της ΣΤΕΛΛΑΣ
ΧΑΡΑΜΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Στο μεταίχμιο να κλείσει ή να αναγεννηθεί, βρίσκεται το ιστορικό Ωδείο Αθηνών. Τα χρέη, οι άγνωστοι θησαυροί του και το φιλόδοξο σχέδιο αποπεράτωσής του.

Πίσω από τη γυάλινη, κεντρική είσοδο του Ωδείου Αθηνών, μια δεύτερη, σιδερένια πόρτα ανοίγει. Και ξαφνικά βρίσκεσαι πίσω στο 1976 ή στην κατάσταση που αφέθηκε ένα εντυπωσιακό αμφιθέατρο 800 θέσεων, άγνωστο κόσμημα στα σπλάχνα του ιστορικού κτιρίου. Ο χρόνος για το Ωδείο Αθηνών, διά χειρός **Ιωάννη Δεσποτόπουλου**, σταμάτησε κάπου εκεί: Στα τέλη της δεκαετίας του '70, αρχές του '80. Τότε που τα προβλήματα θα ξεκινούσαν. Πατί μέσα στο ατελές, αν και εμβληματικό Bauhaus οικοδόμημα στη Βασιλέως Κωνσταντίνου, ένας από τους ιστορικότερους πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας προσπαθεί απελπισμένα για την επιβίωσή του. «Υπάρχουν δύο σενάρια: Η στρεβλή σχέση του Ωδείου Αθηνών με το κράτος απειλεί να το οδηγήσει στην πλήρη παύση εργασιών μετά από 145 χρόνια λειτουργίας. Ελπίζουμε στη δεύτερη εκδοχή: να βελτιωθούν οι όροι συνεργασίας μας και να μπορέσουμε να πάρμε τον οργανισμό στην επόμενη μέρα». Ο πρόεδρος του Μουσικού και Δραματικού Συλλόγου «Ωδείο Αθηνών» **Νίκος Τσοούχλος** δίνει, χωρίς περιστροφές, το περίγραμμα για μια ακόμα ιστορία μοντέρνου παραλογισμού εις βάρος του ελληνικού πολιτισμού. Το Ωδείο φλερτάρει με ένα δραματικό φινάλε.

Η ιστορία χρονιάζει, αρχίζει όταν, το 1971, Δημόσιο και Ωδείο δένονται με τα δεσμά μιας σύμβασης (κυρωμένης με νόμο το 1980) σε αντάλλαγμα μιας μεγάλης δωρεάς από την ακίνητη περιουσία του Συλλόγου – το νεοκλασικό οίκημα στον αριθμό 35 της Πειραιώς που στεγάζει εδώ και χρόνια τη Δραματική Σχολή του Εθνικού θεάτρου. Την ίδια ώρα, το κράτος αναλαμβάνει μια σειρά υποχρεώσεων προς τον οργανισμό: να διαγράψει τα χρέη του στο ΙΚΑ, να αποπεράτωση το νέο κτίριο με χρονικό ορίζοντα το μακρινό 1985 και τέλος να καλύπτει στο διηνεκές το έλλειμμα λειτουργίας του Ωδείου – αναγνωρίζοντας την προσφορά του στην ελληνική μουσική παιδεία. Για να αποφευχθούν φαινόμενα κατάχρησης, η σύμβαση προβλέπει τη συγκατάρτιση του ετήσιου προϋπολογισμού του Ωδείου με τα αρμόδια υπουργεία Οικονομικών και Πολιτισμού. Ακριβώς 45 χρόνια αργότερα, οι δεσμεύσεις του δημοσίου προς το Ωδείο μένουν μόνο στα χαρτιά και ο οργανισμός πνίγεται στα χρέη. Από το 2012 μέχρι σήμερα, η μισθοδοσία των καθηγητών των σχολών καταβάλλεται με σοβαρά προβλήματα ή δεν καταβάλλεται καθόλου, κατάσταση που έχει οδηγήσει τους μισούς περίπου διδάσκοντες από το δυναμικό του σε δικαστική διεκδίκηση των δεδουλευμένων τους (για την οποία έχουν δικαιωθεί και έχουν προχωρήσει σε εξωδικαστικό συμβιβασμό). Οι υπόλοιποι τελούν σε αμισθία διαρκείας ή μεγάλα κενά μισθοδοσίας. Και παρά τον εξορθολογισμό των αμοιβών τους, το χρέος της αποπληρωμής 22 μισθών σε 40 καθηγητές, ύψους 1.5 εκατομμυρίου ευρώ, παραμένει σε βασιανιστική εκκρεμότητα.

Δυστυχώς, αυτό δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα στη λειτουργία του. Σε μόνιμη εκκρεμότητα τελεί και το ίδιο το κτίριο, συνολικής έκτασης 13.500 τ.μ., οι εργασίες στο οποίο έχουν παγώσει εδώ και 39 χρόνια. Τα μικρά σύννεφα από σκόνη και υγρασία που γαργαλούν τη μύτη καθώς κατεβαίνεις στο πρώτο υπόγειο του κτιρίου, σε καλωσορίζουν σε εικόνες μεγαλοπρεπούς εγκατάλειψης: αχανείς αίθουσες, ανήλιαγες κι αφώτιστες: που η καρδιά τους χτυπά στα φτερουγίσματα των περιστεριών τα οποία λαθραία έχουν τρυπήσει από τους φεγγίτες. Κι είναι τα περισσότερα που τελικά θα σε οδηγήσουν στο φως, σε μικρά δείγματα αρχιτεκτονικής τελειότητας, όπως η κενή εκκλησία την οποία ο Δεσποτόπουλος είχε προβλέψει για τη διδασκαλία βυζαντινής μουσικής.

Ένα επίπεδο πιο πάνω, κατά μήκος της εντυπωσιακής στοάς από μάρμαρο, στον κήπο με τα πεύκα και τις ανθισμένες αμυγδαλιές, η Άνοιξη περιμένει να 'ρθει. Σε μια τέτοια εποχή ελπίζει και το Ωδείο Αθηνών. Ο πρόεδρος του Νίκος Τσοούχλος επιδιώκει, παρά τις δυσμενείς συνθήκες, την αναγέννηση του οργανισμού, υπολογίζοντας στην εξυγίανση των σχέσεων με το κράτος και στην αρωγή του Υπουργείου Πολιτισμού. «Έχουμε πάψει να ζητούμε τη συνέπεια του δημοσίου απέναντι στις παλαιές δεσμεύσεις. Ζητούμε όμως την ανάδειξη του Ωδείου σε Μουσική Ακαδημία, σε φορέα παροχής δωρεάν μουσικών σπουδών πανεπιστημιακού επιπέδου, όπως γίνεται σε κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα και σε οποιαδήποτε άλλη σχολή Τέχνης στην Ελλάδα. Σε λίγο καιρό η Αθήνα θα είναι μία από τις ελάχιστες ευρωπαϊκές πόλεις που θα διαθέτει δύο υπερσύγχρονες αίθουσες για όπερα. Δεν κάνω σχόλιο, απλώς επισημαίνω το γεγονός, θέτοντας μια ερώτηση: Σε ποια σχολή θα διδαχθούν την τέχνη τους όλοι οι μουσικοί που θα κληθούν να τις στελεχώσουν;».

Ο κ. Τσοούχλος, βέβαια, πιστεύει ότι η απάντηση στο ερώτημά του βρίσκεται όχι μόνο στο ένδοξο παρελθόν αλλά και στο μέλλον του οργανισμού. Η πρόταση που έχει ήδη καταθέσει στο Υπουργείο Πολιτισμού – την οποία, όπως σημειώνει, ο Αριστείδης Μπαλάς «άκουσε με πολλή προσοχή» – αφορά αφενός στην αναβάθμιση του Ωδείου μέσω της αναμόρφωσης του πλαισίου σπουδών (που βασίζεται σε νόμο του 1950) κι αφετέρου στην περαιτέρω οικονομική του στήριξη. Σύμφωνα με αυτή την πρόταση (η οποία στηρίζεται στα αποτελέσματα οικονομοτεχνικής μελέτης του 2014), το ποσό της ετήσιας κρατικής επιχορήγησης χρειάζεται να αυξηθεί από τις 500.000 ευρώ στις 800.000 ευρώ προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες της δωρεάν φοίτησης.

Την ίδια ώρα, χάρη σε ένα πρόγραμμα ΕΣΠΑ ύψους 5 εκατομμυρίων ευρώ που η διοίκηση του Ωδείου εξασφάλισε σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων και την Περιφέρεια Αττικής, κυοφορείται ένα έργο κτιριακής αναβάθμισής του. Σε μελέτη του **αρχιτεκτονικού γραφείου Παπαγιάννης** (η οποία προέκυψε ύστερα από σχετικό διαγωνισμό) το 1/3 των υποδομών του Ωδείου Αθηνών προβλέπεται να πάρει νέα μορφή. Το έργο περιλαμβάνει την αποπεράτωση του εγκαταλελειμμένου, στα μπετά, αμφιθέατρου, τη δημιουργία μιας αίθουσας black box για πειραματικές παραστάσεις, τα φουαγιέ τους, τη δημιουργία ενός μεγάλου εστιατορίου (στη θέση που μέχρι τώρα καταλάμβανε το ΕΜΣΤ), την ανάπλαση του κήπου και την αποκατάσταση χώρων στο πίσω μέρος του κτιρίου προκειμένου να φιλοξενήσουν υποδομές Τεχνολογίας, Ήχου και Εικόνας. «Με αυτό το σχέδιο, ερχόμαστε να καλύψουμε "το πέρασμα της ερήμου" που μεσολαβεί από το πτυχίο ενός νέου καλλιτέχνη μέχρι την αναγνώριση και τη φιλοξενία του σε χώρους όπως το Μέγαρο Μουσικής ή η Στέγη. Ταυτόχρονα προσδοκούμε σε κάποιου τύπου έσοδα στο πλαίσιο του συνεδριακού τουρισμού, αφού δεν υπάρχουν αμφιθεατρικοί χώροι στο κέντρο της Αθήνας αυτής της μέσης κλίμακας».

Πληροφορίες αναφέρουν ότι το Παιδικό Μουσείο πρόκειται σύντομα να μεταστεγαστεί από τον πεζόδρομο της Κυδαθηναίων στις εγκαταστάσεις της Ρηγίλλης ενώ τη θέση του, σε άλλους αναξιοποίητους χώρους του υπόγειου ορόφου του Ωδείου, αναμένεται να βρει μεγάλος πολιτιστικός οργανισμός με άξονα τη σύγχρονη τέχνη. Συμφωνία συνεργασίας με το Ωδείο υπέγραψε μόλις και η Σχολή Καλών Τεχνών που κάθε χρόνο και μετά από διαγωνισμό θα «στέλνει» εκεί ένα έργο αποφοίτου της.

Προς το παρόν κι εκ των ενόντων, στο Ωδείο «τρέχουν» παράλληλες δράσεις: Η σχολή τζαζ μουσικής υπό τον **Δημήτρη Καλαντζή**, ένα διετές σεμινάριο μαπρόκ σε επιμέλεια **Άρη Χριστοφέλλη** και **Δημήτρη Κούντορα**, το ελπιδοφόρο πρόγραμμα υποτροφιών των «Μικρών Μουσικών» – που, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Λάτση, καλύπτει τα έξοδα φοίτησης σε ταλαντούχα παιδιά ηλικίας 6-13 ετών τα οποία στερούνται της δυνατότητας να ανταποκριθούν στο κόστος των διδασκτρών – και η ψηφιοποίηση του πολύτιμου αρχείου του Ωδείου Αθηνών που στοιβάζεται στα υπόγεια του κτιρίου.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Κερδίζοντας το πρώτο βραβείο του πανελλήνιου διαγωνισμού το 1959, ο Ιωάννης Δεσποτόπουλος κατασκευάζει μία εκ των κορυφαίων μαρτυριών του Bauhaus στην Αθήνα και εντάσσει την πόλη δυναμικά στο χάρτη του διεθνούς μοντερνισμού. Το Ωδείο Αθηνών έμελλε να είναι το μοναδικό έργο στο πλαίσιο μιας σύνθεσης κτιρίων που ο αρχιτέκτονας είχε σχεδιάσει για το Πνευματικό Κέντρο της πόλης – και, μεταξύ άλλων, προέβλεπε ένα υπαίθριο μουσείο, πινακοθήκη, κτίριο συναυλιών και χοροδράματος, βιβλιοθήκη, ξενοδοχείο και πλατεία με προσανατολισμό τη Βασιλίσσης Σοφίας. Τοποθετημένο λοξά προς τους κύριους γεωπονικούς οδικούς άξονες και εντυπωσιακής σιλουέτας, έχει μήκος 160 μ., πλάτος 32 μ., ύψος 10,5 μ. και περιλαμβάνει 35 χώρους διδασκαλίας. Οι κατάλευκες όψεις του, ντυμένες με λευκό μάρμαρο Πεντέλης, είναι λιτές, αφαιρετικές μορφής, διάτρητες από πλιόλουστα αίθρια που καθορίζουν την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική του διαρρύθμιση. Το έργο παραδίδεται αρχικά το 1969, αλλά δεν θα πάρει τη σημερινή μορφή του μέχρι το 1985 – παραμένοντας, μέχρι και σήμερα, ατελές.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

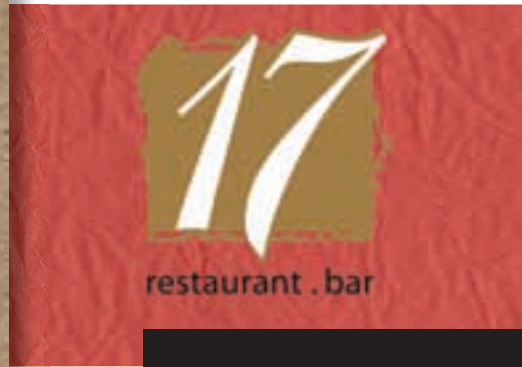
Η παλαιότερη δραματική σχολή της χώρας είναι η Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών. Υπό τη διεύθυνση του **Γεώργιου Βιζυνοπούλου**, ιδρύθηκε το 1871 και λειτουργεί ανελλιπώς μέχρι σήμερα. σχολή του Ωδείου παραμένει μια ξεχωριστή περίπτωση. Ο σκηνοθέτης **Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης**, απόφοιτος του Ωδείου –όπως και ο πατέρας και ο αδελφός του– και σημερινός διευθυντής της εξηγεί το γιατί: «Τα κριτήρια διδασκαλίας μας είναι πολύ συγκεκριμένα, δεν υπάρχει καμία ελαστικότητα και απαιτούμε από τους σπουδαστές μας να αφοσιώνονται στα μαθήματά τους με την ψυχή και το σώμα τους». Τι συνεπάγεται αυτό; Καταρχάς την αναβάθμιση των σπουδών σε 4ετούς φοιτητές (εφάμιλλης της ακαδημαϊκής διάρκειας σπουδών), την καθη-

μερινή παρουσία στη σχολή (χωρίς να δικαιολογούνται οι απουσίες) με μοναδική αργία την Κυριακή και μάλιστα επί έξι ώρες την ημέρα. Και μολονότι το Ωδείο αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα ενώ η Δραματική Σχολή είναι σταθερά ελλειμματική –άρα τα έσοδα από τα διδάκτρα είναι πολύτιμα–, είναι μια αδιαπραγμάτευτη εκπαιδευτική πρακτική. Επιπλέον είναι και η μοναδική σχολή που έχει στραφεί οργανωμένα στη διεθνή επικοινωνία με ιδρύματα κύρους όπως το Ινστιτούτο Γκροτόφσκι, η Ρωσική Ακαδημία Θεάτρου Gitis, το Ινστιτούτο Παραστατικών Τεχνών του Λίβερπουλ και η Μουσική Σχολή της Βασιλείας. Συνθήκη που εξασφαλίζει από τη σχέση των σπουδαστών με ρεύματα του εξωτερικού και τη μερική χρηματοδότηση της σχολής τους από αυτά τα ιδρύματα. **A**

Μακέτες της μελέτης του αρχιτεκτονικού γραφείου Παπαγιάννης για την κτιριακή αναβάθμιση του Ωδείου

Η ΠΟΛΗ ΣΕ
ΑΡ. 8 μ.μ.σ

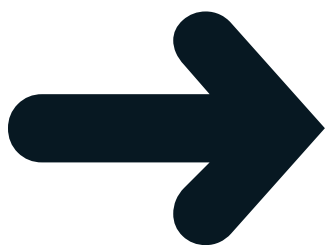

Η Α.Υ. ακολουθεί τα βήματα του θρυλικού «Studio 54» και χαρτογραφεί την πόλη βάζοντας για σημάδι μαγαζιά με αριθμούς

Της ΕΛΕΩΝΟΡΑΣ ΒΕΡΥΚΟΚΙΔΗ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ

Πολλές φορές, περπατώντας στην πόλη, βάζουμε για σημάδι αριθμούς που συναντάμε ως ονομασίες σε διάφορα σημεία. Ίσως γιατί αποτυπώνονται στο μυαλό πιο εύκολα. Ίσως γιατί τραβούν την προσοχή. Γιατί να ονομάσει κάποιος το μαγαζί του με έναν αριθμό; Τι μπορεί να σημαίνει για αυτόν και πόσες ιστορίες μπορεί να κρύβει η πόλη πίσω από τους αριθμούς της; Ακολουθούν τα βήματα του θρυλικού «Studio 54», είναι διαφημιστικό τρικ ή δηλώνουν κάτι με αυτό; Κάναμε βόλτα και επισκεφθήκαμε ορισμένα από αυτά, μάθαμε τις ιστορίες τους και τις καταγράψαμε.

360°

Κατεβαίνοντας την Ερμού, στο ύψος της Αθηνάς, αν σπκώσεις το βλέμμα σου το πρώτο που σου τραβά την προσοχή είναι μια ταμπέλα με τον αριθμό «360». Πρόκειται για cocktail bar που βρίσκεται στην πλατεία Μοναστηρακίου και από την ταράτσα του έχει πιάτο όλη την Αθήνα. Αρχικά, το ονόμασαν έτσι γιατί υπήρχε η σκέψη να δημιουργηθεί deck που να περιστρέφεται κατά 360°, κάτι που τελικά δεν μπόρεσε να γίνει κατασκευαστικά.

108

Περπατώντας στον Πειραιά, στον πεζόδρομο της Καραϊσκού, το πρώτο που σταμπάρεις είναι μία ταμπέλα με τον αριθμό «108». Πρόκειται για ένα διατηρητέο αρχοντικό κτίριο του 1908 που βρίσκεται στον αριθμό 108 και κάποτε ανήκε σε γνωστή οικογένεια καπεταναίων. Τα τελευταία χρόνια έχει μεταμορφωθεί σε all day spot προσελκύοντας κόσμο όλων των ηλικιών. Οι περαστικοί βάζουν το αριθμό του για σημάδι.

1900

Το «1900» είναι ένα παραδοσιακό μπαρμπερικό που βρίσκεται στο Κολωνάκι. Ο «νονός» του, Παναγιώτης Γρηγορίου, τέταρτης γενιάς Έλληνας της Αιγύπτου και λάτρης της Αρ Νουβό, εμπνεύστηκε από την εποχή για να δημιουργήσει το δικό του «νιουκλαστικό», όπως το αποκαλεί. Παλιά, στα κουρεία γινόταν το «bonding» μεταξύ πατέρα και γιου, ενώ η τέχνη του μπαρμπερικού περνούσε από γενιά σε γενιά. Το ύψος του σε ταξιδεύει κάπου εκεί.

17

Το «17» είναι ένα bar restaurant μέσα σε ένα νεοκλασικό της Λυκαβηττού. Χρωσάει το όνομά του σε ένα από τα πρώτα μπαρ της Αθήνας που βρισκόταν στη Βουκουρεστίου, το 1958, στον αριθμό 17. Ανήκε στον πατέρα του ιδιοκτήτη και ήταν κάτι σαν private club του Συλλόγου Αμφικτύων. Κανείς ωστόσο δεν κοιτούσε την ταμπέλα. Όλοι κοιτούσαν τον αριθμό που χτυπούσε στο μάτι. Έτσι κι έμεινε. Ως 17. Στο εστιατόριο δόθηκε το όνομα αυτό τιμής ένεκεν.

Berlin by 5 drunk men

«Μια παρέα 5 παιδικών φίλων, πριν από 5 χρόνια, ανακαλύπτουν στο Παγκράτι έναν όμορφο πεζόδρομο, τον πεζόδρομο της Τιμοθέου, ένα αυθεντικό στέκι με ποιοτική και φθηνή μπίρα, το Berlin και... τον κύριο Κώστα» μας λέει ο Κώστας Νικολετόπουλος, ιδιοκτήτης του

μαγαζιού. «Μετά από 2 χρόνια αδιάλειπτης μπροποσίας, φιλοσοφικών και άλλων αναζητήσεων, ο Κώστας από τους 5 φίλους (γνωστοί και ως 5 drunkmen) αποφασίζει να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα και να ανοίξει την 1η self service μπραρία στην Αθήνα. Ο κύριος Κώστας του Berlin αγκαλιάζει την ιδέα κι έτσι εγένετο το Berlin by 5 drunkmen» καταλήγει.

45°

Το «45°» βρίσκεται δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια στο Γκάζι και είναι από τα πρώτα μαγαζιά που άνοιξαν εκεί. Δύσκολο να μην το βάλεις για σημάδι. Ο ιδιοκτήτης του εμπνεύστηκε από την αγάπη του για τη «Harley Davidson», ο κινητήρας της οποίας είναι 45°. Η Harley εκκίνη την εποχή αποτελούσε εφηβικό όνειρο και ήταν συνυφασμένη με τη ροκ μουσική και πολλά παρακλάδια της. «Υπήρχε στο νου σαν όνειρο για ελευθερία, ταξίδι και αλητεία» μας λέει ο νονός του.

1968

Το «1968» είναι ένα παραδοσιακό καφενείο στην Καλλιθέα εμπνευσμένο από τον Μάν του '68. Κοινωνικοπολιτικός χώρος με αντίστοιχες δραστηριότητες και στίγμα που παραπέμπει αμέσως σε εκείνη την εποχή, δεν θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητο παρόλο που βρίσκεται μέσα σε στοά. Ένα Citroën 2CV κοσμεί την αυλή του, ενώ μελωδίες του Χατζιδάκι ακούγονται συχνά τα πρωινά.

7 Food Sins

Σε μία από τις πιο όμορφες πλατείες της Πλάκας, τη Φιλόμουσου Εταιρείας, μέσα σε ένα αρχοντικό νεοκλασικό, βρίσκεται το μέρος όπου ανακάλυψαν τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα του φαγητού.

«Να είσαι λαιμαργός.

Να επιθυμείς το φαγητό του διπλανού σου.

Να τρως με τα χέρια και να γλείφεις τα δάχτυλά σου.

Να τον/την ταΐζεις στο στόμα.

Να διεγείρσαι με τις γεύσεις.

Να γεμίζεις το στόμα σου.

Να απελευθερώνεσαι»

Πρόκειται για μία αυθεντική «Gastro Pub» που κατάφερε να συνδυάσει την υψηλή γαστρονομία με την casual φιλοσοφία και την καλή μπίρα. Εδώ οι γεύσεις περνούν σε άλλο επίπεδο χωρίς καμία δηθενιά.

111

Αν κατηφορίσεις την Ερμού απογευματινή

Trivia

Το θρυλικό «Studio 54», ίσως το πιο δημοφιλές club όλων των εποχών βρισκόταν στην οδό 254 West 54th του Μανχάταν. Από το 1977 έως το 1981, που ήταν υπό τη διεύθυνση των Steve Rubell και Ian Schrager, πέρασαν από εκεί σχεδόν όλοι οι διάσημοι της εποχής. Το 1998 προβλήθηκε η ταινία «54» του Mark Christopher που είναι εμπνευσμένη από το ομώνυμο club. Ο χαρακτήρας που ενοσάρκωνει ο Ryan Phellippe βασίζεται σε υπαρκτό πρόσωπο, τον Tieg Thomas, που δούλευε τότε εκεί.

21

Το «21» στήθηκε στην οδό Αναργύρων 21 από όπου πήρε και το όνομά του. Πρόκειται για έναν πολυχώρο με πολύ καλό φαγητό. Το μενού αντλεί έμπνευση από τη μεσογειακή κουζίνα, ενώ αρκετά προϊόντα προέρχονται από τη Μονεμβασιά. Η wine list είναι πάντα ενημερωμένη χωρίς να αποκλείει το καλό χύμα κρασί. Η διακόσμηση φέρει την υπογραφή του Σταύρου Γιακουμίδη σύμφωνα με τον τρόπο που αντιλαμβάνεται εκείνος την τέχνη μέσα από το δικό του πρίσμα, γι' αυτό ο χώρος συχνά αλλάζει. Η ζωντανή μουσική είναι αναπόσπαστο κομμάτι του.

Αγ. Αναργύρων 21, Ψυρρή
2118508069

1968

Ακόμα και η παραμικρή λεπτομέρεια έχει λόγο ύπαρξης σε αυτό το χώρο. Πά να το μελετήσεις πρέπει να ξεκινήσεις από αριστερά, όπου βρίσκεται η γνώση (μια ενδεικτική ποικιλία φιλοσοφικών μανιφέστων και πίνακες του Diego Rivera) και να καταλήξεις δεξιά, στην ενημέρωση (αποκόμματα από άρθρα εφημερίδων). Ενδιάμεσα ο Μάγος του '68 κι ένας καθρέφτης που παραπέμπει σε ελληνικό καφενείο των 50s, αλλά και ασπρόμαυρο πάτωμα. Κάθε Σάββατο φιλοξενεί αυθεντικά λαϊκά live.

Ελευθερίου Βενιζέλου 99
(εντός στοάς), Καλλιθέα, 2109510446

fb: ParadosiakoKapheneio1968

ώρα, δύσκολα θα περάσει απαρατήρητο το σημείο που βρίσκεται το «111», αφού σχεδόν κάθε μέρα ακούγεται ευχάριστη φασαρία από πολύ κόσμο και μουσική. Πρόκειται για ένα καφενείο που βρίσκεται στον αριθμό 111. Η ιδιοκτήριά του, Γκρέτα Παυλίδη, θεωρεί τους άσους ενεργειακό νούμερο και είναι ο τυχερός της αριθμός. Έτσι άνοιξε εκεί το καφενείο και του έδωσε τρεις άσους για όνομα.

21

Το «21» βρίσκεται στον Ψυρρή, στην οδό Αγίων Αναργύρων 21. Κάπως έτσι προέκυψε και το όνομά του. Είναι ένας πολύ-χώρος με εξαιρετικό φαγητό που, επειδή προσελκύει κόσμο από διάφορες γειτονιές της Αθήνας, θεώρησε ο ιδιοκτήτης του ότι αυτός είναι ένας τρόπος για να το βρискουν πιο εύκολα. Έτσι κατάφερε να σηματοδοτεί αυτό το δρόμο και όχι το αντίστροφο.

1965

Κοντά στην Καλλιρόης, πίσω από τον Άγιο Παντελεήμονα, βρίσκεται το «1965». Είναι ένα παραδοσιακό μαγειρείο που βρίσκεται κυριολεκτικά εκεί από το 1965. Η πρώτη του ονομασία ήταν «Παρνασσός» αλλά, περνώντας από γενιά σε γενιά, τα παιδιά που συνεχίζουν την παράδοσή του θεώρησαν ότι η χρονολογία σηματοδοτεί πιο α-

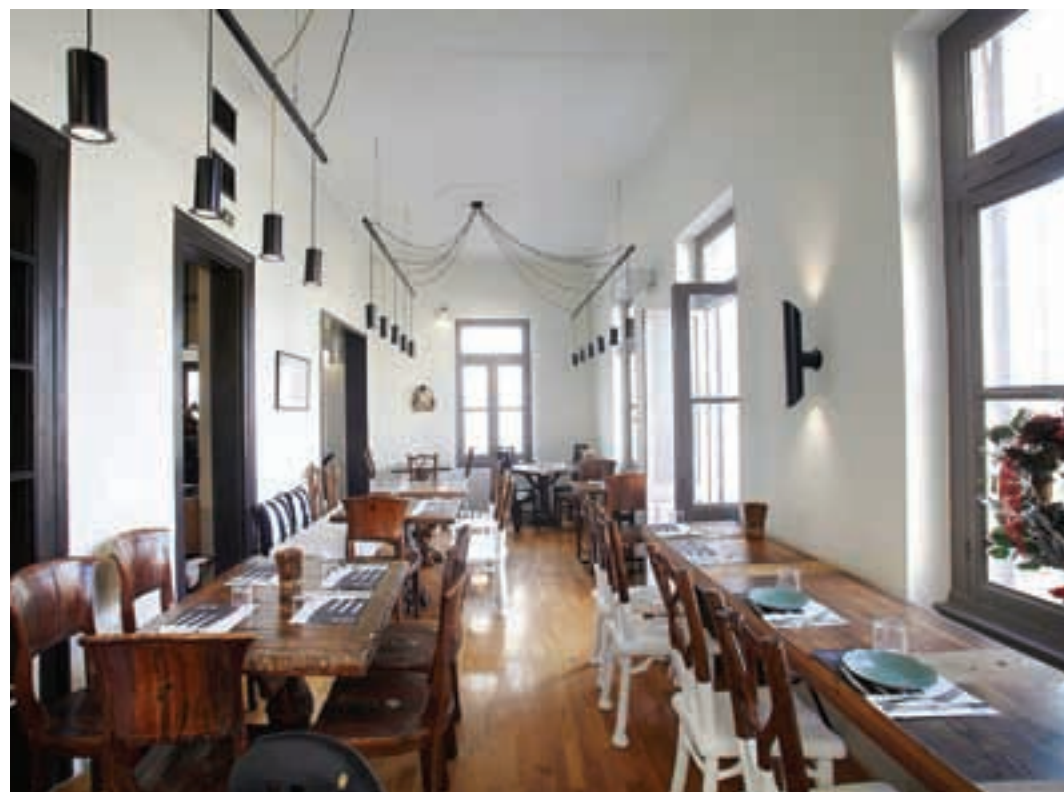
ντιπροσωπευτικά το ύφος του.

12

Το «12» βρίσκεται σε μια πάροδο της Ερμού. Πολλοί νομίζουν ότι βρίσκεται στον αριθμό 12 αλλά δεν ισχύει. Το όνομά του προέκυψε από τους δείκτες του ρολογιού σηματοδοτώντας έτσι τις ώρες που μπορεί να το επισκεφθεί κανείς, αφού είναι ανοιχτό σχεδόν όλο το εικοσιτετράωρο. Είναι all day & night spot που αλλάζει διάθεση σύμφωνα με τους δείκτες του ρολογιού.

The 7 Jokers

Το «The 7 Jokers» είναι ένα all day spot στην οδό Βουλής. «Ονομάστηκε έτσι, πρωτίστως γιατί μας διακρίνει μια ανισορροπία ως χαρακτήρες εμάς τους ιδιοκτήτες και ενώ σκεφτόμασταν αρχικά να το ονομάσουμε «Joker» ή «The Jokers», ήρθε κι έδωσε το γεγονός ότι η διεύθυνση είναι Βουλής 7» μας λέει ο Σπύρος Αναγνώστου. «Σε όσους μας ρωτάνε «ποιοι είναι οι επτά τζόκερ;», «γιατί επτά και όχι τέσσερις;», «οι άλλοι τρεις ποιοι είναι;» και άλλες πολλές παρόμοιες ερωτήσεις που μας διασκεδάζουν κατά καιρούς, απαντάμε ότι ο αστικός μύθος που θέλει να βρискονται κρυμμένοι μέσα στο μαγαζί επτά τζόκερ, φυσικά και είναι αληθής. It's only rock'n'roll, but we like it» καταλήγει.

7 FOOD SINS

Στεγάζεται σε ένα ιστορικό νεοκλασικό κτίριο σε μία από τις πιο όμορφες γειτονιές της Αθήνας. Ήρθε πριν από 7 μήνες για να μας απελευθερώσει απαρτημώντας μας τα 7 γραστριμαργικά θανάσιμα αμαρτήματα. Ο έρωτας εδώ περνάει από το στομάχι ενώ η αγάπη για την μπίρα δεν κρύβεται. Για του λόγου το αληθές, 8 draft και πάνω από 60 εμφιαλωμένες μπύρες από όλο τον κόσμο συνθέτουν την κάβα, ενώ ο χώρος είναι μοιρασμένος σε θέματα. Κάθε δωμάτιο είναι εμπνευσμένο από διαφορετική μπίρα και φέρει σήμανση με το χαρακτηριστικό χρώμα της καθεμιάς. Από τις 9 το πρωί έως τις 6 το απόγευμα προσφέρει brunch όπου δοκιμάζεις μέχρι και σαλάτα Greek on Grill, που σημαίνει χωριάτικη στα κάρβουνα, ή το πε-

ρίφημο Inside Out Souvlaki, όπου η πίτα είναι φτιαγμένη από μπιφτέκι. Από τις 6 και μετά, παίρνει τη σκυτάλη η υψηλή γαστρονομία και μια καλά ενημερωμένη λίστα κρασιών. Οι Τάσος Στεφάτος και Κωνσταντίνος Χρόνης, που ευθύνονται για το μενού, μας αποκάλυψαν ότι ετοιμάζουν το νέο μενού και θα είναι γεμάτο από φρέσκες τρελές ιδέες. Για πριν ή μετά το brunch, αξίζει η δοκιμή ενός μονοποικιλιακού εσπρέσο, από τους καλύτερους της πόλης, σε μία casual gourmet αυθεντική gastro pub.

Πλ. Φιλόμουςου Εταιρίας 1, Πλάκα
2107011108
www.7foodsins.com

45°

Μαγαζί-έμβλημα στο Γκάζι από το οποίο έχει περάσει όλη η Αθήνα. Με αγάπη για τη Harley Davidson και όλα όσα εκείνη συμβόλιζε τη δεκαετία του '90, το «45°» χρωστά το όνομά του στο σχήμα του κινητήρα της που μεταξύ άλλων κοσμεί και διάφορες γωνιές του χώρου. Ξεκίνησε τη διαδρομή του πριν από 17 χρόνια και κατέληξε να γίνει το ίδιο διαδρόμη για πολύ κόσμο, καθώς εξελισσόταν και εκείνο μαζί τους. Πλέον μπορεί να συναντήσεις μια παρέα σαραντάχρονων και παραδίπλα σε άλλη παρέα να βγαίνουν στο ίδιο μαγαζί τα παιδιά τους. Ποιος δεν θυμάται τα καλοκαίρια στην ταράτσα του που βούλιαζε

από Αθηναίους που ξέμεναν εδώ κάποιο Ιούλη. Οι μουσικές του διαδρομές ατέλειωτες. Είναι τόσοι πολλοί οι δρόμοι της ροκ και τους έχει βαδίσει όλους. Πλέον αλλάζει μουσικό ύφος κάθε βράδυ, γι' αυτό και παίζουν αυτή την εποχή 7 διαφορετικοί dj's. Πάντα ροκ, μα κάθε μέρα και διαφορετικό παρακλάδι της. Η κάβα του είναι ασύλληπτη, όπως και τα κοκτέιλ του. Πάντα μέσα σε όλα.

Βουτάδων & Ιάκχου 18, Γκάζι
210347 2729
www.45moires.gr
fb:45moires

108

Θα το βρεις σε ένα διατηρητέο νεοκλασικό κτίριο του 19ου αιώνα με αρχοντική και ρομαντική διακόσμηση, στην καρδιά του πεζοδρόμου της Καραϊσκού, στον αριθμό 108 από όπου πήρε και το όνομά του. Το πρώτο που τραβά το βλέμμα είναι η αυλή του με καρέκλες και τραπεζάκια βγαλμένα σαν από άλλη εποχή. Είναι ιδανικό μέρος για μια μικρή ανάπαυλα στην καθημερινότητα, με τα πρωινά αρώματα του καφέ να κυριαρχούν στην ατμόσφαιρα και να σε προδιαθέτουν για δουλειά και δημιουργία. Άλλοι πάλι το επιλέγουν για τις μεσημεριανές επαγγελματικές τους συναντήσεις που τις συνδυάζουν με τα νόστιμα snacks και μια παγωμένη μπίρα. Η βραδινή διασκέδαση είναι εγγυημένη για όσους επιθυμούν να ανανεώσουν τη διάθεσή τους με ποτό, ωραία μουσική, κουβεντούλα με φίλους ή tête-à-tête με το αγαπημένο τους πρόσωπο.

Καραϊσκού 108, Πειραιάς, 2104171531

ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΓΩΝΙΑ ΜΑΣ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΠΕΤΑΝΓΙΑΝΝΗ

Ένα από τα πιο μόνιμα χαρακτηριστικά του δημόσιου βίου μας στη μεταπολιτευτική περίοδο είναι η εμφανής αδυναμία της κοινής γνώμης να κατανοήσει τη φύση των διεθνών σχέσεων, να αξιολογήσει τους εκάστοτε συσχετισμούς δυνάμεων, να εκτιμήσει τις συμμαχίες της χώρας και να σταθμίσει ανάλογα το εθνικό συμφέρον. Η στάση αυτή οξύνεται στην περίοδο της γενικευμένης θεσμικής κρίσης, ιδεολογικής σύγχυσης και προσανατολισμού που ακόμα διανύουμε.

Ανεύθυνοι πολιτικοί δημαγωγούν και ηθικολογούν ασύστολα καταφεύγοντας σε έναν άγονο και καταστροφικό βολонταρισμό. Μαστιγώνουν αλύπητα τα εθνολαϊκιστικά νεύρα. Ομνύουν σε ηρωικές και αγωνιστικές παραδόσεις. Τα εθνικά δίκαια του ελληνικού λαού είναι αυταπόδεικτα και ηθικά ανώτερα. Το «ανάδελφον» έθνος, περιστρεφόμενο στις περικλει-

στες ιδεολογικές του εμμονές, πριν απομονωθεί στην πράξη στην έσχατη αυτή γωνιά της Ευρώπης με τους φράχτες να ανυψώνονται γύρω στα σύνορά του. Δεν διερωτάται με ποιο σύστημα συμμαχιών κατάφερε, μέσα σε μισό περίπου αιώνα, μετά από περίοδο τεράστιων καταστροφών, να επιτύχει την ευημερία, την πρόοδο και την ασφάλειά του. Και σήμερα διάκειται αρνητικά απέναντι σε αυτές, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα τάσεων. «Αριστερές» και «ταξικές» ερμηνείες της διεθνούς πολιτικής παραμένουν κυρίαρχες στις λαϊκές προσλήψεις της πραγμα-

τικότητας κι όχι μόνο. Μικρού αναστήματος πολιτικού πειραματίζονται με τα εθνικά συμφέροντα, από άγνοια ή αγνόηση κινδύνου, από οίηση και ιδεολογικές προκαταλήψεις, από ανικανότητα στάθμισης του εθνικού συμφέροντος. Οι ζημιές εμφανείς και απανωτές.

Δεν είναι μόνο οι ιδεολογικές παρωπίδες που εμποδίζουν την προσέγγιση της εξωτερικής μας πολιτικής κατά τρόπο που να αναγνωρίζουν τη σύνθετη διαδικασία προσδιορισμού του εθνικού συμφέροντος και τους περιορισμούς των επιλογών. Είναι προδήλως η αδυναμία αναγνώρισης και ανάλυσης της έννοιας και της πρακτικής σημασίας της ισχύος που βρίσκεται στον πυρήνα της διεθνούς πολιτικής.

Τις όψεις και διαστάσεις της ισχύος στις παγκόσμιες υποθέσεις σήμερα, τις διαφορετικές απόψεις γύρω από την έννοια και τις πρακτικές της συνέπειες στην πολιτική των κρατών, αναλύει διεξοδικά ο Joseph Nye σε πολύ γνωστό βιβλίο του.¹

Γι' αυτό είναι εξαιρετικά θετικό το γεγονός ότι ένα μικρό σχετικά με το θέμα βιβλίο² του Σωτήρη Ντάλη, επίκουρου καθηγητή διεθνών σχέσεων στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που απευθύνεται ως «Εισαγωγή» στο θέμα προς τους φοιτητές του, θέτει στο επίκεντρο των προβληματισμών και της συζήτησης την έννοια της ισχύος.

Αναλύονται, κατ' ανάγκη συμπυκνωμένα, οι διάφορες θεωρητικές προσεγγίσεις στο θέμα της ισχύος, η φύση των διεθνών σχέσεων και της διεθνούς πολιτικής, οι μεγάλες «συζητήσεις» και τα διάφορα ρεύματα στον περασμένο αιώνα, ο ρόλος της ηγεσίας. Η δομή του βιβλίου δεν ακολουθεί τη συνήθη θεματική ταξινόμηση και διάταξη ενός εγχειριδίου, αλλά προσπαθεί να αναδείξει,

μέσω συγκεκριμένων «παραδειγμάτων», ορισμένα και-ρια θέματα που μπορεί να προσελεύσουν από την πρώτη στιγμή το ενδιαφέρον. Επί παραδείγματι, παραθέτει κείμενα του Μαριό Τελό για να τονίσει τη συνεισφορά των Ευρωπαϊκών Σπουδών στην αναθεώρηση των θεωριών των διεθνών σχέσεων ή κείμενα των Στάνλεϋ Χόφμαν (Stanley Hoffman) και του Τζόζεφ Νάι (Joseph Nye) για την ισχύ και την αμερικανική εξωτερική πολιτική.

Τα «παραδείγματα» αυτά αποσκοπούν στο να αναδείξουν την πολυπλοκότητα των σημερινών διεθνών σχέσεων, των σχέσεων Ευρώπης - Αμερικής, καθώς και να επισημάνουν καιρικές πτυχές του παγκόσμιου ρόλου της ΕΕ. Γι' αυτό και οι αναφορές από τον καταστροφικό ρόλο των νεο-συντηρητικών γερακιών επί προεδρίας Μπους του νεότερου μέχρι το «δόγμα Ομπάμα»³ θα πρέπει να παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον για όσους έρχονται σε επαφή με σύγχρονους προσανατολισμούς της αμερι-

κανικής εξωτερικής πολιτικής, καθώς και τη συζήτηση για τις διατλαντικές σχέσεις. Τα βιβλία π.χ. του Ρόμπερτ Κέιγκαν (Robert Kagan) σχετικά με τις διαφορές στη «στρατηγική κουλτούρα» μεταξύ Αμερικής και Ευρώπης θα μπορούσαν και σήμερα, υπό το πρίσμα μάλιστα των ισλαμικών τρομοκρατικών επιθέσεων κατά της Ευρώπης, να αποτελέσουν αντικείμενο ευρύτερων προβληματισμών.

Το βιβλίο συμπληρώνει ένας εκτενής *Ελληνικός Βιβλιογραφικός Οδηγός* με ελληνικά και ξένα (μεταφρασμένα) έργα, πολύτιμο εργαλείο για τους σπουδαστές που θα

ήθελαν να εμπλουτίσουν τις γνώσεις και τον προβληματισμό τους σε θέματα διεθνών σχέσεων. Το μόνο μειονέκτημά του είναι η έλλειψη αλφαβητικής σειράς.

Δεν είναι, βέβαια, δυνατόν να καθίσουν όλοι στα θρανία των πρωτοετών φοιτητών για να κατανοήσουν βασικές έννοιες που καθοδηγούν τη δράση και τη συμπεριφορά των κρατών στις σχέσεις τους με άλλους κρατικούς ή μη φορείς στη διεθνή σκηνή. Μολονότι ο παράγοντας της παιδείας για την εθνική αυτογνωσία είναι καθοριστικός, ως προς την άσκηση της πολιτικής εναπόκειται σε υπεύθυνους πολιτικούς ηγέτες να λαμβάνουν τις αποφάσεις εκείνες που προάγουν το εθνικό συμφέρον και να (εκ)παιδεύουν την κοινή γνώμη στην πρόσληψη μιας σύνθετης πάντα πραγματικότητας. Να φανερώσουν δηλαδή με τη μεγαλύτερη δυνατή διαύγεια τις διαστάσεις και τις συνέπειες των διαθέσιμων δυνατοτήτων και επιλογών κι όχι φρούδων ελπίδων και προσδοκιών, που συχνά, υπό την επήρεια εσωτερικών πολιτικών σκοπιμοτήτων και εθνικιστικού παροξυσμού, καταλήγουν σε τραγωδίες.

Δεν ισχύει η άποψη του ποιητή ότι «ανεπαισθήτως» μείναμε εκτός τειχών. Ο κρότος των κτιστών ήταν εκκωφαντικός. Η απομόνωση στο δικό μας μικρόκοσμο, στη δική μας μικρή γωνιά, έρμαιοι των αυταπατών και των οπτασιών μας, αποτέλεσε δική μας επιλογή. Απεύχεται κανείς τα χειρότερα. **Α**

¹ Βλ. J. Nye, *The Future of Power*, Public Affairs, NY, 2011.

² Βλ. Σ. Ντάλης, *ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ*, Εκδ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ, Αθήνα, Δεκ. 2015, σελ. 200.

³ Βλ. *σχετική πρόσφατη ανάλυση του Θ. Κουλουμπή, «Το δόγμα Ομπάμα», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20/3/2016.*

[ΦΡΜΚ]

Φάρμακο για την ποίηση ή η ποίηση είναι το φάρμακο;

Του Κ. ΜΑΤΣΟΥΚΑ

Ένα μικρό σύννεφο σκέψης αιωρείται μέσα στο αυτοκίνητο / θολώνοντας τα τζάμια. / Το μυαλό σου και το δικό μου τέλεια διαχωρισμένα ροκανίζουν την τροφή τους / σαν δυο ζώα που βόσκουν στο ίδιο χωράφι... [από το ερωτικό ποίημα «Gestus», της Κ. Ηλιοπούλου]

Εξαιρετικά ενδιαφέρον το 6ο τεύχος του ΦΡΜΚ, του εξαμηνιαίου περιοδικού για τη διερεύνηση του ποιητικού φαινομένου, όπως τιτλοφορείται. Η φυσιογνωμία του εντύπου προβάλλει μία ανανεωτική διάθεση ως απάντηση στο πώς μπορεί να είναι ένα λογοτεχνικό έντυπο σήμερα. Έντονη και διακριτή είναι η παρουσία των εικαστικών που δεν ενέχουν θέση διακόσμησης αλλά εντάσσονται οργανικά στην ύλη του ως μία ένθετη έντυπη δεκαεξαεπίδη έκθεση, παρουσιάζοντας 6 σύγχρονους Έλληνες εικαστικούς σε κάθε τεύχος. Ένα έντυπο που θέλει να είναι ερευνητικό δεν μπορεί παρά να ανοίγει διάλογο και αυτό κάνουν έμπρακτα οι συντάκτες του ΦΡΜΚ. Στο 6ο τεύχος διαβάζουμε το τρίτο μέρος της συζήτησής τους, με τίτλο «*Demi-urge - Ο ίλιγγος και το μέτρο*» με θέμα την πολυμορφία στη σύγχρονη ποίηση και την πολιτική διάσταση των καλλιτεχνικών μορφών.

Σύγχρονοι ποιητές από διάφορες γλώσσες μεταφράζονται με εκτεταμένες παρουσιάσεις για τη ζωή και το έργο τους, όπως ο «καταραμένος» Ισπανός Leopoldo Maria Panero, ο Iain Sinclair, εμβληματική φιγούρα της βρετανικής αβανγκάρντ λογοτεχνικής σκηνής, αλλά και η επίγονός του νεότερη ποιήτρια Zoe Scoulding, επίμονοι χαρτογράφοι και οι δύο της ζωής και των μεταμορφώσεων του αστικού ιστού. Το 6ο τεύχος ακόμα μας συστήνει τον Rustum

Kozain, σύγχρονο διακεκριμένο Νοτιοαφρικανό ποιητή: ποίηση του εδάφους, του χώματος και της ρίζας αλλά και των πολιτικών γεγονότων, που γειώνοντας, μας ανυψώνει. Έλληνες ποιητές των νεότερων γενεών, π.χ. οι Γιάννης Στίγκας και Λένια Ζαφειροπούλου παρουσιάζουν αδημοσίευτη δουλειά τους, όπως το «*Brand him with R for Refugee*» της τελευταίας:

brand: το εκ πεπυρωμένο σιδήρου ανεξίτηλον στίγμα δι ου στιγματίζονται πάσης φύσεως κακούργοι και εγκληματίαι. Οι αλίται επί του σπύθους with V for Vagabond Οι φονείς επί του αντίχειρος with M for Murder Οι επίορκοι επί του μετώπου with P for Perjury Οι φυγάδες επί των δακτύλων with R for Refugee Εν πλήρει χρήσει εν Βρετανία έως του 1829. brand: (κατ' επέκτασιν σήμερα) ο γνωστός τοις πάσι χαρακτήρ, το στίγμα δι ου εν προΐον ασφαλώς αναγνωρίζεται, ου πλέον προς αποτροπήν αλλά προς δελεασμόν του αγοραστού...

Ο δοκιμαστικός λόγος, εγχώριος αλλά και μεταφρασμένος, και η κριτική συμπληρώνουν την ύλη του περιοδικού. Προκλητικό και φρέσκο το δοκίμιο του Ισλανδού ποιητή Eiríkur Örn Norðdahl, για το αν ζει ή έχει πεθάνει η μεταφορά, μοιάζει να συμμετέχει στη συζήτηση των συντακτών: «*Καλή τέχνη είναι η τέχνη που καθιστά τον εαυτό της ξεπερασμένο, που εξαντλεί την πηγή των δυνατοτήτων της ώστε να μην μπορεί κανείς να αντλήσει πλέον από εκεί ούτε σταγόνα... Γίνεται κάτι που φώτισε το παρελθόν και το μέλλον του κι έγινε αναπόσπαστο κομμάτι της κατανόησης του κόσμου μας*».

Το ΦΡΜΚ διευθύνει η ποιήτρια Κατερίνα Ηλιοπούλου και την ομάδα των μόνιμων συντακτών και συνδημιουργών του περιοδικού απαρτίζουν οι ποιητές Βασίλης Αμανατίδης, Ορφέας Απέργης, Φοίβη Γιαννίση, Παναγιώτης Ιωαννίδης, Γιάννα Μπούκοβα, Θεωδωρή Χιώτης και οι μεταφράστριες Ελένη Ηλιοπούλου και Ελένη Γκίνη, ενώ την καλλιτεχνική διεύθυνση έχει ο εικαστικός Γιάννης Ισιδώρου. Το ΦΡΜΚ κυκλοφορεί σε όλη την Ελλάδα. Επιλεγμένο υλικό on line: www.frmk.gr

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Αθήνα και... Athens and...

Έκθεση ζωγραφικής του **Νίκου Παπαγεωργίου-Σιδέρη** για την ιστορία και τη μαγεία της Αθήνας

Ένα στυκο ίσο πρώτη ανάγνωση γεγονός το δεκέμβριο του 2008, όταν έλασε το ποδι του κλαδεύοντας το χωράφι του στις Κυκλάδες, έδωσε για πρώτη φορά τόσο ελεύθερο χρόνο στον Νίκο Παπαγεωργίου-Σιδέρη. Από τότε δεν σταμάτησε ποτέ να ζωγραφίζει, με λάδι καθώς θεωρεί ότι τα χρώματα αποδίδονται μοναδικά με αυτόν τον τρόπο και στην τελευταία του έκθεση πρωταγωνίστρια είναι η Αθήνα, η πόλη που γεννήθηκε και αγαπά. «Αθήνα και... Athens and...», εγκαινιά 1/4, 20.30, Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης, Τριπόδων 23, Πλάκα. Με τη συμμετοχή του Συλλόγου Γονέων Σχολής Μυραΐτη. Έως 15/4.

ΙΑΝΟΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ

ΑΝΟΙΞΗ 2016

ΑΘΗΝΑ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
 ΡΕΑ ΓΑΛΑΝΑΚΗ
 ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
 ΜΑΡΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΣΒΟΡΟΝΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΘΑΝΑΣ - ΠΕΛΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΤΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ
 ΣΒΕΤΛΑΝ

ΑΠΕΙΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΕΩΣ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
 ΕΝΑΡΧΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016
 Στοιχεία επικοινωνίας:
 Τ 210 32 17 929 - F 210 32 17 686 - E ergastria@ianos.gr

Τα ημερήσια κέρη πληρωθούν
www.ianos.gr

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
 ΣΟΦΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ
 ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ

ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
 ΠΡΟΣΔΡΟΜΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ

ΑΠΕΙΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΕΩΣ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
 ΕΝΑΡΧΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016
 Στοιχεία επικοινωνίας:
 Τ 210 288 090 - F 210 284 822 - E ergastria@ianos.gr

ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ (E-LEARNING)
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
 ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΝΟΖΗΣ
 ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
 ΜΑΡΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΣΒΟΡΟΝΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΘΑΝΑΣ - ΠΕΛΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΤΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΘΑΝΑΣ - ΠΕΛΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΤΟΥ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ
 ΤΗ **NOIR**
 ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ
 ΕΑΥΤΟΥ ΣΟΥ
 ΣΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ!

Παγωμένη νύχτα
 του **Arnaldur Indridason**

Ένα παιδί δολοφονημένο στο παγωμένο χώμα; Η σκοτεινή πλευρά της Ισλανδίας από την καυτή πένα του Indridason

Κόκκινη Λύκαινα
 της **Liza Marklund**

Τρομοκρατία, αίμα και καλά κρυμμένα μυστικά. Η τέταρτη περιπέτεια της Marklund θα σας συναρπάσει.

Ο κύκλος της οργής
 της **Asa Larsson**

Πώς συνδέεται ένα εξαφανισμένο αεροπλάνο των Ναζι με το πτώμα μιας γυναίκας που ανασύρεται από τον σπασμένο πάγο στον ποταμό Τόρνε;

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
 ΑΠΟ ΤΟ **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

www.metaxmio.gr

PORTIOLI

Ο ΚΑΦΕΣ «ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ ΤΟΥ ΤΕΛΕΙΟΥ ΕΣΠΡΕΣΟ»

Στις εγκαταστάσεις του Gruppo Portioli στο Μιλάνο τα κορυφαία στελέχη της Espresso A.E.

Οικογένεια Portioli

Moreno portioli, Νίκος Παννάς, Sara Portioli

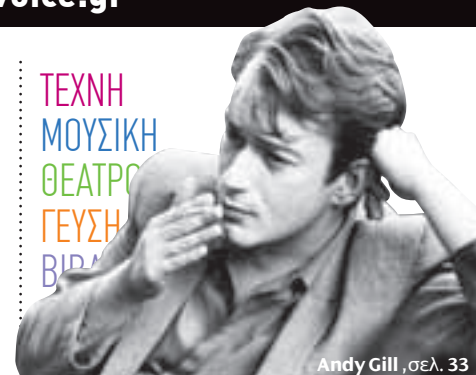
Λυκόπιτος, κρεμώδης και αρωματικός, ο εσπρέσο Portioli θεωρείται ως ο καφές «των εραστών του τέλειου εσπρέσο». Πρόκειται για το αποτέλεσμα της μίξης των εκλεκτότερων ποικιλιών Arabica και Canephora, για την ανάδειξη της παρασκευής του καφέ σε ένα πραγματικό έργο τέχνης. Καθόλου τυχαίο που στην Ιταλία αλλά και στην Ελλάδα κατέχει κυρίαρχη θέση.

Στην Ελλάδα ο Portioli έρχεται από την Espresso A.E., της οποίας ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Espresso A.E. Νίκος Παππάς μαζί με τον γενικό διευθυντή της εταιρείας και τους συνεργάτες τους επισκέφθηκαν πρόσφατα τις εγκαταστάσεις του Gruppo Portioli στο Μιλάνο. Εκεί, ενημερώθηκαν για την πορεία του νέου project που αφορά στην καινοτόμο μηχανή κάψουλας Miss P και των νέων προϊόντων κάψουλας καφέ Espresso Portioli. Παράλληλα, ξεναγήθηκαν στο χώρο δημιουργίας του νέου υπερσύγχρονου εργοστασίου του Gruppo Portioli, οι εγκαταστάσεις του οποίου θα καλύπτουν 35.000 τετραγωνικά μέτρα και θα ενσωματώσουν τόσο την παραγωγή μηχανών Gime, ενώ θα πενταπλασιάσουν τη δυναμικότητα παραγωγής καφέ Espresso Portioli.

Στο γεύμα που ακολούθησε, το οποίο φυσικά ολοκληρώθηκε με έναν Portioli, συζητήθηκαν οι τρέχουσες εξελίξεις στο χώρο του καφέ τόσο στη διεθνή όσο και στην ελληνική αγορά, το στρατηγικό πλάνο της εταιρείας Espresso A.o.E για την επόμενη διετία, καθώς και το οργανωτικό πλάνο της εκδήλωσης που ετοιμάζεται το 2017 για τον εορτασμό των 19 ετών από την ίδρυση της εταιρείας Espresso A.E. στην Ελλάδα.

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ

Andy Gill, σελ. 33

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Ο «Φεγγαρίσιος Πιερότος» του Άρλοντ Σένμπεργκ ανεβαίνει στη Στέγη.
Ο σκηνοθέτης του Αλέξανδρος Ευκλείδης μας ανεβάζει στο φεγγάρι.

Μαζί με το dissonArt ensemble ένα απίστευτης ποιότητας σύνολο ερμηνείας σύγχρονης μουσικής από τη Θεσσαλονίκη, με το οποίο έχω συνεργαστεί πολλές φορές και στο παρελθόν κάνουμε μια σκηνική εκδοχή του Pierrot Lunaire, του Φεγγαρίσιου Πιερότου του Άρλοντ Σένμπεργκ. Είναι το πρώτο ατονικό αριστούργημα, γι αυτό και θεωρείται ως ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της σύγχρονης μουσικής του 20ού αιώνα.

Η ατονική μουσική έρχεται να αμφισβητήσει την για πολλούς αιώνες επικράτηση του μουσικού τονικού συστήματος αυτού που βασίζεται ουσιαστικά στη λογική της εύχνης αρμονίας. Ο Σένμπεργκ είναι ο πρώτος που αμφισβήτησε και εξέλιξε τους κανόνες της μουσικής, αλλάζοντας την ιεράρχηση στις νότες. Το παραγόμενο άκουσμα είναι αλήθεια πως για τους μη μυημένους ακροατές είναι μάλλον ενοχλητικό. Ας δανειστούμε ένα παράδειγμα από τη ζωγραφική. Σήμερα δύσκολα να ομολογήσει κάποιος πως δεν του αρέσει ο Πικάσο, ο οποίος κι αυτός είχε ανατρέψει τους κανόνες της καθεστηκυίας ζωγραφικής. Μόνο που η μουσική, επειδή έρχεται σε εμάς μέσω μιας ψυχοακουστικής διαδικασίας, όταν συμβαίνει η ανατροπή του φυσιολογικού μάς είναι πιο δύσκολο να τη δεχτούμε. Γι αυτό και η ατονική μουσική, εκατό χρόνια μετά την πρώτη εμφάνισή της, δεν μετράει πολλούς οπαδούς. Ο Πιερότος όμως κατόρθωσε να γίνει ένα κλασικό πλέον έργο ώστε ο καθένας που θα το ακούσει θα μπορεί να καταλάβει την αξία του.

Ναι, μπορεί η Ελλάδα να είναι η χώρα του μη κανονικού και γι αυτό ίσως θα μπορούσε να κατανοήσει περισσότερο τη σύγχρονη μουσική, όμως σε ό,τι αφορά τα καλλιτεχνικά μάλλον είναι μια χώρα της ομογενοποίησης. Λειτουργούμε πολύ με κανόνες, ακόμη και σε μικροκλίμακες, που έχουν να κάνουν με το κοινωνικά αρεστό. Από την άλλη δύο από τους σημαντικότερους συνθέτες της σύγχρονης μουσικής είναι Έλληνες, ο Ιάννης Ξενάκης και ο Πάννης Χρήστου...

Το έργο χαρακτηρίζεται από μια θεμελιώδη αντίφαση. Ως περιεχόμενο ανήκει στο ρεύμα του συμβολισμού, ενώ από την πλευρά της μορφής

στον πρωτοποριακό μοντερνισμό. Είναι έργο φτιαγμένο για μια τραγουδίστρια που ερμηνεύει κάτι μεταξύ απαγγελίας και τραγουδιού ένα τρομερά απαιτητικό μουσικό κείμενο.

Μέσω της σκηνικής εκδοχής θελήσαμε να κάνουμε πιο προσβάσιμο το έργο για το μη μυημένο κοινό. Την εκδοχή μας την αποκαλώ σκηνική φαντασίωση. Οι ίδιοι οι μουσικοί και η τραγουδίστρια είναι οι περφόρμερς της παράστασης. Όλη η ιδέα βασίζεται στη σχέση του ανθρώπου με το φεγγάρι. Θελήσαμε να ερευνήσουμε ποια είναι η σχέση μας μαζί του μετά την κατάκτησή του, λαμβάνοντας όμως υπόψη πως όταν γράφτηκε το έργο (1911) πόσο μάλλον όταν γράφτηκαν τα ποιήματα του Albert Giraud, στα οποία στηρίχτηκε το λιμπρέτο (τέλη του 19ου αιώνα) το φεγγάρι ήταν ακόμα απάτητο και θεωρούνταν το μεγάλο μεταφυσικό σύμβολο.

Έτσι στη σκηνική εκδοχή μας φέραμε όλους αυτούς τους ανθρώπους που πιστεύουν σε διάφορες συνωμοσίες: Το φεγγάρι δεν πατήθηκε ποτέ. Στο φεγγάρι βρίσκονται βάσεις των εξωγήινων... Εγκλωβίσαμε μ έναν τρόπο το έργο του Σένμπεργκ μέσα σε μια κοινότητα περίεργων ανθρώπων που επιτελούν κάποιες απροσδιόριστες και περίεργες τελετουργίες. Δημιουργήσαμε δηλαδή μια άλλου τύπου παραδοξότητα, διαφορετική από την παραδοξότητα που γεννούσε το φεγγάρι την εποχή γέννησης του έργου. Είναι μια ρετροφουτουριστική παράσταση, καθότι οι άνθρωποι που βρίσκονται στη σκηνή δημιουργούν μηχανήματα προκειμένου να επικοινωνήσουν με το επέκεινα, χρησιμοποιώντας όμως πράγματα καθημερινής χρήσης (μια ντουλάπα που γίνεται μηχανή του χρόνου, μια καρέκλα η οποία τους φέρνει σε επικοινωνία με ραδιοκύματα). Πάντως, ανεξάρτητα του αν πετύχουμε ή δεν πετύχουμε τη σκηνική απόδοση, υπάρχει ένας τεράστιος λόγος για να έρθει κάποιος να δει την παράσταση. Είναι η σοπράνο Frauke Aulbert, με απίστευτες φωνητικές δυνατότητες, βασίλισσα της αβανγκάρντ όπως έχει χαρακτηριστεί από το διεθνή Τύπο».

- Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

INFO
2-3/4 21:00,
Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών,
Συγγρού 107,
2109005800

tasteVOICE

Επιμέλεια: ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Modern Restaurant

Φαγητό (ή ποτό) στο ωραιότερο σημείο της πόλης

Κάθε φορά που περπατάω τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, σκέφτομαι πώς θα ήταν αν έμενα εδώ. Να ξυπνάω κάθε πρωί και να χαιρετάω τον Ιερό Βράχο. Τις πολύ πρωινές ώρες, αυτές που ο κόσμος κοιμάται, να φαντάζομαι πως ζω στον χρυσό αιώνα του Περικλή. Ή έστω ότι ταξίδεψα λίγο στο χρόνο σαν παρατηρητής. Έχει άλλο αέρα αυτή η γειτονιά, άλλα πρόσωπα, άλλη χάρη. Για αυτό και ζηλεύω τους τουρίστες που έστω και για λίγες μέρες ζουν εδώ. Στο ξενοδοχείο *Athens Was* με την υπέροχη αισθητική (τη διαμόρφωση ανέλαβε το γνωστό Stage Design Office), που τραβάει την προσοχή σαν μαγνήτης. Παίρνω το ασανσέρ μέχρι τον τελευταίο όροφο, ανεβαίνω τα λίγα σκαλιά και αγγίζω ουρανό. Το εστιατόριο του *Athens Was* ξέρει να κλέβει το βλέμμα από την αρχή. Μία γυάλινη οροφή επιτρέπει την άμεση επαφή με τον αττικό ουρανό, ενώ μόλις μία τζαμαρία σε χωρίζει από το μπαλκόνι που έχει την πιο όμορφη θέα της πόλης. Η Ακρόπολη μπροστά μου είναι πραγματικά συγκλονιστική. Με αυτό το φόντο, ένα ανοιξιάτικο μεσημέρι, δοκιμάζω κουζίνα λιτή και διακριτική, με εμφανείς νότες υψηλής γαστρονομίας και την τέχνη του νεαρού σεφ, Μιχάλη Μπίρτσιου. Η σαλάτα καπνιστού σολομού με καρδιές μικρού μαρουλιού και λευκό ταραμά είναι δροσερή και όσο πρέπει «τσαχνίνα»

με το σολομό να έχει ένα έντονο ροδί χρώμα, μάλλον επειδή έκανε πολλή παρέα με παντζάρια (ή γιατί έριχνε κρυφές ματιές στην Ακρόπολη). Νόστιμο, αφράτο και περιεργό το μαύρο ψωμάκι ζυμωμένο με άνθρακα (!) και μελάني σουσιάς, που του κρατούσαν καλή παρέα μικρά «ντιπάκια» τυροκαυτελής, ταρामουσαλάτας και ένα πέστο ελιάς. Όσο για τα κυρίως, μυρωδάτο και σωστά κυλωμένο το ριζότο οστρακοειδών με πράσινα σπαράγγια, αχιβάδες και χτένια, ελαφρύ και ανοιξιάτικο το σπαγγέτι με αχιβάδες, εσπεριδοειδή και πούδρα αυγοτάραχου. Υπάρχουν και άλλες τέτοιες κομψές προτάσεις για τις βόλτες του Σαββατοκύριακου που αρχίζουν και τελειώνουν εδώ, όπως και ντελικάτα σάντουιτς ό,τι πρέπει για μίνι γευστικά διαλείμματα. Τέλος, το μιλφέιγ κανταΐφι με κρέμα καρυδιού, *chutney* σταφυλιού και παγωτό καρύδα ήταν εξαιρετικό και με έκανε να μη θέλω να βάλω στο στόμα μου ούτε νερό, μη τυχόν και χάσω τη γεύση του. Πήγα πάσο για χάρη ενός cocktail. Το *Crème Brulee Martini* (frangelico, vodka caramel, βανίλια, γάλα) άξιζε και με το παραπάνω. Το φέρνεις στο ύψος των χειλιών και σε πλημμυρίζει γλυκό άρωμα μοσχοκάρυδου και κανέλας, ενώ μια στιγμή αργότερα σκάει στο στόμα πλούσιο και δυνατό. Σε όσους αρέσουν τα γλυκά cocktail, συστήνεται ανεπιφύλακτα. Αλλά και σε όσους δεν αρέσουν, όλο και κάτι πιο κοντινό στα γούστα τους θα βρουν στη λίστα με τα 23 cocktails (τα 9 signature). Και, ναι, όλα έχουν θέα την Ακρόπολη...

Διονυσίου Αρεοπαγίτου 5, στο rooftop το ξενοδοχείου *ATHENS WAS*, 2109200240

Υπερείδου 1 & Νίκης - Πλάκα, 210 3249100, fb: Sideways wine bar

Κάθε Παρασκευή στα δεξιά η Μάγκυ Χαραλαμπίδου

BARRIO

Το νέο all day στέκι στο Γκάζι σε τρία επίπεδα που κλέβει την παράσταση, υπενθυμίζοντάς μας ότι η άριστη ποιότητα και οι προσιτές τιμές μπορούν να πηγαίνουν μαζί. Μαγική η θέα σε Ακρόπολη και Λυκαβηττό από το roof garden, καταπληκτικοί καφέδες από τις 9 το πρωί αλλά και πεντανόστιμα brunches που μπορείτε να απολαύσετε όλες τις ώρες, εξαιρετικά πιάτα μεσογειακής κουζίνας στα οποία έχουν προστεθεί σορακοστιανές γεύσεις, φανταστική η λίστα των κοκτέιλ, την οποία επιμελείται ο καλύτερος Έλληνας bartender το 2012 στο διαγωνισμό World Class, Βασίλης Κυρίτσος. Το Barrio αγαπάει τις soul και funk μουσικές, του αρέσει και το έντεχνο ελληνικό ροκ. Σάββατο που το ξενυχτάει βάζει και mainstream πιναλιές, κάθε Παρασκευή Maggie's Friday Nights με τη Μάγκυ Χαραλαμπίδου στα δεξιά. Τριτολέριου 10 & Ευρολιδιών 24, Γκάζι, 210 3477379, fb: Barrio All Day

Can-Can
ΚΗΦΙΣΟΥ & Π.ΡΑΛΛΗ 62
ΤΗΛ. 210 5444731

YAMAHA

MASTURBATION

ΤΖΙΜΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ
HOT SPOT
2-9-16-23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016

Realnews realfm97.8 Real.gr
in@life mix grill music by STREET

VARIOUSARTISTS Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ένα βήμα μπρος, δύο πίσω

Όπως συμβαίνει σχεδόν πάντα στην ιστορία της ποπ κουλτούρας, ένα σπουδαίο άλμπουμ ακολουθείται από κάποιο εμφανώς υποδεέστερο.

Αν ήταν εύκολο θα το κάνανε όλοι και θα γινόταν συνέχεια. Η ιστορία της ποπ κουλτούρας όμως και οι λίστες με τα καλύτερα όλων των εποχών μάς λένε πως από τη δισκογραφία των σπουδαιών συγκροτημάτων ένας ή δύο δίσκοι είναι αυτοί που αποκτούν διαχρονική αξία, που μπαίνουν στις λίστες με τα αξιοσημείωτα άλμπουμ όλων των εποχών, που χαρακτηρίζουν την πορεία και την ιστορία του μουσικού ή του γκρουπ. Πολλές φορές δε, αυτοί οι δίσκοι δεν είναι καν συνεχόμενοι. Ένα καλό σερί δεν είναι τόσο εύκολο όσο στο μπιλιάρδο... Κι αν αυτός είναι ένας κανόνας που ισχύει για τους Beatles ή τους Beach Boys, για τους Kraftwerk ή τον Prince, για τους Velvets ή τους Led Zeppelin, δεν μπορεί παρά να ισχύει για τον Kendrick Lamar και για τον Kanye West. Τα προηγούμενα άλμπουμ και των δύο θα τους ακολουθούν για πάντα, θα χαρακτηρίζουν την προσωπική τους δισκογραφία, θα συγκαταλέγονται στα πιο σπουδαία άλμπουμ της δεκαετίας και του hip-hop, θα ορίζουν την προσωπική τους μουσική ιστορία. Η συνέχεια όμως δεν είναι ανάλογη...

Το «Yeezus» του Kanye West το 2013 και το «To Pimp A Butterfly» του Kendrick Lamar πέρυσι ήταν δύο πραγματικά σπουδαία άλμπουμ που δικαίως έχουν πια μια περίοπτη θέση στην ιστορία της μουσικής, βάζοντας τους δημιουργούς τους σε αυτή την «κλειστή λέξη» των ιδιαίτερων και ιδιοφυών μουσικών που σπρώχνουν τα πράγματα μπροστά. Όμως το να κάνει ένα πολύ καλό άλμπουμ κι ένα ακόμη στη σειρά, είναι ένα σπάνιο αστρικό φαινόμενο απ' αυτά που συμβαίνουν μια φορά στο τόσο.

Ο Kendrick Lamar διάλεξε (σοφά ποιών) να μην αναμετρηθεί με τον προηγούμενο δίσκο του, αλλά να μας δώσει κάτι που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και σαν b-side. Το «Untitled unmastered» είναι ένας δίσκος με ηχογραφήσεις σε μορφή (σχεδόν) demos της τριετίας 2013-2016, την περίοδο δηλαδή που ηχογραφούσε το «To Pimp A Butterfly». Περιλαμβάνει ένα ποικιλόμορφο μουσικό υλικό όπου παίζει με τις φωνές, τους jazz ήχους, το funk, τις μουσικές ατμόσφαιρες, και φανερώνει μεν το ταλέντο και τις δυνατότητές του αλλά αποτελεί περισσότερο συλλεκτικό υλικό για τους φανατικούς του φίλους παρά έναν κανονικό δίσκο. Βέβαια η δυναμική που απέκτησε το όνομά του από πέρυσι, έκανε κι αυτό το EP (παρά κανονικό άλμπουμ) να γνωρίσει μεγαλύτερη αποδοχή απ' αυτή που πραγματικά του αξίζει.

Ο Kanye West μετά τους πειραματισμούς και την πρωτοπορία προτίμησε τη λύση ενός πιο συμβατικού δίσκου με minimal ύφος και εμμονικά επαναλαμβανόμενες μελωδίες, κυρίως όσον αφορά στα instrumental κομμάτια που δεν είναι και λίγα. Το «The Life of Pablo» περισσότερο συζητιέται για τον τίτλο του που άλλαξε συνεχώς μέχρι να οριστικοποιηθεί, αλλά και για το αν αναφέρεται στον Πικάσο ή στον Εσκομπάρ, παρά για το περιεχόμενό του. Ο Kanye West έχει ήδη δύο δίσκους σε πολλές λίστες με τα καλύτερα άλμπουμ όλων των εποχών, αλλά το καινούργιο του άλμπουμ δεν θα είναι μία ακόμη προσθήκη.

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

GANG OF FOUR

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Andy Gill

Ο Andy Gill, καθαρίστας και ιδρυτικό μέλος του πιο επιδραστικού post-punk συγκροτήματος των 80ς, μιλά για την ιστορία τους.

Στα τέλη του '70, φοιτητές του Πανεπιστημίου του Leeds δημιουργούν τους Gang Of Four, The Mekons και Delta 5. Ο Andy Gill και ο Jon King, ιδρυτικά μέλη των πρώτων, απελευθερωμένοι από τους κανόνες που δημιούργησε η punk ανατροπή των Sex Pistols και επηρεασμένοι από τη σκηνή της Νέας Υόρκης, ξεκινούν από το μηδέν και γράφουν σημαντικό κομμάτι της post punk ιστορίας με το πολιτικοποιημένο ντεμπούτο album «Entertainment» το 1979. Με επιρροές από την dub reggae, την disco και τη σκηνή του CBGB. Το ξεχωριστό στίγμα τους αποτελεί με τη σειρά του έμπνευση για πολλούς καλλιτέχνες μερικές δεκαετίες αργότερα. Από τον Kurt Cobain, που τους συμπεριλαμβάνει στη λίστα με τα αγαπημένα του άλμπουμ, τους Red Hot Chili Peppers, που ζήτησαν από τον Andy να κάνει την παραγωγή στο πρώτο τους άλμπουμ, μέχρι τους Franz Ferdinand, Bloc Party, LCD Soundsystem, The Rapture, αναβιωτές του dance-punk ύφους τους. Λίγο πριν την εμφάνιση των Gang Of Four, ο Andy Gill έρχεται στην Αθήνα χωρίς τον Jon, με νέα μέλη τους Thomas McNiece στο μπάσο, John «Gaoler» Sterry στα φωνητικά και Joghanny Finnigan στην drums. Το 2005, επανεμφανίστηκαν με ένα album γεμάτο νέες εκτελέσεις παλαστών τραγουδιών τους. Ακολούθησε το «Content» το 2011, ενώ στο περσινό «What Happens Next» συνεργάστηκαν με τους Alison Mosshart (The Kills), Robbie Furze (The Big Pink), Gail Ann Dorsey (μπασιίστρια του David Bowie) και Herbert Gronemeyer.

Πώς βλέπετε σήμερα την κρίση σε σχέση με εκείνη στα τέλη του '70, όταν ξεκινήσατε την πορεία σας; Τα προβλήματα είναι διαφορετικά και ταυτόχρονα παρόμοια. Στα τέλη του '70 στη Βρετανία υπήρχε πολιτική αντιπαράθεση και δυσανεξία απέναντι στη σκληρή θάλασσική πολιτική. Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι λιγότερο πολιτικό και πολλοί σήμερα μιλούν για μια νέα παγκόσμια κατάσταση μεταδημοκρατίας. Πράγματα που δεν περίμενε κανείς ποτέ να γίνουν μπορεί να συμβούν. Όπως ότι ο Ντόναλντ Τραμπ μπορεί να γίνει πρόεδρος των ΗΠΑ. Πολλοί βλέπουν με έκπληξη τον Κόρμπιν να ηγείται των Εργατικών. Η κρίση στη Συρία έχει φέρει την Ελλάδα σε απίστευτα δύσκολη θέση, όταν η Μέρκελ αποφάσισε να ανοίξει τις πόρτες στους πρόσφυγες και στη συνέχεια όλες οι άλλες χώρες έκλεισαν τα σύνορα. Είναι απίστευτα δύσκολο και άδικο για την Ελλάδα το αποτέλεσμα των σπασμωδικών αυτών κινήσεων.

Πώς πραγματοποιήθηκε η μετάβαση από το punk στην post punk σκηνή; Η σκηνή του πανκ ανέτρεψε την καθιερωμένη οπτική των πραγμάτων με τους Sex Pistols και τους Clash. Από την άλλη, εκείνη την εποχή στην Αμερική οι Ramones ήταν κάτι διαφορετικό που επεδράσε καθοριστικά στην post punk συνέχεια. Ήταν όμως το punk που άνοιξε μια πόρτα όπου μπορούσες να κάνεις ό,τι θέλεις συντελώντας στη δημιουργία μιας νέας κατάστασης, όπου ξεκινήσαμε με καινοτόμα διάθεση σε ένα πνεύμα διαφορετικής αντίληψης. Και το κοινό ήταν έτοιμο να το αποδεχτεί.

Πώς ξεκινήσατε και πώς γράφτηκαν τα πρώτα τραγούδια; Με τον Jon King πειραματιζόμασταν, χωρίς να παίρνουμε τους εσαυτούς μας στα σοβαρά. Βλέπαμε συναυλίες των Dr Feelgood και αργότερα των Pistols και των Damned. Γράφαμε με μια αίσθηση ελευθερίας από τους κανόνες. Το καλοκαίρι του 1976 πήγαμε με τον Jon στη Νέα Υόρκη και μείναμε με τη Mary Harron, που αργότερα έγινε σκηνοθέτρια και γύρισε τα

«Shot Andy Warhol» και «American Psycho». Τότε ήταν δημοσιογράφος και έγραφε για ένα πανκ περιοδικό. Τα βράδια πηγαίναμε στο CBGB στο Μανχάταν. Καθόσουν στο μπαρ και έβλεπες δίπλα σου τον Joey Ramone και παραδίπλα τον John Cale. Η τα μέλη των Television και Patti Smith Group. Υπήρχε ένας κώδικας επικοινωνίας. Μας φαινόταν κανονικοί τύποι – είναι σαν και εμάς, είπαμε και αποφασίσαμε ότι μπορούμε να το κάνουμε και εμείς. Όταν γυρίσαμε στο Leeds το πήραμε πολύ πιο σοβαρά. Τους επόμενους 18 μήνες ετοιμάσαμε τα 12 κομμάτια του «Entertainment» απορρίπτοντας ό,τι είχαμε γράψει μέχρι τότε. Ξέρεις, δεν υπήρχε κάποιος να σου πει τι και πώς θα κάναμε. Έπρεπε να το βρεις μόνος σου. Μετά δοκιμάσαμε τα νέα κομμάτια στις συναυλίες και παρατηρούσαμε τις αντιδράσεις του κοινού. Δεν συνειδητοποιούσαμε τότε την επιρροή που θα είχε αργότερα. Δεν με ενδιέφερε ποτέ να παίζω με τους στενούς όρους ενός μουσικού είδους. Πρώτος στόχος ήταν να δημιουργήσω κάτι από το μηδέν. Αλλάζοντας τους κανόνες. Ας κάνουμε τη σύνθεση και την εννοχρήστρωση, λέγαμε, με ένα νέο τρόπο, αλλάζοντας τις στάνταρ ακολουθίες έξω από τις συμβάσεις. Δανειζόμασταν ιδέες από παντού, όπως από τη reggae dub, ειδικά στον τρόπο που κόβονται τα όργανα. Αυτή η νέα γλώσσα ήταν αυτό που γοήτευσε τα νέα γκρουπ.

Τι θα παίξετε στην Αθήνα; Πολλά κομμάτια από τα πρώτα μας άλμπουμ, όπως «To Hell With Poverty», «Damaged Good», «At Home He's A Tourist», 3-4 νέα τραγούδια από το «What Happens Next» και κάποια από την περίοδο των 90ς. Πάντα παίζουμε το «I Parade Myself» από το «Shrinkwrapped».

Fuzz, Πειραιώς 209 & Π. Ιωακείμ 1, Ταύρος, 210 3450817. Έναρξη 20.00. Είσοδος €19, 22, 25 (ταμείο). Προώληση: 11876, Public, Seven Spots, I-ανός, Reload, Media Markt, Ticket House και viva.gr Στις 3/4.

www.athensvoice.gr
Όλη η συνέντευξη στο site

→ gdim400@gmail.com

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Ο ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Τέσσερις «συλλεκτικές» εμφανίσεις στο Κύτταρο από τον Αλκίνοο Ιωαννίδη και τη μουσική του παρέα, με αποσκευή μια «Μικρή βαλίτσα», γεμάτη από παλιά και νέα τραγούδια αλλά και διασκευές. Μέσα από την ιδιαιτερότητα ενός σχήματος αποτελούμενου αποκλειστικά από έγχορδα αλλά και από την εφευρετικότητα της ομάδας, τα τραγούδια αντιμετωπίζονται συνεχώς με νέους τρόπους, σαν πρόσωπα κοιταγμένα από διαφορετικές γωνίες. 1, 2, 8 & 9/4. Έναρξη: 22.00. Είσοδος: €12 (με μπέρα-κρασί). Προώληση: Viva.gr, Public, Reload Stores, Ianos, Seven Spot. Επικοινωνία-κρατήσεις: 2108224134. Κύτταρο, Ηπείρου 48 & Αχαρνών

VINYL ATTACK

Τέσσερα πάρτι με ελληνικές και ξένες επιτυχίες που θα σας φέρουν στο μυαλό τις δεκαετίες των 60s, 70s, 80s και 90s με quest stars. 1/4: Γιάννης Γιοκαρίνης. 8/4: The Charms και Τέρας Χρυσός. 15/4: Ηρώ. 22/4: Robert Williams, Λάκης Τζορντανέλλι, Γιώργος Πολυχρονιάδης, Κατερίνα Αδαμαντίδου. Dj και σπινθεσία σε όλα τα πάρτι ο Άγγελος Πυριόκος, ειδική εμφάνιση από τον Νίκο Βεντουράτο και το συγκρότημα Gazzoza. Έναρξη: 22.00. Προώληση €10 (Viva.gr, Seven Spots, Ianos, Mediamarkt, Reload Stores), πόρτα €13.

AUTO

Του ΘΩΜΑ Κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

FIAT PANDA CNG

Τι είναι

>> Η έκδοση του γνωστού μας Panda με διπλό καύσιμο: βενζίνη και φυσικό αέριο
>> Το φυσικό αέριο (μεθάνιο) είναι ένα από τα πιο φιλικά για το περιβάλλον καύσιμα

Ξεχωρίζει για

>> Το ότι αποτελεί μία έξυπνη λύση μετακίνησης σε αστική και περιαστική χρήση
>> Τη μικρή κατανάλωση

Safety First

>> Σύστημα ABS με EBD και Brake Assist, ESP, σύστημα πέδησης Low Speed Collision Mitigation, αερόσακοι οδηγού/συνοδηγού και τύπου κουρτίνας, ζάντες αλουμινίου 15 ιντσών, ηλεκτρικά παράθυρα εμπρός, ηλεκτρικοί καθρέφτες με αντιθαμβωτική λειτουργία, κλιματισμός, μπάρες οροφής, προβολείς ομίχλης

Silicon Valley

>> Radio CD/MP3 με 4 ηχεία, σύστημα Start & Stop, σύστημα πλοήγησης Blue&Me TomTom 2 Live κ.ά.

Κινείται

>> Το Panda CNG κινεί ο συνδυασμός του γνωστού μας δικύλινδρου βενζινοκινητήρα Twinair 0,9 λίτρων με το μηχανισμό φυσικού αερίου, με κιβώτιο 5 ταχυτήτων
>> Η μέγιστη αυτονομία που έχει το όχημα με τη χρήση μόνο CNG (φυσικού αερίου) φθάνει περίπου τα 350 χλμ., ενώ σε συνδυασμό με τη χρήση βενζίνης η αυτονομία ανέρχεται στα 1.100 χλμ.
>> Κάτι που μεταφράζεται στο ότι το Panda CNG καταναλώνει περίπου 3,1 κιλά φυσικού αερίου ανά 100 χλμ. ή 4,6 λίτρα βενζίνης

Στρίβει

>> Παρά το αυξημένο βάρος, η συμπεριφορά του δεν διαφέρει από εκείνη του συμβατικού μοντέλου. Να σημειώσουμε εδώ ότι για πρακτικούς λόγους η Fiat τοποθέτησε το σύστημα φυσικού αερίου στο πλαίσιο της τετρακίνητης έκδοσης, με το δάπεδό του ειδικά διαμορφωμένο για να φιλοξενήσει τις δεξαμενές του φυσικού αερίου και του ρεζερβουάρ βενζίνης. Παρ' όλη αυτή την αναγκαστική, αλλά πρακτική επιλογή, οι ρυθμίσεις των αναρτήσεων είναι τέτοιες που όχι μόνο δούλεψαν πολύ καλά στον τομέα των αποσβέσεων των όποιων ανωμαλιών των δρόμων, αλλά προσφέρουν μία πολύ καλή ποιότητα κύλισης.

Χωράει

>> Η χωρητικότητα του χώρου αποσκευών είναι 200 λίτρα, που γίνονται 260 με το συρόμενο πίσω κάθισμα στην εμπρός θέση του και 870 λίτρα όταν οι πλατές των πίσω καθισμάτων αναδιπλωθούν
>> Σημαντικός χώρος εξοικονομήθηκε και από τα καθίσματα που λείπουν, με καλύτερη στήριξη
>> Αρκετές οι θήκες για μικροαντικείμενα στην καμπίνα

Tips

>> Το Panda Natural Power της Fiat διατίθεται στις ίδιες εκδόσεις με αυτά των αντίστοιχων

εκδόσεων βενζίνης και ντίζελ
>> Υπάρχει ένας διακόπτης που εναλλάσσει τα καύσιμα (βενζίνη-φυσικό αέριο)
>> Ένα σημαντικό όφελος από το φυσικό αέριο είναι οι μειωμένοι ρύποι CO2
>> Η εκκίνηση του κινητήρα γίνεται με βενζίνη και περνάει αυτόματα στο φυσικό αέριο όταν δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες (θερμοκρασία νερού κινητήρα, κατώτερο όριο στροφών κ.ά.)
>> Είναι απαραίτητο να υπάρχει πάντα βενζίνη μέσα στο ρεζερβουάρ, για να μην επηρεαστεί αρνητικά η λειτουργία της αντλίας καυσίμου όταν χρειαστεί να ενεργοποιηθεί

Κοστίζει

>> Το μοντέλο της δοκιμής μας 0.9 Twinair 80hp CNG από 14.250 ευρώ με απόσυρση

Κάτι άλλο;

>> Το μεθάνιο παράγει κατά 30% λιγότερους ρύπους CO2 από τη βενζίνη, κατά 22% χαμηλότερους ρύπους από το diesel και κατά 12% χαμηλότερα επίπεδα διοξειδίου του άνθρακα από το υγραέριο (LPG)
>> Η Fiat την τελευταία 15-ετία αποτελεί το μεγαλύτερο κατασκευαστή οχημάτων φυσικού αερίου στην Ευρώπη. ●

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

2ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ
για παιδιά...μα και μεγάλους

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/4
ΚΥΡΙΑΚΗ 17/4

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ CARAVEL
ΒΑΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 2, ΑΘΗΝΑ

Ελάτε να μάθουμε πως να περνάμε όμορφα & δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο μας μαζί με τα παιδιά μας

1. Εργαστήρι λαμπίδας
2. Εργαστήρι δεσφουράς
3. Εργαστήρι ψηφιδωτού
4. Εργαστήρι φθιάνει πλαστί
5. Εργαστήρι υγραφιστής

- Παρουσιάσεις & ενενές για σφάλλιντα νέων τοσακίων και κρήσι νέων ιδανών στη κερροτομία και στις κατασκευές

- Έξελισι παιδικό βιβλίου

- Έξελισι λακπίδας παιλιντας λαμπίδων και ιδανών κερροτομίας

εισιτήρια 8 € / προώληση 7 €
Τα εισιτήρια ισχύει για όλα τα εργαστήρια & τις παρουσιάσεις!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 210 68 28 809

ΧΡΗΣΤΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΤΕΛΗΚΤΕΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΠΡΟΤΩΝΑΓΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το πανηγύρι της Σχολής Μωραΐτη

Επετειακό χαρακτήρα θα έχει φέτος το πανηγύρι, καθώς η σχολή κλείνει τα 80 της χρόνια. Όπως πάντα, μουσική, χορός, θεατρικές παραστάσεις, παιχνίδια για τους μικρότερους και μαθητικοί αγώνες θα κλέψουν την παράσταση. Από την κρεπερί και το καφενείο-κάντινα εκτός από λικουδιές θα προμηθευτείτε και λαχνούς για τη λοταρία, στο πανηγύρι θα είναι και το συγκρότημα Μέλισσες για μια live εμφάνιση. Τα έσοδα που θα συγκεντρωθούν θα διατεθούν στα ιδρύματα «Παιδική Στέγη» και «Κέντρο Ειδικών Ατόμων η ΧΑΡΑ». Χορηγός επικοινωνίας η ATHENS VOICE. Στις 9&10/4, Αλ. Παπαναστασίου & Αγίου Δημητρίου, Π. Ψυχικό, www.panigiri.gr

Lexus

Η Lexus επικράτησε του ανταγωνισμού και πέτυχε την υψηλότερη θέση στην έρευνα αξιοπιστίας οχημάτων 2016 J.D. Power & Associates Vehicle Dependability Study (VDS) για πέμπτη συνεχή χρονιά. Η Toyota Motor Sales (TMS) έλαβε συνολικά έξι βραβεία κατηγορίας, ενώ τέσσερα από τα 10 κορυφαία μοντέλα ανήκουν στην TMS. Τα αποτελέσματα της έρευνας βασίζονται στον αριθμό των προβλημάτων που ανέφεραν οι ιδιοκτήτες οχημάτων (model year 2013) στην τρίτη χρονιά από την ημερομηνία ταξινόμησης. Η Toyota βρέθηκε στην 4η θέση της γενικής κατάταξης και έλαβε τρία βραβεία κατηγορίας. Το Toyota Prius αναδείχθηκε πρώτο στην κατηγορία Compact Multi-Purpose Vehicle, ενώ το δημοφιλές Toyota Sienna επικράτησε στην κατηγορία Minivan. Αντίστοιχα, το Toyota Tundra ηγήθηκε της κατηγορίας Large Light Duty Pickup.

Ford

Η επιθυμία για μία νίκη στο Le Mans είναι που οδήγησε τον Henry Ford II στη δημιουργία του Ford GT 40 τη δεκαετία του '60. Χρειάστηκε όραμα, επινοτικότητα και τόλμη για να βουτήξει στα «βαθιά νερά» του Le Mans. Η επιστροφή στους αγώνες είναι μία καθοριστική στιγμή για την εταιρεία. Τώρα ήρθε η ώρα για την επιστροφή του Ford GT. Τέσσερα Ford GT θα αγωνιστούν σε όλο τον κόσμο για τίτλους του πρωταθλήματος του 2016 με την αγωνιστική ομάδα Ford Chip Ganassi Racing. Δύο από αυτά θα τρέξουν στο IMSA WeatherTech SportsCar Championship (B. Αμερική) και δύο στο παγκόσμιο FIA World Endurance Championship. Και τα τέσσερα θα αντιμετωπίσουν την 24ωρη πρόκληση του Le Mans που θα διεξαχθεί στη Γαλλία 18-19/6.

«Χειμώνας, μαυρίλα, μοναξιά... Την παλεύουμε, όμως. Θα 'ρθει και το καλοκαίρι... Πολύ μουνί, ρε φίλε. Πολύ μουνί».
(Καλωσήθατε στην Αντίπαρο, στο «Suntan» του Αργύρη Παπαδημητρίου)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ Sea, sun, suntan

critic's CHOICE

Suntan ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αργύρης Παπαδημητρίου
ΠΑΙΖΟΥΝ: Μάκης Παπαδημητρίου, Έλλη Τρίγυρου, Χαρά Κότσαλη, Μιλού Φαν Γκρούσεν, Ντίμι Χαρτ, Μάρκος Κόλλεν, Γιάννης Τσορτέκης

Φτάνει το καλοκαίρι. Ο καινούριος, σαραντάρης, μοναχικός αγροτικός γιατρός της Αντιπάρου βλέπει τη ζωή του να έρχεται πάνω κάτω, όταν γνωρίζει μια παρέα νεαρών κι ερωτεύεται παράφορα την Άννα.

Η τρίτη μεγάλου μήκους του Αργύρη Παπαδημητρίου ξεκινά στη χειμερία νάρκη του επαρχιακού χειμώνα και της ύπαρξης του ήρωά της και παίρνει φωτιά κάτω από τον καυτό ήλιο του καλοκαιριού και τις φλόγες ενός έρωτα που καίει ακόμη πιο βαθιά. Ο Μάκης Παπαδημητρίου ενσαρκώνει συνταρακτικά έναν ήρωα που κουβαλά όχι μόνο παραπάνω κιλά αλλά και μια μαύρη σκιά που τον ακλουθεί παντού. Μια

σκιά που ακόμη και οι κάθετες ακτίδες του καλοκαιρινού ήλιου δεν μπορούν να σβήσουν. Το «Suntan» δεν εξηγεί τίποτα γι' αυτόν, δεν εξηγεί τίποτα για την ηλιοκαμένη ημίγυμνη παρέα των νεαρών που εισβάλλουν στη ζωή του, δεν εξηγεί τίποτα για τους ντόπιους, για τον πετυχημένο πρώην συμφοιτητή του που τώρα έχει σπίτι στο νησί και γυναίκα, παιδί, νταντά. Δεν χρειάζεται. Όπως δεν χρειάζεται να εξηγήσει τί-

ποτα για τη λαγνεία του καλοκαιριού, για την έλξη της γυμνής σάρκας, για τον γκρεμό στον οποίο ισορροπεί ο ήρωάς του, για το σκοτεινό κατώφλι που μοιάζει έτοιμος να διασχίσει. Κι όμως σε βυθίζει σε έναν κόσμο αυθύπαρκτο, σε μια ταινία που κατορθώνει να είναι μαζί μεθυστική και επώδυνη, σε ένα ταξίδι που σε οδηγεί στην καρδιά ενός σκοταδιού που δεν σβήνει κανένα καλοκαίρι. Ο Αργύρης Παπαδημητρίου ξέρει τους κώδικες ενός ψυχολογικού θρίλερ, ξέρει τους χτύπους μιας στραπατσαρισμένης καρδιάς, ξέρει τα εκκωφαντικά μπιτ της νιότης, ξέρει την απελευθερωτική ζαλάδα του αλκοόλ, ξέρει τη μαύρη τρύπα του «hangover». Και τα συνθέτει όλα σε μια σπουδαία ταινία που κατορθώνει να αφηγηθεί με τρυφερότητα και σκληράδα, όχι απλά την ιστορία ενός άντρα, αλλά την ιστορία ενός άντρα σε μια συγκεκριμένη χώρα μια συγκεκριμένη στιγμή, ρίχνοντας μαζί ένα μακροβούτι στα πιο μαύρα νερά που κρύβονται μέσα μας και που όλοι ελπίζουμε να μην ξυπνήσουν ποτέ.

Στην αγκαλιά του φιδιού

(EL ABRAZO DE LA SERPIENTE) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σίρο Γκέρα

ΠΑΙΖΟΥΝ: Νίλμιο Τόρες, Γιαν Μπιζοβέ, Αντόνιο Μπολιβάρ, Μπριόν Ντέιβις

Σε διαφορετικές εποχές, στις αρχές του 20ού αιώνα, δύο λευκοί επιστήμονες αναζητούν στον Αμαζόνιο με τη βοήθεια ενός σαμάνου ένα ιερό φυτό με θεραπευτικές ιδιότητες.

Θεαματικά φωτογραφημένο σε ασπρόμαυρο, τοποθετημένο σε μια επιβλητική ανεξερεύνητη ζούγκλα, το φιλμ του Κολομβιανού Σίρο Γκέρα θα μπορούσε να είναι μία από εκείνες τις «υπαρξιακές» ταινίες που γλιστρούν στη new age ευκολία, αλλά αντίθετα κατορθώνει να πετύχει κάτι σπάνιο. Να μεταδώσει μια αυθεντική αίσθηση ενός χαμένου κόσμου, να μιλήσει μια σχεδόν ονειρική γλώσσα δίχως να ξεπέφτει σε κλισέ, να κάνει μια μεγαλόπρεπη περιπέτεια με ελάχιστα υλικά. Μπορεί το σενάριό του βασισμένο στα ημερολόγια δύο υπαρκτών εξερευνητών και ανθρωπολόγων να δείχνει κατά στιγμές ελαφρώς απλοϊκό, αλλά ακόμη κι έτσι δεν μπορείς να μη μαγευτείς από τη ματιά του και να μην εκτιμήσεις τον τρόπο που μιλά για τη σύγκρουση του «πολιτισμένου» με τον «πρωτόγονο» κόσμο.

10 Cloverfield Lane ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νταν Τράχτενμπεργκ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μέρι Ελιζαμπεθ Τούνιστεντ, Τζον Γκούντμαν, Τζον Γκάλαχερ, Τζούλιορ

Μια κοπέλα ξυπνά στο υπόγειο καταφύγιο ενός τύπου που πιστεύει ότι την έχει σώσει από το τέλος του κόσμου. Αρχικά πιστεύει ότι είναι παρanoiός, σύντομα πείθεται ότι ίσως έχει δίκιο.

Το «10 Cloverfield Lane» είναι μία από εκείνες τις ταινίες που μοιάζουν να χτίζονται πάνω σε μια ιδέα, μα που στην πορεία κρύβουν αρκετές εκπλήξεις οι οποίες κάνουν τη διαδρομή το λιγότερο συναρπαστική. Το φιλμ του Τράχτενμπεργκ μοιάζει τουλάχιστον στην αρχή του βγαλμένο από το σύμπαν του «Twilight Zone» για να γίνει στη συνέχεια ένα δυνατό δράμα κλειστού χώρου σαν το «Room», με μια λογική που θυμίζει αρκετά θρίλερ χιτσκοκικού τύπου. Η δυναμική ανάμεσα στους τρεις χαρακτήρες που βρίσκονται κλεισμένοι στο υπόγειο είναι αυτό που δίνει στην ταινία μια ένταση η οποία χτίζεται μεθοδικά και κορυφώνεται θεαματικά, ενώ οι ερμηνείες των τριών πρωταγωνιστών και ειδικά αυτή του Τζον Γκούντμαν κάνουν το φιλμ να αποκτά ένα ακόμη επίπεδο αγωνίας και δύναμης.

Το μάθημα (UROK) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κριστίνα Γκρόζεβα,

Πέταρ Βαλτσάνοφ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μαργκίτα Γκόσεβα, Ιβάν Μπάρνεφ, Ιβάνκα Μπρατόεβα

Μια καθηγήτρια σε μια μικρή πόλη της Βουλγαρίας θέλει να διδάξει ένα μάθημα στην τάξη της, όταν κάποιος κλέβει μερικά χρήματα από την τσάντα της.

Γεμάτο ηθικά διλήμματα, σκηνοθετημένο με ένα ρυθμό που θα έκανε τα περισσότερα χολιγουντιανά θρίλερ να κοκκινίσουν από ντροπή και έχοντας τον αντίκτυπο ενός αληθινού φιλμ αγωνίας, το «Μάθημα» των Βουλγάρων Γκρόζεβα και Βαλτσάνοφ θυμίζει τις καλύτερες στιγμές ενός ανθρωπιστικού σινεμά με τον τρόπο των αδελφών Νταρντέν και την ένταση σχεδόν μιας ταινίας καταδίωξης. Με μια σπουδαία ηθοποιό να σκάνει στους ώμους της ένα δύσκολο ρόλο κι ένα εξαιρετικό σενάριο που δεν καταλήγει ποτέ στον εύκολο διδακτισμό, το φιλμ γίνεται ένα εξαιρετικό παράδειγμα όχι μόνο για τον τρόπο που μπορείς να χτίσεις το σασπένς με τα πιο βασικά και ουσιαστικά υλικά, αλλά και για το πως κάνεις μια ταινία που μιλά για τις μέρες μας με τρόπο συναρπαστικό, άμεσο και απόλυτα κινηματογραφικό.

Η κιβωτός των ανθρώπων

(FRANCOFONIA) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξάντρ Σοκούροφ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Λουί-Ντο ντε Λενκεσέν, Μπενζαμέν Ουτσεράτ, Βενσάν Νεμέτ

Όταν οι Γερμανοί καταλαμβάνουν το Παρίσι, ο διευθυντής του Λούβρου κι ένας γερμανός αξιωματικός θα πρέπει να συνεργαστούν για να διασωσουν αυτή την κιβωτό πολιτισμού.

Δεν είναι μια τυπική ταινία μυθοπλασίας, αλλά περισσότερο ένας στοχασμός πάνω στη σημασία ενός μουσείου σαν τον Λούβρο, πάνω στη σημασία της τέχνης ως ίχνος και αποτύπωση της ανθρώπινης ύπαρξης. Προσωπικό και μεταφορικό, κατά στιγμές με το ύφος ενός ντοκιμαντέρ κι άλλες με αυτό ενός κινηματογραφικού ποιήματος, το φιλμ του Σοκούροφ δεν είναι πάντα σπουδαίο, αλλά είναι αναμφίβολα σημαντικό στον τρόπο που εξετάζει τη σημασία της τέχνης, τον τρόπο που μας ορίζει ως ανθρώπους. Από τους σπουδαίους της ρωσικής τέχνης μέχρι τον Ναπολέοντα και τον Χίτλερ κι από τον ίδιο τον Σοκούροφ μέχρι έναν καπετάνιο που κουβαλά στα κοντέινερ του καραβιού του το περιεχόμενο ενός μουσείου, η «Κιβωτός των ανθρώπων» είναι ένα σύνθετο, άνισο μα γοητευτικό φιλμ που προκαλεί τη σκέψη και τον αναστοχασμό...

ΑΚΟΜΗ

Ο Μάικλ Εντουαρντς ήταν ο πρώτος αθλητής που εκπροσώπησε τη Μεγάλη Βρετανία στο άλμα με σκι, στους Ολυμπιακούς του Κάλγκαρι το 1988, κι ένας εντελώς απρόβλεπτος αθλητής που όμως έκλεψε την παράσταση τότε. Η ιστορία του αποτελεί τη βάση για το «Εντι ο Αετός» (Eddie the Eagle) μια χαριτωμένη αλλά εντελώς προβλέψιμη βιογραφία, σκηνοθετημένη από τον Ντέξτερ Φλέτσερ. Συχνά αστεία, αλλά στην πραγματικότητα δίχως κανένα λόγο ύπαρξης.

ΕΓΚΑΙΡΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Μια νέα αναπτυξιακή δοκιμασία εφαρμόζεται στο Παιδών «Π&Α. Κυριακού»

Τα παιδιά στα πρώτα χρόνια της ζωής τους αναπτύσσουν ραγδαία τις επικοινωνιακές τους δεξιότητες. Κάποιες φορές, όμως, η ανάπτυξη αυτή είναι πιο αργή. Πότε όμως αυτή η καθυστέρηση ή διαταραχή της επικοινωνίας αποτελεί πρώιμο σημάδι αυτισμού; Τώρα, μια νέα αναπτυξιακή δοκιμασία, η δοκιμασία «παϊς», έρχεται για να διευκολύνει τη διάγνωση παιδιών με διαταραχές αυτιστικού φάσματος ήδη από τα δύο πρώτα χρόνια ζωής, καλύπτοντας το κενό καθυστερημένης ή λανθασμένης διάγνωσης των Αυτιστικών Διαταραχών.

Η δοκιμασία απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 18 μηνών έως 4 ετών που δεν έχουν τις αναμενόμενες για την ηλικία τους επικοινωνιακές δεξιότητες ή που καθυστερούν να μιλήσουν. Είναι γνωστό ότι οι επικοινωνιακές ικανότητες εξελίσσονται και εμπλουτίζονται ποιοτικά και ποσοτικά με ταχύτατο ρυθμό τα πρώτα χρόνια της ζωής του παιδιού. Είναι λοιπόν πιθανό ένα φυσιολογικό παιδί μικρής ηλικίας με αργό ρυθμό εξέλιξης να μην έχει ακόμα κατακτήσει πλήρως τις επικοινωνιακές δεξιότητες για την ηλικία του. Η σωστή ανίχνευση επικοινωνιακών διαταραχών τα πρώτα χρόνια της ζωής είναι ιδιαίτερα σημαντική γιατί σε περίπτωση που υπάρχει αυτισμός, η πρώιμη παρέμβαση μπορεί να βοηθήσει εξαιρετικά το παιδί.

Για τους λόγους αυτούς στη Μονάδα Αναπτυξιακής Παιδιατρικής της Β' Παιδ/κής Κλινικής Παν/μιου Αθηνών στο Παιδών «Π&Α. Κυριακού» με επικεφαλής τη Λωρέττα Θωμαΐδου, αναπληρώτρια καθηγήτρια Αναπτυξιακής Παιδιατρικής, δημιούργησαν την Πρότυπη Αναπτυξιακή Δοκιμασία Ανίχνευσης Διαταραχών Επικοινωνίας «παϊς».

SMS ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ: ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Σε εξέλιξη βρίσκεται η εκστρατεία συγκέντρωσης πόρων μέσω sms για να εξασφαλιστούν υγιεινά γεύματα για περισσότερα παιδιά που έχουν ανάγκη σε όλη την Ελλάδα, μέσω του Προγράμματος ΔΙΑΤΡΟΦΗ του Ινστιτούτου Prolerpsis. Στέλνοντας ένα απλό μήνυμα με τη λέξη ΔΙΑΤΡΟΦΗ ή DIATROFI στο 54534 ενισχύετε το Πρόγραμμα Σίτισης και Προώθησης Υγιεινής Διατροφής - ΔΙΑΤΡΟΦΗ και στηρίζετε μαθητές που βιώνουν επισιτιστική ανασφάλεια και πείνα σε κοινωνικοοικονομικά ευπαθείς περιοχές της χώρας (χρέωση €1.48 ανά sms συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 23%).

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, Μέγας Δωρητής του Προγράμματος ΔΙΑΤΡΟΦΗ, διπλασιάζει την κάθε προσφορά εξασφαλίζοντας ακόμη περισσότερα γεύματα. Το Ινστιτούτο Prolerpsis υλοποιεί από το σχολικό έτος 2012-2013 το Πρόγραμμα ΔΙΑΤΡΟΦΗ υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, έχοντας διαθέσει συνολικά περισσότερα από 11,5 εκατομμύρια γεύματα, σε 480 σχολεία και 80.000 μαθητές σε όλη την Ελλάδα.

ΝΟΣΟΣ ΡΟΜΠΕ: ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

Η νόσος Rompe είναι μια προοδευτική, εξουθενωτική και συχνά θανατηφόρα νευρομυϊκή ασθένεια που προκαλείται από τη γενετική ανεπάρκεια ή δυσλειτουργία του λυσοσωμικού ενζύμου της όξινης άλφα-γλυκοσιδάσης (GAA). Υπολογίζεται ότι 50.000 άνθρωποι σε όλο τον κόσμο ζουν με τη συγκεκριμένη νόσο. Πρόσφατα, ανακοινώθηκαν δεδομένα από τη μελέτη NEO1, μία κλινική μελέτη Φάσης 1/2 για την αξιολόγηση της υπό δοκιμή νέας θεραπείας ενζυμικής υποκατάστασης neoGAA σε 24 ασθενείς με όψιμη έναρξη νόσου Rompe. Τα δεδομένα ασφάλειας και αποτελεσματικότητας της μελέτης παρουσιάστηκαν στο WORLD Symposium 2016 στο Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια και υποστηρίζουν την περαιτέρω ανάπτυξη της θεραπείας.

11ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HAVANA CLUB COCKTAIL GRAND PRIX

Ο Αλέξανδρος Τζωρτζάκης, από το μπαρ Plastelina Alcohol & Music Democracy στο Ηράκλειο Κρήτης, με το cocktail «El Recuerdo» ήταν ο μεγάλος νικητής του ετήσιου τελικού του 11ου Havana Club Cocktail Grand Prix, που πραγματοποιήθηκε στο TAF. Στον τελικό συμμετείχαν 10 bartenders, οι οποίοι κλήθηκαν πρώτα να παρουσιάσουν τις δικές τους πρωτότυπες συνταγές με βάση φυσικά το Havana Club και εν συνεχεία να δημιουργήσουν ένα νέο Havana Club cocktail, χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα υλικά τα οποία βρίσκονταν μέσα σε ένα mystery box. Τώρα, ο Αλ. Τζωρτζάκης θα εκπροσωπήσει τη χώρα μας στον παγκόσμιο τελικό, που θα γίνει στην πρωτεύουσα της Κούβας, Αβάνα, από 30/5 έως 4/6.

Φεστιβάλ χειροτεχνίας για μικρούς και μεγάλους Δώρο 10 διπλές προσκλήσεις

Εργαστήρια όπου μικροί και μεγάλοι θα μπορούν να φτιάξουν τη δική τους κατασκευή, παρουσιάσεις όπου θα γίνεται θεωρητική προβολή των βασικών σταδίων μιας τεχνικής, workshops, έκθεση παιδικού βιβλίου και πολλά άλλα στο 2ο Φεστιβάλ χειροτεχνίας για παιδιά... μα και μεγάλους, από τον πολυχώρο Hello Kids. 16&17/4, στο ξενοδοχείο Caravel, στην αίθουσα Ιλισός. Γενική είσοδος €8, πληρ. 2106828809, 2111198900, www.hellokids.gr. Χορηγός επικοινωνίας και η ATHENS VOICE.

Η ATHENS VOICE και ο πολυχώρος Hello Kids προσφέρουν στους αναγνώστες 10 διπλές προσκλήσεις. Στείλτε sms: AVAV (κενό) και ονοματεπώνυμο στο 54344 μέχρι την Παρασκευή 6/4 στις 11 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS. Κάθε μήνυμα χρεώνεται €1,23 με ΦΠΑ.

Το πάρτι της Converse για την ανοιξιάτικη συλλογή

Τις ανοιξιάτικες συλλογές της παρουσίασε η Converse, σε ένα event που είχε απ' όλα. Είπε με τους **The Noise Figures**, κοκτέιλ, snack bags και πολλούς φίλους του brand που αποτελούν σύμβολο της rock και της τέχνης. Τα βλέμματα όπως ήταν φυσικό τράβηξαν οι ειδικές συνεργασίες της Converse, όπως τα Converse by Missoni, Andy Warhol, Sex Pistols και John Varvatos, που παρουσιάστηκαν με δημιουργικό τρόπο και φωτισμό, αλλά και το νέο ανανεωμένο μοντέλο της Converse All Star, Chuck II, με την τεχνολογία της Nike Lunarlon που έχει έρθει στην παγκόσμια αγορά για να ικανοποιήσει ακόμα περισσότερες απαιτήσεις των All Star Fans. Το πάρτι έγινε στις 17/3 στον τρίτο όροφο του καταστήματος Collective στο Ψυχικό, ενώ ανάμεσα στους άλλους ήταν και ο Πάνος Μουζουράκης με τη Μαρία Σολωμού, ο Μυρβίνος Στρατής, η Αντωνία Καλλιμαρού με τον Θεόδωρο Μισόκαλο, ο Δημήτρης Ουγγεράκης, ο Κώστας Βογιατζής, ο Μάνος Ιωάννου, ο Steve Milatos και ο Νίκος Αναθώτης, ο Αλέξ Καββός και η Λάουρα Νάργες. Οι συλλογές sneakers της Converse διατίθενται στα καταστήματα Collective, Kix και άλλα επιλεγμένα σημεία πώλησης σε όλη την Ελλάδα.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

NIKE

Στο πλαίσιο του φετινού εορτασμού του Air Max, η Nike παρουσιάζει το project HTM: είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας ανάμεσα στον fragment design founder, Hiroshi

Fujiwara, τον Tinker Hatfield, Nike Vice President of Creative Concepts, και τον Mark Parker, NIKE, Inc. President & CEO. Το project HTM εστιάζει στην εξερεύνηση νέων ιδεών γύρω από το design της Nike, ενώ μέσα από την υπηρεσία NIKEiD οι λάτρες του εμβληματικού sneaker μπορούν να γίνουν μέρος της σχεδιαστικής διαδικασίας, φτιάχνοντας το δικό τους NIKEiD Air Max.

20 ΧΡΟΝΙΑ THE SUSHI BAR

Πριν από 20 χρόνια το The Sushi bar στην Πλατεία Βαρνάβα ήταν αυτό που μύπησε για πρώτη φορά το αθηναϊκό κοινό στον μέχρι

τότε άγνωστο κόσμο του σουσί. Σήμερα με τρία sushi bar παραμένει πιστό στις ιαπωνικές αξίες και εξακολουθεί να μας ταξιδεύει στη φιλοσοφία και την παράδοση μιας ολόκληρης κουλτούρας. Για την επέτειό του έως και τις 25/4 μας προσφέρει 20% έκπτωση σε όλα τα nigiri. Πλαγκράτι, Πλ. Βαρνάβα, 210 7524354, Ν. Ψυχικό, Γ. Βλάχου 38, 210 6729333-4, Π. Φάληρο, Ατλάντος 1, 210 9802111. www.thesushibar.gr

ΒΙΚΟΣ

Σημειώστε την ημερομηνία: 10 Απριλίου, παραλία Γλυφάδας. Εκεί είναι το επόμενο ραντεβού των Street Relays που διοργανώνει η εταιρεία ΒΙΚΟΣ, τα οποία απευθύνονται σε όλους. Με σύνθη-

μα «Στηρίζουμε τον Αθλητισμό», το προηγούμενο event έγινε στην Καλαμάτα, ενώ θα ακολουθήσουν σε Καβάλα, Κοζάνη, Ιωάννινα, Θεσσαλονίκη Λάρισα και Πειραιά. Δείτε κι εδώ: www.relays.gr

ΠΛΑΙΣΙΟ

Το μαγικό ψηφιακό κόσμο της σύγχρονης πραγματικότητας, μέσα από το εργαστήριο «Εισαγωγή στον προγραμματισμό», γνώρισαν παιδιά 9 έως 12 ετών, στο δωρεάν workshop

που διοργάνωσαν το Πλαίσιο και το Codify στις 19/3. Έρχονται και νέα workshops, μπορείτε να ενημερώνεστε από το www.plaisio.gr

Η ΤΕΧΝΗ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Παιδιά από 2,5 έως 17 ετών συνδύασαν τη δεξιοτεχνία και τη φαντασία τους και παρουσιάζουν 300 έργα ζωγραφικής και κατασκευές μικτής τεχνικής. Στην ετήσια έκθεση «ISA Student' Annual ART Exhibition» των μαθητών του International School of Athens, που ανοίγει τις πόρτες της το Σάββατο 9 Απριλίου. The Mall, 4ος όροφος

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Γεια σου Μυρτώ, έχω ένα πρόβλημα που μου τριβελίζει το μυαλό. Είναι μια κοπέλα που γνωρίζω αρκετό καιρό αλλά δεν μου είχε κάνει ιδιαίτερη αίσθηση. Κάναμε παρέα κάπου κάπου, μέχρι εκεί όμως. Αλλά από την τελευταία φορά που κάναμε παρέα πριν λίγες μέρες, κάτι άλλαξε μέσα μου. Δεν μπορώ να σταματήσω να τη σκέφτομαι. Ωστόσο κάτι μέσα μου με κρατάει. Μια άλλη φορά που είχαμε βγει όλη η παρέα μαζί, συζητούσαμε για μια λέξη την οποία δεν ήξερε κανένας στη παρέα, μόνο εγώ και αυτή. Πετάγεται και λέει στην παρέα για μένα «κοιτάζτε, το ξέρει ακόμα και αυτός που δεν είναι από εδώ». Μου την έδωσε στα νεύρα αλλά δεν αντέδρασα, απλώς την είπα μεταξύ σοβαρού και αστείου, ρατσίστρια. Βέβαια αισθάνθηκε άσχημα για την γκάφα της λίγο, αλλά της είπα ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Η ελληνική είναι η μητρική μου γλώσσα, έχω γεννηθεί και έχω μεγαλώσει εδώ. Απλώς οι γονείς μου κατάγονται από την Κένυα. Και σκέφτομαι μέσα μου, ενώ είναι πολύ καλή κοπέλα και μάλιστα ένα ζευγάρι φίλων από την παρέα λέει ότι ταιριάζουμε, μήπως το γεγονός ότι είμαι αφρικανικής καταγωγής δημιουργήσει πρόβλημα στη σχέση μας, αν τα φτιάξουμε. Δεν θέλω να βρεθώ προεκπλήξεως. Δεν θέλω εκεί που είμαστε μαζί να μου πει κανένα «α! εσείς οι μαύροι εκείνο ή το άλλο» Μου αρέσει όμως πολύ αυτή η κοπέλα! Πώς πρέπει να κινηθώ; HELP!

περνάω και μετά από 6 μήνες εμφανίστηκε στην πόλη που μένω για να με δει! Εκεί λοιπόν που πίναμε τον καφέ μας στην πλατεία, μου ανακοινώνει ότι έφυγε από το σπίτι του, ότι χώρισε με τη γυναίκα του, γιατί δεν τα πήγαιναν καλά, κάτι το οποίο το γνώριζα όλα αυτά τα χρόνια, και αρχίζει να μου λέει ότι από τότε που έφυγα από τη δουλειά τίποτα δεν πάει καλά, ούτε στη ζωή του και ότι είναι χρόνια ερωτευμένος μαζί μου αλλά δεν έκανε τίποτα γιατί ήταν δύσκολη η θέση του! Εγώ έχω μείνει άφωνη και τότε σηκώνεται και με φιλάει, έτσι απλά, μέσα στον κόσμο! Μου είπε ότι το μόνο που ζητάει είναι να του δώσω την ευκαιρία να με κερδίσει... Όλα αυτά μου άρεσαν πολύ και αποφάσισα να δώσω την ευκαιρία. Άλλωστε δεν έχω να χάσω κάτι, ελεύθερη είμαι και αυτός σε διάσταση μέχρι να βγει το διαζυγίο του και είμαστε και μεγάλα παιδιά, 40 εγώ και αυτός 45, ξέρουμε τι θέλουμε. Πηγαίνω συχνά και ανεβαίνω κι εγώ Αθήνα. Πολλές φορές μιλάμε για κοινό μέλλον, γενικά χωρίς να προσδιορίζουμε κάτι χρονικά. Έχουν περάσει 6 μήνες από τότε που είπαμε ότι είμαστε μαζί, δεν έχει βγει ακόμα το διαζυγίο του γιατί έχουν θέματα με την πρώην σύζυγο για το παιδί και οικονομικά και ενώ περνάω ωραία μαζί του όταν βρισκόμαστε, μιλάμε συνέχεια στο τηλέφωνο και νιώθω ότι ενδιαφέρεται πραγματικά και ουσιαστικά για εμένα, νιώθω ότι δεν μου αρκούν μόνο οι στιγμές αυτές... θέλω περισσότερα... νιώθω μόνη μου πολύ συχνά και οι ανάγκες μου μένουν ακάλυπτες... πολλές φορές φοβάμαι μήπως χάνω το χρόνο μου. Όταν το συζητάω μαζί του, μου λέει ότι κι αυτός το ίδιο νιώθει κι ότι όλα αυτά θα αλλάξουν στο μέλλον και θα είμαστε συνέχεια μαζί, αλλά και πάλι μιλάει γενικά... Τι να κάνω και πώς να το χειριστώ; Αισθάνομαι πως, για άλλη μια φορά στη ζωή μου, δεν ζω το παρόν και περιμένω ένα ονειρεμένο μέλλον... - Sunflower

Μα τι με ρωτάτε; Μόνο εσείς ξέρετε αν η γκόμενα είναι ρατσίστρια. Και αν όντως είναι, το πει δεν το πει, θα το πιστεύει. Οπότε τι να την κάνετε;

Υ.Γ. 1 Το ήξερε ότι γεννηθήκατε και μεγαλώσατε στην Αθήνα;

Υ.Γ. 2 Άσχετο: για να τα φτιάξουμε με κάποιον πρέπει να σιγουρευτούμε ότι μας θέλει. Και αυτό, σε κανονικές συνθήκες, δεν έχει να κάνει με το χρώμα και τις καταγωγές.

Αγαπητή Μυρτώ, τα τελευταία 5 χρόνια δούλευα σε ένα γραφείο και με τον εργοδότη μου είχαμε μια πολύ καλή συνεργασία όλα αυτά τα χρόνια. Κάποια στιγμή αποφάσισα να επιστρέψω στη γενέτειρά μου, στην επαρχία, για να έχω καλύτερη ποιότητα ζωής και δήλωσα παραίτηση. Αυτός το δέχτηκε, παρόλο που είπε ότι θα προτιμούσε να μην έφευγα. Μάλιστα μου έδωσε και την αποζημίωσή μου ενώ δεν τη δικαιούμαι λόγω παραίτησης. Τους πρώτους μήνες με έπαιρνε τηλέφωνο για να δει πώς είμαι, πώς

Πιάστε το από εκεί που λέει «ονειρεμένο μέλλον». Πώς ορίζετε στο μυαλό σας και στο αίσθημά σας το ονειρεμένο μέλλον σας; Θέλετε μια σχέση κοντινότητας που στη δική σας περίπτωση θα σήμαινε ίσως μια μετακόμιση πίσω στην Αθήνα; Θέλετε να κάνετε παιδιά με τον αγαπημένο σας; Όπως λέει κι ο μεγάλος σοφός «χαμένος χρόνος δεν υπάρχει». Χαμένος είναι ο χρόνος όταν υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο που δε βγαίνει. Σε κάθε περίπτωση καταλαβαίνετε ότι η φράση «για άλλη μια φορά στη ζωή μου» συμπυκνώνει το πρόβλημα – το οποίο δεν είναι τωρινό και ανήκει μόνο σε σας. Από παλιά. **A**

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμο χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

TEDDY BOY / TRANSISTOR
19/3 σε πέτυχα και δεύτερη φορά και μετάνιωσα που δεν σου μίλησα... find.
another.way@outlook.com

κι έχεις τατουάζ στο μπράτσο... Στείλε 6951 855942

και το επόμενο Σάββατο Μ.

BENZINAΔΙΚΟ SHELL
Σταυρός Γέρακα, είσαι μελαχρινός μ' άλλαξες τα φωτάκια

JOJO
Προς tv X. Σάββατο 26/3 στο Γκάτζι, ήρθα, σε κέρασα ένα σφηνάκι north, μιλήσαμε λίγο! Θα ήθελα να σε γνωρίσω περισσότερο! Θα πάω

MY MARKET MENIDIOY
Ήσουν εκεί στις Γιορτές, πρόσφερε αναψυκτικά μιας εταιρείας! Ψηλή, με σπαστό μαλλί, rock στυλάκι, γύρω στα 30, αν το δεις...! 6970974305

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμο χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Τι έκανες με αυτόν τον Ιρλανδό στο Shamone το Σάββατο το βράδυ; Όλα τα μαθαίνω.

κάναμε και αν και μου ζήτησες συνέχεια σφύριξα αδιάφορα. Τώρα σε ψάχνω.

από τότε που μπήκαν οι γονείς στη μέση όλα τελείωσαν για μας, Νίκο.

Βράδυ Τρίτης βρεθήκαμε στο Παγκράτι, κάναμε ό,τι

Γιατί επιμένεις... Αφού σου το έχω πει ξεκάθαρα πως

Νίκη, δεν πρόκειται ποτέ να σε ξεχάσω. Φώτης

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Εμφανίστην 58χρονη κυρία, ελεύθερη επαγγελματίας, με καστανά μαλλιά και μάτια, επιθυμεί να γνωρί-

σει κύριο από 58 έως 65 ετών, ψηλό, δραστήριο, απλό και να έχει καλό χαρακτήρα. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Ζήτη μου ό,τι θες

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ Μάρκου Ευγενικού 12. Ενοικιάζεται studio 20 τ.μ., 1ου ορόφου, πολυτελώς ανακαινισμένο, κλιματισμός, ελάχιστα κοινόχρηστα €200. 6977690698

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ο Ερμής στο ζώδιό σου σημαίνει κινητικότητα, επικοινωνία, ραντεβού, συναντήσεις, εντατικοποίηση των επαγγελματικών ρυθμών, εργασιακά σχέδια και δρομολόγησή τους, πρακτικές δοσοληψίες, πιο έντονη κοινωνική ζωή. Κι ενώ ο Ερμής επιταχύνει την καθημερινότητα με επιπλέον δουλειές ή συναντήσεις, η Αφροδίτη στους Ιχθύς σε κάνει να ονειρεύεσαι διακοπές, ταξίδια, ιδανικούς έρωτες. Ακόμα κι αν είσαι αναγκασμένος/η να αντέξεις το ρεαλισμό της καθημερινότητας υπάρχουν στιγμές, όπως τώρα, που θέλεις να ξεφύγεις, να πας μια βόλτα με αυτόν/ήν που σε ενδιαφέρει, να πεις καφέ βλέποντας τους περαστικούς, να το σκάσεις από υποχρεώσεις και καθήκοντα. Δεν γίνεται τώρα – σε λίγο.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Μερικές επισημάνσεις: Στις συνεργασίες πρόσεξε τις απαιτήσεις σου – τι δίνεις, τι σου δίνουν –, απόφυγε δάνεια, πλήρωσε τους λογαριασμούς, μη δανείζεις, ξεκαθάρισε οικονομικές σχέσεις με συνεταιίρους – ποιος, τι –, συνεννοήσου για πιθανές εκκρεμότητες με την εφορία, αποσαφίνισε ό,τι σχετίζεται με μεταβίβαση περιουσίας κ.λπ. Με δύο λόγια το εμφανές κομμάτι του Άρη στον Τοξότη σημαίνει να βάλεις μια τάξη στα οικονομικά σου, να δεις πού βρίσκεσαι και να αντιμετωπίσεις προβλήματα που παρουσιάζονται. Η άλλη πλευρά αυτής της διέλευσης έχει επιθυμία για αισθήματα, για στενή σχέση, για αναζωογόνηση της σχέσης, για βάθος στη σχέση: αν δεν υπάρχει ικανοποίηση στη σχέση η δυσφορία βγαίνει άτσαλα είτε με παράπονα και συγκρούσεις είτε με αιχμή κοινά οικονομικά θέματα. Από κάτω όμως βρίσκεται λαχτάρα για μεγαλύτερη δέσμευση ή η πεποίθηση ότι η σχέση δεν πάει καλά. Προσοχή.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Η Αφροδίτη στους Ιχθύς είναι καλό νέο γιατί σε βγάζει στον κόσμο, σε κάνει χαριτωμένο/η και σε βάζει, αν θέλεις, στο κέντρο της κοινωνικής ζωής. Μπορείς να γοπεύσεις, να έρθεις σε επαφή με ανθρώπους που θέλεις – είτε επαγγελματικά είτε για διασκέδαση ή συναναστροφή –, σου δίνει μια φόρα να στρέψεις τα πράγματα προς τα εκεί που θέλεις. Ταυτόχρονα βεβαίως το θέμα των σχέσεων – των σχέσεων που θεωρείς σοβαρές εργασιακά ή αισθηματικά – είναι πάντα παρόν με διακυμάνσεις είτε προς τα επάνω είτε προς τα κάτω. Οι σχέσεις, ή έστω η μία σχέση που σε απασχολεί, βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή από την άποψη ότι τεστάρεται η αντοχή της, αν είναι πρόσφατη, ή χρειάζεται να επανεξεταστεί, αν είναι παλιά. Δηλαδή ο/η σύντροφος, ο/η συνεργάτης μπορεί να είναι το αντικείμενο διαπραγματεύσεων, συγκρούσεων, παραπόνων, συμβιβασμών ή και εξελίξεων που δημιουργούν κρίση ή ανακατατάξεις. Επιστράτευσε όση ψυχρή λογική διαθέτεις για να αποφασίσεις με ποιους είσαι και με ποιους δεν θέλεις να είσαι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Δουλειά, ρουτίνα, υγεία, σώμα, υποχρεώσεις, εκκρεμότητες από τη μία πλευρά και η ανά-

γκη/επιθυμία να σε αφήσουν να είσαι ο εαυτός σου, να έχεις τις ιδέες σου, να διεκδικείς τα θέλω σου, να έχεις τη δική σου οπτική στα πράγματα. Από τη μία να κάθεται στην ουρά για να πληρώσεις τους λογαριασμούς, από την άλλη να θέλεις να ταξιδέψεις, να μάθεις καινούργια πράγματα, να γνωρίσεις νέους ανθρώπους, να πάρει η ζωή σου ξανά μπρος. Από τη μία άγχος για τη δουλειά, εντάσεις κάθε τόσο με τον από πάνω ή τον από δίπλα και από την άλλη να θέλεις να πάρεις αυτόν/ήν που αγαπάς και να εξαφανιστείτε εκεί που δεν πιάνουν κινήματα. Από τη μία δίαιτα, μια ίωση, γυμναστήριο, διατροφή, ο οδοντίατρος, το σέρβις του αυτοκινήτου, τα μαθήματα και από την άλλη να συναντήσεις φίλους, να ονειρεύεσαι το μέλλον σου και τον άνθρωπο που θα σε κάνει ευτυχισμένο/η. Αν τα συνδυάζεις;

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Μερικές φορές είναι δύσκολο να πεις τι έχει μεγαλύτερη σημασία για σένα, η αγάπη ή η αναγνώριση. Η αγάπη ή το ψωμί. Ο Κρόνος στον Τοξότη επιβάλλει να περιορίσεις τις συναισθηματικές σου απαιτήσεις, σου περιορίζει τη χαρά, σε κάνει πολύ σοβαρό/ή στα θέματα καρδιάς. Για τον Κρόνο σημασία έχει η σταθερότητα, η διάρκεια, η δέσμευσή σου απέναντι σε αυτόν/ήν που αγαπάς, που ζεις μαζί ή που ενδέχεται να γνωρίσεις και να ξεκινήσεις μια ερωτική ιστορία. Το πάθος, τα ερωτικά πυροτεχνήματα, η έκσταση του έρωτα δεν είναι προτεραιότητες. Κι όμως, όταν ο Άρης βρίσκεται επίσης στον Τοξότη, νιώθεις, επιθυμείς, λαχταράς, αναζητάς το παθιασμένο φιλί, το για πάντα, την ερωτική παραζάλη. Όσο δύσκολο κι αν είναι να παραστήσεις τον συγκρατημένο ερωτευμένο, αυτός είναι ο ρόλος που καλείσαι να παίξεις τώρα. Και κάτι ακόμα σημαντικό: όποιος κι αν είσαι, ό,τι δουλειά κι αν κάνεις, χρειάζεται να δημιουργήσεις, κάτι, οτιδήποτε. Κάτι που να σε κάνει υπερήφανο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Υπάρχει νοσταλγία όταν κοιτάμε τις οικογενειακές φωτογραφίες, ακόμα κι αν ξέρουμε ότι δεν ήταν μόνο μια ανέφελη περίοδος, ότι πίσω από τα χαμόγελα υπήρχαν κρίσεις, πόνος, διαφορές, συγκρούσεις, παράπονα. Ο Άρης στον Τοξότη για μεγάλο διάστημα θυμίζει πιθανόν το τότε. Το τότε συνδέεται με το σήμερα: η μαμά και ο μπαμπάς μπορεί να είναι σήμερα ο διευθυντής, ο/η σύντροφος, ένας φίλος, ο/η σύζυγος, ο συνεργάτης, ο συνάδελφος. Με αυτούς πιθανόν ξαναζούμε ό,τι δεν λύσαμε τότε και πολλές φορές άτσαλα, επιθετικά και ασυνείδητα. Ο Άρης βρίσκεται μέσα στην «οικογένεια» επιθετικός εξαιτίας προβλημάτων που δεν λύθηκαν όταν έπρεπε να λυθούν και τώρα έρχονται ίσως στην επιφάνεια με ένταση. Βεβαίως υπάρχει και η Αφροδίτη στους Ιχθύς, που λέει ότι, ναι, χρειάζεσαι αγάπη τώρα και δεν υπάρχει τίποτα το επιλήψιμο σε μια αγκαλιά που απορροφάει την ένταση.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Μετά την Έκλειψη Σελήνης στο ζώδιό σου είναι καιρός περισυλλογής: να σκεφτείς πού βρίσκεσαι, με ποιους, πού πας και από πού έρχεσαι. Χρειάζεται να διαπιστώσεις το χάσμα

ή όχι που υπάρχει μεταξύ όσων προσπαθείς, αγωνίζεσαι και ονειρεύεσαι και την πραγματικότητα που ζεις. Έλεγχος της πραγματικότητας. Σχέση: σε τι κατάσταση βρίσκεται; Υπάρχει, δεν υπάρχει, σε ικανοποιεί, την αναζητάς, σου λείπει, εξελίσσεται; Επαγγελματική πραγματικότητα: τι κάνεις για αυτήν, τι σκοπεύεις, πώς βλέπεις τη συνέχειά της, ποιες είναι οι φιλοδοξίες και οι δυσκολίες σου; Ναι, είναι σχεδόν σίγουρο – και κατανοητό – ότι έχεις βαρεθεί/κουραστεί, ακόμα και να αισθάνεσαι απελπισμένος/η ή απογοητευμένος/η. Είναι περιεργο, αλλά με κάποιο μαγικό τρόπο η μαύρη διάθεσή σου αλλάζει από ένα, δυο φίλους που σου υπενθυμίζουν πόσο όμορφη και υστερικά αστεία μπορεί να γίνει η ζωή σ' αυτό τον παρανοϊκό κόσμο που ζούμε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Δεν έχει νόημα ούτε να θυμώνεις, ούτε να κατηγορείς, αλλά ούτε και να αυτομαστιγώνεσαι για αυτούς που αισθάνεσαι ότι δεν σε εκτίμησαν, σε εγκατέλειψαν ή ακόμα και σε πρόδωσαν. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να διαγραφείς και να προχωρήσεις. Τώρα σε μια πιο αισιόδοξη νότα υπάρχει κάτι – η Αφροδίτη, αλλά και ο Ποσειδώνας στους Ιχθύς – που σου λένε να βάλεις στην άκρη τα άγχη σου, τους φόβους και την τυχόν απογοήτευσή σου και να κοιτάξεις τα όνειρά σου, το μέλλον σου, τους ανθρώπους που έρχονται. Η δημιουργικότητα κοκλάζει, το πάθος είναι ενεργοποιημένο κι έχει τη δύναμη να οδηγήσει τη ζωή σου προς τα εκεί που θέλεις. Βρες τη δουλειά που θα σε κινητοποιήσει, το πρόσωπο που θα σε γοπεύσει ή το στόχο που σε ενδιαφέρει πολύ και τρέξε. Βεβαίως και μπορείς να επιστρατεύσεις τη γοητεία σου και να υιοθετήσεις τα λάγνα βλέμματα κρεβατοκάμαρας. Φυσικά και μπορείς να διασκεδάσεις και να ριχτείς με ανανεωμένη διάθεση στο σεξ. Όμως μην ξεχνάς ποτέ ότι η δύναμή σου βρίσκεται πάντα στη δημιουργικότητά σου κι όχι στο σεξ απίλ σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Χωρίς περιστροφές: το να αρπάζεσαι, να αντιπαρτιθέσαι ακόμα και με κάποιον που θεωρείς ότι καταφανώς έχει άδικο, είναι ούτως ή άλλως εξαιρετικά στρεσογόνο, αλλά χρειάζεται να θυμάσαι και κάτι ακόμα. Αν πεις ή γράψεις τιν λάθος ατάκα στο λάθος άνθρωπο την ακατάλληλη στιγμή, τότε μπορεί να είσαι ο χαμένος ακόμα κι αν ήσουν από τη σωστή πλευρά. Με τον Άρη στο ζώδιό σου να γεμίζει το ρεζερβουάρ σου με καύσιμο για να τρέξεις τους στόχους που θέλεις και που σου δίνει τη δύναμη, την ενέργεια και την τόλμη να κάνεις ακόμα και τα αδύνατα δυνατά καταρχάς στον επαγγελματικό τομέα και δευτερευόντως στο αισθηματικό μέτωπο, μη χάνεις χρόνο σε αναποτελεσματικές συγκρούσεις. Ο κόσμος είναι ένα σκληρό μέρος για να κυκλοφορείς, αλλά όταν επιστρέψεις στην ασφάλεια της φωλιάς σου – κι η Αφροδίτη στον 4ο οίκο βάζει τα δυνατά της να αναδείξει το σπίτι και τους αγαπημένους σου ως υπέρτατο καταφύγιο – όλα μπορούν να ξεχαστούν. Σχεδόν.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Μερικές φορές χρειάζεται να ευγνωμονούμε

και την πιο ακάριστη δουλειά γιατί μας κρατάει γερά δεμένους στην πραγματικότητα αποσπώντας μας από κρίσεις ή περιόδους απογοήτευσης ή απελπισίας. Όσο όμως κι αν διαθέτεις τα εφόδια για να αντέχεις τις κακοτοπιές και τις δυσκολίες, τις κρίσεις και τις αναποδιές, υπάρχουν ώρες που θα 'θελες να πέσεις για ύπνο και να ξυπνήσεις σε μια πλιόφωτη καθημερινότητα. Ή, ακόμα καλύτερα, να φύγεις για ένα εξωτικό νησί και να μη μαθαίνεις κανένα νέο – να απαλλαγείς από τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα και κυρίως το «εσύ για όλους». Επειδή το μυαλό και οι σκέψεις μπορούν να γίνουν μεγάλη παγίδα με την πειστικότητα που έχουν να προβλέπουν την καταστροφή, θυμήσου ότι αυτό που βλέπουν οι άλλοι σε σένα είναι ένας δυναμικός άνθρωπος – άντρας ή γυναίκα – που διαθέτει σταθερότητα, πυγμή, κύρος. Είσαι ο ήρωάς τους, η ηρωίδα τους, ο/η σωτήρας τους. Μαζί σου δεν φοβούνται. Για σκέψου το.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Ε καλά, ναι. Ποιος δεν θα επέλεγε να μπει σε ένα καράβι έστω και με κύμα από το να τρελαίνεται με λογαριασμούς, δάνεια, έξοδα και πληρωμές; Όμως έτσι και συνειδητοποιήσεις ότι τα πάντα κοστίζουν θα μπορέσεις να αντιμετωπίσεις και καλύτερα τις οικονομικές προκλήσεις. Το χρήμα από τη μία μπορεί να φεύγει παντού, αλλά αυτό σημαίνει ότι έρχεται κιόλας και από την άλλη υπάρχει η επιθυμία να αγαπήσεις και κυρίως να αγαπηθείς: ναι, είναι μια εγωιστική περίοδος. Θέλεις από τους άλλους να σου δώσουν, να πάρεις. Απαιτείς αισθήματα, χαρές και ύλη. Δεν ξέρω αν η απληστία μπορεί να σου ικανοποιηθεί με μια εξόρμηση στα μαγαζιά έστω και για να πάρεις το ελάχιστο, αλλά σίγουρα οι φίλοι, η διασκέδαση, ένα ξενύχτι, ένα ποτό παρά πάνω και μια βραδιά σεξ μπορούν να λειτουργήσουν σαν υποκατάστατο της ανάγκης σου να έχεις τα πάντα.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Ο τομέας που σχετίζεται με την επαγγελματική ζωή, τη δημόσια εικόνα και την αναγνώριση, τις φιλοδοξίες σου, την ανάγκη να δικριθείς κοινωνικά και την επιθυμία σου να δημιουργήσεις κάτι σημαντικό είναι ενεργοποιημένος και θα συνεχίσει να είναι για πολύ καιρό. Οπότε εδώ χρειάζεται να στρέψεις την προσοχή σου και να ρίξεις το βάρος σου. Η Αφροδίτη στο ζώδιό σου για λίγο ακόμα σε διευκολύνει στις επιδιώξεις και τους στόχους σου: μπορείς να συναντήσεις χρήσιμους ανθρώπους, να συνεργαστείς καλύτερα, να σε διευκολύνουν, να βρεις άκρη με τα σχέδιά σου, να ξεκινήσεις την επαγγελματική σου ζωή ή να την εξελίξεις. Όλα αυτά βεβαίως χρειάζονται ψυχραιμία, μεθοδικότητα, οργάνωση και κυρίως να ξέρεις τι επακριβώς θέλεις να καταφέρεις. Υ.Γ. Μην αγνοείς αυτούς που σε αγαπάνε επειδή είσαι αγχωμένος/η με τη δουλειά και μην ερωτεύεσαι – λέμε τώρα – τον ακατάλληλο άνθρωπο μόνο και μόνο για να ξεφύγεις από την πραγματικότητα που σε πιέζει. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

David Bowie by Helmut Newton

the immortal icon of style

Best

menswear brands

sur mesure

&

prêt-à-porter:

KITON

SARTORIO

SANTANGELO

TIMOTHY EVEREST

SARTORIA PARTENOPEA

VINCENZO DI RUGGIERO

AIDA BARNI

MARCO PESCAROLO

TRAMONTANO

ALDEN

JOHN LOBB

...

NEW COLLECTIONS

SPRING & SUMMER

2016

MAH JONG

Sur Mesure Experts

14 Kanari str./106 74 Athens/Greece/tel.: +30210 362 2860/www.mahjong-boutique.gr

The Chuck Taylor All Star II

Ready for more

CONVERSE

Made by you